

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia graeca in Aristophanem

Dübner, Friedrich

Parisiis, 1842

Ranæ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5255)

RANÆ.

ARGUMENTUM I. 1 et 3 τὸ om. R. παρέγειν R. Ald. — 4 τὰ om. V. — 5 ἤ vel ἦ R. V. δι' ὄν Ald. — 7 ὄρμαται, 13 ταῦτα δ' ἐν V. — 18 διὰ τε ἐκ R. διὰ τὸν ἐκ V. ἀγνοίας R. V. — 19 μὲν οὖν τινος V. — 20 παρελθόντες Brunckii membr. — 22 ἐξισῶσαι R. ἀξιώσαι V. ἐξελάσαι Ald. — 23 ἐντίμους om. R. V. — 25 μονόκωλον R. Ald. — 29 sq. καὶ τοῦ τραγωδικοῦ θρόνου legebantur supra post ἔχοντος. Post τιμῆς transposuit Brunckius: ego malim post ἀντιποιησαμένου. DIND. — 34 προσάγοντος R. V. — 36-38 οὐ δεδήλωται—ἄντα. Annotatio inepta, quam Ald. infra post Δικαίραχος ponit, R. V. autem post argumentum metricum exhibent. DIND. — 37 codex Reg. 2821, quem, in scholiis Regionum optimum, accurate tractavit Dübnerus, ἐκεῖσε πρὸς τὸν Ἡρ. — 39 εὔ καὶ φιλοπόνοος πάνυ, 1 Ἀντιγένη ἐπὶ Ληναίῳ. Φιλωνίδης ἐπεγράφη καὶ ἐνίκα. Φρόνιχος Ald. Ληναία R. λιναιά V.

ARG. II. Dindorfius inscripsit Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ. ἄλλως inscriptum in V. — 7 τὴν σκυτάλην Ald. ἀναγαγεῖν Brunckius. ἀνάγειν libri. — 11 προσέκοπτε Ald. — 13 γ' om. R. V. — 14 οὐ μὰ δία γ' Ald.

ARG. III. 5 sq. καὶ ὄτου—Πλούτωνα supplevi ex cod. quarto Regio. BRUNCK.

ARG. IV est recentissimi grammatici declamatio, cujus partem primam, a verbis ὁ παρὼν ποιητῆς usque ad ἐξέθετο δρᾶμα l. 45, inveni in codice Taurinensi 34. DIND. Et est in Regio 2821. — 19 Ἀθηναίων ἀρχ. χαρ. ὅπ. Taur. Reg. — 23 μεταρσιολόγου Ald. — 24-30 om. Taur. Sunt ab alio grammatico addita: quare seclusi. DIND. Habet Regius. — 25, 26 θεολογίας ὡς Reg. reliquis omissis. — 31 ψευδοτύπου Beckius. ψευδοτόπου Ald. Recte Reg. ψευδοτύπου. — 35 φέρεσθαι τινῶν αἰθερίων ἀνθρώπων. ὡς Ald. — 36 Σάτυρος. Σύαγονν dicere voluit (de quo vid. Eustath. ad Homer. p. 4, 26). Monuit Fabric. Bibl. Gr. vol. 1, p. 371. In Σάγαρις corruptum apud Diog. L. 2, 46. DIND. — 37 Κέρκοψ Ald. κέρκων Taur. Reg., quasi Κερκύνων voluissent. Κέρκωψ Diog. L. — 38 τοξικῆς—μουσικῆς Taur. Reg. — 41 οὐρανόις λήρωις ἀντιπ. Reg. — 43-45 ἐξομοιουμένου (sic Beckius: nam Ald. ἐξομυμένου)—θορυβωδέστατα om. Taur. Reg.

SCHOLIA.

1, 25-29 Ald. et Θ. ponunt post πινυτός l. 33. 26 τοῦ ὄμου V. τὰ στρατεύματα Θ. Ald. addit γελοίου χάριν· διὸ καὶ ἀστεῖόν τι λέξαι βουλόμενος

SCHOL. ARISTOPH.

ὑπὸ Διονύσου κωλύεται. — 27-29 om. etiam Θ., post v. 3 ponit V. cum lemmate εἶπω τι τῶν εἰωθότων. — 30 τῶν om. V. Θ. εἰθισμένων Ald. — 31 τοῦ om. V. Θ. M. τῶν ὀνομάτων R. — 33 συνετός Θ. σώφρων M.

3, 37 καὶ τὸ ἐν R. Fort. ὁ ἐν. Addidi δευτέραις ex R. Θ. (qui β) et M. DIND. — 38 ὁ additum ex Θ. M. — 39 οὐ διὰ R. τοῦ πῶς οὖν δύν. V. — 40 σκεύει R. — 41 δέ om. Θ. Pro his V. τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γὰρ ἐστ' ἤδη χολή. ἐνταῦθά φησὶν ὁ Διονύσος μὴδὲ τοῦ θλίβομαι ἀνέχεσθαι. Sic etiam M., nisi quod δὲ—ἐνταῦθα omittit.

4, 43 sq. ἀντι—πονηρόν ἐστιν in fine post λέγοντας ponit V. — 44 πικρόν Dobræus. Legebatur πονηρόν. μοχθηρόν Θ. — 45 ἔλεγεν αὐτῷ διὰ V. πολλὴν γίνεσθαι τὴν Ald. ἐπιδαψ. ἐπὶ τῆς παιδείας (scr. παιδιᾶς) φορτικόν. συνεχῶς V.

8, 7 μετατιθεῖς Θ. (et Reg., qui addit ἦτοι ἐξ ὄμου εἰς ὄμον μεταλλάσσω καὶ μεταφέρων). ἡ μετατιθέμενος V. om. R. — 8 τοῦ ὄμου Θ. Ibid. τὰ νάφορον—βαστάζουσι om. R. V.

9, 13 φέρω V. Omittit hoc schol. etiam Θ.

10, 14 εἰς τὸ αὐτὸ δὲ V.

11, 18 Ἀντὶ τοῦ πλην ἐκεῖνο ἐφ' ᾧ ἂν ἐξεμέσαιμι. ἄλλως οἶον V. Ἥγουν Θ. — 19 λέγεις τοῦτο ποιῆσαι, τότε V. Fortasse μέλλεις τοῦτο ποιῆσαι. τότε εἰπέ—Ἄλλως addita ex R. V. Θ. et Suida s. Μέλλω. — 20 καὶ τότε καὶ ὅταν λέγεις V. νῦν καὶ ὅτε λέγεις Θ., qui om. Ἄλλως. — 21 βῆστα γὰρ μάλλον R. Θ. ἂν additum ex R. — 22 ἐξεμέσαιμι ἐὰν εἶποις Θ.

13, 28-30 omittit etiam Suidas s. Λύκις. — 29 ἑαυτοῦ V.

14, 32 malim λέγουσι. DIND. λέγεται δὲ καὶ Λύκος Suidas. οὐδὲν διαφέρεται Θ. M. Post φέρεται addit V. γράφεται σκευὴ φέρουσι. — 35 λέγεται om. R. ἡ δὲ γραφὴ τριχῶς Ald. ἡ δὲ γραφὴ διχῶς, ἡ γὰρ σκευὴ φέρουσι ἢ σκευηφοροῦντες. λείπει οὖν τὸ ὦν οὔτοι εἰώθασιν ποιεῖν τοῖς σκευηφοροῦσιν M. ἢ γὰρ R. V. Θ. ἡ γράφεται Ald. — 37 σκευηφόρους V. — 40 sq. λείπει οὖν τὸ, ὦν εἰώθασιν οὔτοι (οὔτοι εἰώθασιν Θ.) ποιεῖν τοῖς σκευηφόροις Θ. Ald., ceteris omissis. ἀκούειν ἀπλῶς om. V., spatium relicto.

18, 49 ἀπὸ τοῦ Ὀμηρικοῦ M. κατὰ τὸ παρ' Ἡσιόδῳ Reg. — 53 γὰρ Θ. pro οὖν et om.

19 ὦ καὶ (?) φεῦ· εἴτα στίχον Reg.

22, 9 ἀμφιφορεῖς M. φησὶ V. M. — 12 ὥσπερ παῖδα additum ex R., qui om. καὶ. φέρει Ald.

23, 14 ὁ Ξανθίας add. V. — 15 αὐτοῦ Θ. Cujus scholio sequenti l. 22 addit Reg. νοεῖται δὲ καὶ

ἑτερόν τι αἰαχρὸν, ἀποσκώπτουτος τοῦ ποιητοῦ τούτου ἔνεκεν.

25 Ἀντί τοῦ om. R. βαστάζῃ V.

28, 28 τὸ μὲν V. Θ.

32, 31 sq. Ἀντί—κατὰ τι μέρος, ἢ om. V. — 32 βάσταζον. V. βαστάζων G

33, 35 Ἀντιγένους Petitus. Ἀντινοῦ V. Ἀντινοῦ Θ. M. Ald. ὅτε περί Ald. ὅτε om. V. Ἀργινούσας Suidas s. Οἴμοι. — 36 ἐνίκων δὲ V. ναυμαχίαν Θ. M. συμμαχία τῶν δούλων Suidas. — 38 λέγει om. V. φησι χαρ. Suidas. — 39 ἐναυμαχίαν V. et Suidas. — 40 Ἀρχίνουσα M. In eodem gl. est ἐν Ἀργινούσαις δηλονότι. — 41 ἀντικρῦ Θ. ἀντικρὺς ceteri. Μαλίας M. Ceteri Μανίας Ald. Tzschuck. ad Strabon. vol. 5, p. 376 citat Dindorf.

35, 46 βλασφημίας V. Θ. et Suidas s. Πανοῦργος. ἀτιμίας Ald.

38, 47-51 Πρώτων—τίς εἶη om. etiam M., scholio proximo postponit V. — 47 Πρώτερον V. — 48 τῷ add. Θ. ὁ om. V., qui ὅστις εἶ. — 53 τινὲς δὲ R. γράφεται Ald. γράφεται δὲ V. Θ. M. οἱ δὲ Suidas s. Κενταυρικῶς. — 1 τρυφερός Ald. Addunt Θ. et Reg. narrationem de Centauris, οἱ κένταυροι δὲ κατὰ τὸν μῦθον ἄνδρες ἦσαν διφυεῖς ἐξ ἵππων καὶ ἀνθρώπων συγχέμενοι, οἱ ἵπποι μὲν (ὄντες add. Reg.) τὰ κάτω, ἀνθρώποι δὲ τὰ ἄνω· ὥστε καὶ τις ἰδὼν αὐτοὺς τὴν ἀρχὴν ἔψη, ἵππος ἀπερεύγεται ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώπος ἀποπέδεται ἵππων. μυθεύονται δὲ καὶ τοῦτο, ὡς ἀπὸ τῆς νεφέλης ἐγένοντο, ἦν Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ παρήκασε θέλων τὴν πρὸς αὐτὴν τοῦ Ἰξίονος μαθεῖν ἔρωτα. καὶ γὰρ ὡς οἶδεν (εἶδεν Reg. recte) Ἰξίον τὴν εἰκασθεῖσαν τῇ Ἥρᾳ νεφέλην, Ἥραν τῷ ὄντι ταύτην εἶναι νομίσας, συνεγένετο ταύτῃ καὶ ἐγγημε. ἵπποκένταυρον ὄδεν (Reg. recte καὶ ἔτεκεν ἵππ. ἦν δὲ τὸ) ἀπὸ τούτου γένος λίαν μάχιμον.

40, 6 αὐτῷ R. — 8 δειλὸν καὶ σχηματιᾶν Θ. καυχηματιᾶν V.

41, 12 Ἥρ. ἀλλὰ μὴ R. ἢ οὕτως μὴ Θ. Ald.

46, 14 φόρ. κροκωτὴν Ald. — 15 δὲ om. R. φοβερός addidit Dindorfius ex sequentibus sumptum. Ἡρακλέως γὰρ R. Post λεοντῆ libri addunt κροκωτὴν (κροκωτὸς R. V.) δὲ, ἵνα ἦ φοβερός. Ib. ἢ κροκωτῷ Ald. — 17 μετάξῃς κροκοειδοῦς Reg. ματάξῃς E.

47, 21 Κόθορνος δὲ ὅτι V. Ὅτι δ Θ. M. Ald. — 22 οἱ δὲ—ἀρμόττει (ἀρμόζει Θ.) post δύναται ponunt V. Θ. M. Ald. — 23 λέγεται Θ. M. δὲ λέγεται V. — 25 αὐτὸν ἀρμόζειν Θ., qui om. 26 sqq. ἐκπλήττεται—ἀνδρῶα. Regius: Κόθορνος κυρίως τὸ ἀμφοτεροδέξιον ὑπόδημα· ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς τὸ γυναικείον, ὃ φασὶν ἰδιωτικῶς φέλλοκαλήγον· γυναικίωδες γὰρ ὦν Διόνυσος καὶ ἐνδύμασι καὶ ὑποδήμασι γυναικείοις ἐχρήτο. — 31, 49 νῆος V. M. — 50 κατὰ μεταφορᾶς Θ. ἐκ μεταφορᾶς M. — 33

σῦβυρτίου (sic) R. σῦβυρτίου V. συραντίας Θ. σιρυντίου M. συμβυρτίου Ald. — 37 ἀπ., Κλεισθένης Suidas s. Ποί.

51, 43 λέγει om. Θ., post Ἡρακλῆς ponit R. τὸ σφῶ additum ex R. V. Θ. M., in quibus est τὸ σφῶ. Pergit V. καὶ γὰρ δύο στίχους εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ εἰς τὸ ἐξηγρ. Ib. δύο om. Θ. M. — 47 φασὶ Διόν. R. V. φασὶν ὡς Διόνυσον λέγειν ταῦτα M. — 49 δηλούντων Suidas s. Κᾶτ' ἔγωγε.

53, 4 δὲ om. R. — 5 Ὑψιπύλην, Φοινίσσας, Ἀντιόπην R. V. — 6 προεισηῖθεν Dindorfius. προσῆλθεν R. προσῆκται V. Θ. « Fort. προεισηῖται. » DIND. — 7 legebatur συκοφανητέα τὰ τ. R. συκοφαντεῖται δὴν τὰ τ. Θ. συκοφανητέα ἦν ταῦτα.

55, 9 ἔστι δὲ Θ. — 13 νυνὶ additum ex R. νῦν λέγεσθαι V. Addit Ald. quæ ab Musuro aliove infimæ ætatis grammatico adjecta esse ipsum exordium docet, Ἄλλως. γράφεται μακρός. ἵνα δ Κροτωνιάτης νοῆται, ἀνὴρ μεγάλῳ σώματι παρὰ τῆς φύσεως κεκοσμημένος, ὡς τοῖς ἔρωσι παρέχων ἐκπλήξιν. « ἐγένοντο δὲ αὐτῷ ἐξ ἐν Ὀλυμπία πάλη νίκαι· μία δ' ἐν παισὶν ἐξ αὐτῶν. Πυθοὶ δὲ ἐν τε ἀνδράσιν ἐξ, καὶ μία ἐνταῦθα ἐν παισὶν. ἀφίκετο δὲ καὶ ἑβδομον παλαίων ἐς Ὀλυμπίαν, ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐγένετο οἷός τε καταπαλαῖσαι Τιμασίθεον πολίτην τὸντα αὐτοῦ καὶ ἡλικία νέον. λέγεται δὲ καὶ ὡς κομίσειεν αὐτὸς αὐτοῦ τὸν ἀνδριάντα ἐς Ἄλτιν. λέγεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τὸ ἐπὶ τῇ βροίᾳ καὶ ἐπὶ τῷ δίσκῳ. βροίαν μὲν δὴ οὕτως εἶχε βιαζομένην, ὥστε αὐτὸς λυμῆνασθαι πέζων. ἰστάμενος δὲ ἐπὶ ἀθλημμένῳ τῷ δίσκῳ γέλωτα ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπίπτοντας τε καὶ ὠθοῦντας ἀπὸ τοῦ δίσκου. ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ θηρίων φασὶν αὐτὸν. ἐπιτυχεῖν γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ Κροτωνιάτιδι αὐαινομένῳ ξύλῳ· σφῆνες δὲ ἐγκείμενοι δίστασαν τὸ ξύλον· ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος ὁ Μίλων καθήσει τὰς χεῖρας ἐς τὸ ξύλον· ὀλισθάνουσι τε δὴ οἱ σφῆνες, καὶ ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου λύκοις ἐγένετο εὐρημα. μάλιστα δὲ πῶς τὸ θηρίον τοῦτο ἐν τῇ Κροτωνιάτιδι πολὺ τε νέμεται καὶ ἄφρονον. » ταῦτα δὲ φησὶ κατὰ λέξιν Πausanίας (6, 14) ἐν δευτέρῳ Ἡλείων. Pausanias loco utitur Suidas s. Μίλων, qui non ex scholiasta Aristophanis, sed ex Pausania ipso excerpit. DIND.

56, 15 ὄλον φασὶ R. Θ. ὄλωσ φησὶ V. φασὶν ὄλον Ald. τὸν στίχον Ἡρ. Kusterus. Ἡρακλῆ, 16 ἡράσθη Θ. — 17 ἀτταταὶ R. G. Θ. Ald. ἀππαπαὶ V. — 28 ἡράσθαι V. Θ.

57, 19 Γρ. καὶ ἀπαπαὶ Θ. ἄλλως. τὸ ἀππαπαὶ V., et sic hoc loco G. quoque, qui supra ἀτταταὶ. ἀτταταὶ et ἀππαπαὶ oxytona Ald. διὰ τούτου om. V. διὰ τούτου Θ. M. οὐ καταθεμένου Ald. et, omisso οὐ, V. οὐν καταθεμένου M. οὐν κατατιθεμένου Θ. Correxit Kusterus, collata Suidæ glossa, Ἀππαπαὶ: συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Ἡρακλέους « ἀνδρὸς ἡράσθης; » τοῦτο ἐπεφθέξατο. — 21 τοῦ om. V.

58 R. habet Ἀττικῶς. ἀντί τοῦ ἔχω γὰρ κακῶς. τὸ δὲ ἀλλὰ παρέλκεται.— 26 ἀλλὰ om. Θ. Καλλ. οὐδ' ἀλλ' ἤρα (ἤραx G.) V. Correxīt Dindorfius ex schol. Nub. 23a.

63 sic V., τὸ δὲ ἔτνος δασύνει ἀθάρας. ἄλλως. δσπρίου πισσινου ἦτοι κυάμου. ὡς ἀδηφάγον—κωμωδοῦσιν.— 3a δσπρίας πισύνου Θ. πισσινου Ald.— 33 δὲ om. M., qui δασὺ ἀθ. Θ. om. εἶδος, spatio vacuo. Ἰστέον ὅτι οἱ Θ.—34 μάχας ἐρρωμένοι Reg.

64, 37 Δ. σοι ὡς V. Ald. Δ. σε ὡς Θ. διδάσκω σοι om. M. ὑπερβαλῶ Θ. Reg. ἄρα ἐκδιδάσκω τὸ σαφές ἦτοι τὸ διάπυρον τοῦ πόθου οὐ ἔχω διὰ τοῦ αἰνίγματος τοῦ ἔτνος, ἢ ἵνα φράσω ἄλλως.— 38 ἢ ἄλλω Ald. ἢ ἑτέρα φράσω ἀντὶ τοῦ ἀγγελῶ V.—39 οἶον ἄλλω τρώπῃ additum ex V. ἡμίστιχον Ald.—40 Εὐριπίδου Ὑψιπύλης R.

67, 41-43 Τινὲς διορίζουσι—αὐτὸ. ἄλλως. τινὲς βούλονται ἐν πρόσωπον ὄλον V.— 42 ὄλον ante ἐν ponunt Θ. M.— 43 sq. αὐτῶ ὄτω. καὶ αἱ γραφαὶ φέρουσι τελευτήσαντα τὸν υἱὸν Εὐριπίδου δεδοχῆναι αὐτοῦ ἐν ἄστει ἡμωνύμως.— M.— 44 αἰ om. V.— 45 ἡμωνύμων G. ἡμωνύμως V. Ald.— 46 ἐν τῷ πρώτῳ ἑτεριφυγένεια (ἑτεριφυγένειαν G.) V. Error librarii, qui vocabuli ἄστει obscurius scripti litteram primam pro nota numeri accepit. Deinde ἀλκμαίω διονα βάχχ. V. Scribendum videtur Ἀλκμαίωνα τὸν διὰ Κορίνθου: vide praefat. ad Eurip. Alcest. p. 9. DIND.

72, 49 συμμάχων Θ. σύμμαχος V.

73, 51 sic Ald., Ἰοφῶν υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ἐκ Νικοστράτης· ὅς δόκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐγρήτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσῆγαγε δὲ ποτε Σοφοκλῆς ἐν δράματι τὸν Ἰοφῶντα φθονοῦντα καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρωσ παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δὲ φησὶν αὐτὸν εἰπεῖν, εἰ μὲν εἰμὶ Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ· εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμὶ· καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραγῶναι (scr. παραναγῶναι). οὐ μόνον δὲ Χοιρίλω καὶ τοῖς περὶ Αἰσχύλον καὶ Εὐριπίδην, ἀλλὰ καὶ Ἰοφῶντι συνηγωνίσαστο τῷ υἱῷ. τοῦτο γὰρ μόνον ἐστὶν ἀγαθόν: ἡγωνίσαστο Ald. Quae Musurus interpolavit ex scriptore Vitae Sophoclis. Υἱὸς—ὁ Ἰοφῶν om. Θ. M.— 52 sqq. ἡγωνίσαστο etc. om. Θ.— 54 εἰρηκῶς τραγωδῖαν (codex τραγωδία) additum ex V. εἰρηκῶτος τραγωδῖαν G.

75, 2 προσελθὼν Dindorfius. Codex παρελθέτω. In G. ἀγαθὸν φασὶ παρελθέτω καὶ ἔψεξεν αὐτόν.— 3-6 om. etiam Θ. M.— 5 ἢ πρότερον ἐν τῇ V.— 6 addit Ald. ἦν γὰρ ὁ Σοφοκλῆς Αἰσχύλου μὲν ἔτεσιν ἐπὶ τὰ νεώτερος, Εὐριπίδου δὲ καδ'. Adjecit Musurus negligenter descripta ex Vita Sophoclis, ubi legitur νεώτερος ἔτη δεκαεπτὰ, Εὐριπίδου δὲ καλαιότερος εικοσιτέσσαρα. DIND.

78, 7 γὰρ om. V. M. ὁ additum ex R.— 8 Ἰοφῶν om. Θ. M.— 9 ποιήματα additum ex R. ἀποβαλὼν Ἰοφῶν οὐ μόνον ἐπὶ V. οὐ μόνον δὲ ceteri. ἐπὶ τῷ om. Θ. τῷ addit Portus; habere videtur M.— 10 ἐπιγράφεται V. τραγωδεῖται Θ. M. ἐπὶ τῷ τὸ V. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ M.— 11 μαλακὸς Θ. M. μακρὸς V. Ald.— 11 Νικοστράτος V. Νικοστράτου G. om. V. non G.— 12 Ἀρίστωνος G. νόθους V. non G.— 13 codex Θεοδοωρίδος Σικυμνίας. Deinde τὸ δὲ (δὲ om. M.) κωδ. om. R. V.— 14 ἀντὶ τοῦ add. R. οἶον M. In Θ. est κωδωνίσω ἢ κωμωδήσω ἢ δοκιμάσω, ὅτι etc.— 16 κώδωσιν additum ex V. et Suida s. Διακωδωνίσω.— 16 φοφοδεῖς V. M. et Suidas. φοφώδεις Ald. Hinc ad finem scholii sic ut editum est V., quocum fere consentit Suidas. εἶεν, ἢ (ἢ om. Θ.) εἰ θόρυβον ὑπομένειν δύνανται (ὑπομένοιοιεν Θ.), μήπως ἐν πολέμῳ εἰς κίνδυνον ὑπ' αὐτῶν ἐμβληθεῖεν (μήπως—ἐμβληθεῖεν om. Θ. M.) καὶ τοὺς ὄρνυγας. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν σαθρῶν· ἐπεὶ οὕτω δοκιμάζουσι διακρούοντες. τινὲς δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων. (τινὲς δὲ—νομισμάτων om. Θ. M. Addit Reg. καὶ ταῦτα γὰρ οἱ χαχύτεροι διὰ τοῦ ἤχου δοκιμάζουσιν.) τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν φυλακῶν. Δημήτριος γὰρ (δὲ Θ. M.) φησὶν ὅτι κατὰ τὰς φυλακὰς εἰ ἐγγρηγόρασι, κώδωσι διεσήμαινον (κώδωσιν ἐσήμαινον M.), ὅπως ἂν φθέγγωνται (φθέγγηται M.). βέλτιον δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἴππων καὶ τῶν ἀγγείων. τὰ δὲ ἄλλα (λοιπὰ Θ.) ἐσχεδιάσται Θ. M. Ald.— 17 sq. οἱ γὰρ—μάχην Dindorfius addit ex Suida.— 20 φυλακῶν Suidas. Libri φυλακῶν.— 21 τὰ δὲ ἄλλα ἐσχεδιάσται, id est, *reliqua vero sunt falsa* (vel *facta, et commentitia*). Hoc enim sensu σχεδιάζεσθαι apud scholiastas interdum accipitur. Sic ad Vesp. v. 1169, εἰ δὲ μὴ ἐσχεδιάσται τὸ διαλακῶνισον, nisi διαλακῶνισον est vox ficta. Et ad Nub. v. 967, ταῦτα δὲ σχεδιάσαι ἔοικε. Et ad Aves v. 873, τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδιάσται (Et ib. 557, ἐσχεδιάσται δὲ ὑπ' αὐτῶν.) Vide praeterea scholiasten infra ad v. 1400, Hesygium v. Πιτανάτης. KUST.— 23 sqq. δύνανται. τὸ δὲ τοὺς φύλακας ἐγγρηγορέναι κώδωσι διεσήμαινον, ὅπως ἀντιφθέγγωνται Suidas.— 24 καὶ τὸ κατὰ V.

82, 28 ἀπλοῖκός τις καὶ V. et γὰρ pro δὲ. Reg. ἀπλοῖκός καὶ ἀφελής.

83, 30 τραγικὸς π. Ald. Scholion om. Θ. M.— 31 Τιταμένου. ὅς κωμωδεῖται εἰς V. ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο Ald.— 32 κωμωδοῦ υἱὸς V. Correxī ex Suida s. Ἀγάθων, cuius cod. Paris. A κωμωδιοποιός. DIND. Σωκράτους Suidas. διδασκαλείου G. διδασκαλίου V. διδασκάλου vulgo apud Suidam: sed duo codd. διδασκαλείου, unus διδασκαλίου. Hinc usque ad l. 34 sic in Θ. Ald., ποθεινὸς τοῖς φίλοις: τοῖς σοφοῖς. οὗτος δὲ ὁ Ἀγάθων κωμωδοποιός τοῦ

Σωκράτου [sic] διδασκάλου (τῆς Σωκράτους διδασκαλίας Θ.), ἀγαθὸς τὸν τρόπον κ. Reg.: Ὁ Ἀγαθὸν οὗτος ποιητὴς ἦν κωμωδίας δεξιὸς, καὶ τὸν τρόπον ἀγαθός. κατηγορήθη δὲ ὅτι ἀπέδρασε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων Ἀρχέλαον.

84, 37 παρ' V. σὺν ceteri. παρ' αὐτῶ om. Suidas, qui παραχθέντων.

85, 39 λέγει δὲ Θ. ὡς ἂν R., qui εἶπε R. Ceteri περὶ τὰς. — 40 τῆς additum ex V. — 42 διατριβὴν additum ex R. ἀναστροφὴν habet Reg. τοῦτο δὲ om. M.

86, 44 Ξενοκλῆς addit post Καρκίνου Ald., δ Ξενοκλῆς V., omittit R. — 46 Δάτις, quod Δῆτις scribendum fuit, addunt R. V. Tres filii Carcini memorantur ab scholiasta Pac. 778, Ξενοκλῆς, Ξενοτίμος, Ξεναρχος, totidemque, sed nominibus non additis, a Pherecrate ap. schol. Vesp. 1502; duo, Ξενοκλῆς καὶ Ξενοτίμος, ab scholiasta Nub. 1264, secundum nostrorum librorum lectionem: nam vulgo tres, Ξενοκλῆς, Ξενοτίμος, Δημότιμος. Datis tragicus, Carcini filius, memoratur ab schol. Pac. 288. Quæ inter se conciliare conatus est Meinekius Hist. Com. p. 513 sqq. DIND. — 47 γεγονότες om. V. — 48 Φαύλλου μὲν Meinek. p. 516. — 49 τῶν δὲ δήμων Θ. τὸν δὲ δήμον V. τῶ δὲ δήμῳ Ald. Χολαργέτης Θ.

87, 50 sq. Οὗτος ἄσημος τραγωδός R., qui post μνημονεύοντες addit ἔστι δὲ τραγωδίας ποιητὴς μοχθηρός. V. ποιητὴς καὶ μοχθηρός καὶ ἄσ. — 51 δὲ om. Θ. τῆς et 52 φωνῆς addita ex V. φησὶν om. R. με V. — 54 εἰδείξε δοῦλος V. δ δ. Θ. M. sine ὡς.

91, 2 πλέον ἢ σταδίου R. — 4 ἀντὶ τοῦ et 5 καὶ om. V.

92, 7 πατεῖσθαι G. ὀπᾶσθαι V. στεμφύλων Dindorfius. Legebatur σταφύλων. Reg. σταφυλῶν. — 11 ἐπικαλύπτεσθαι Θ. Apud Suidam est ἐπὶ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι, corruptum ex τοῖς φ. ἐπικαλύπτεσθαι. DIND. κρύπτεσθαι Reg. — 12 Ἄλλως et sequentia om. Θ.

93, 17 π τῆ ἐν R. — 19 ἂν εἶρπε R. Θ. Legebatur ἐνεῖρπε. ἐκ φυῆς R. — 20 μουσεῖον R. Ceteri μουσεῖα. — 22 ἐν om. R. — 23 sqq. habet Reg. et minus integre Ald. supra post καὶ γὰρ l. 21.

94, 30 περιστηκότας Θ.

100 sic Ald., ἐξ Ἀλεξάνδρου Εὐριπίδου, καὶ χρόνου πρόβαινε πόδα. καὶ ἐκ Μελανίππης Σοφοκλέους (σοφῆς Berglerus), ὄμνυμι δι' ἱερὸν αἰθέρα, οἰκῆσιν Διός Ald. εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν Εὐριπίδης— καὶ εἰς τὴν Μελανίππην Σοφοκλῆς M. — 43 ἱερὸν R. V. — 44 τὸ δὲ et ἔστιν om. K. Ἀλεξάνδρου R. V. — 45 προῦβαινε Elmsleius ad Eurip. Bacch. 887. πρόβαινε libri. Ibidem ποῦς.

102, 46 ταῦτα ἐξ libri præter R.

103, 49 Ἀττικῶς. ὁ δὲ Διόνυσος λέγει καὶ υπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει V., ex scholio proximo. — 50 σημειῶσαι Θ. — 1 sq. ἵνα τὸ ν codex. — 4 Ἀττικοί (om. Θ. M.) μᾶλλον Ald. — 9 τουτέστιν— ἀρέσκει om. V.

105, 14 fortasse Ἀνδρομέδα. Neque enim hæc in Andromacha leguntur, cuius fabulæ locus aliqua ex parte similes comparabat Berglerus v. 237, ὁ νοῦς ὁ σὸς μοι μὴ ξυνοικοῖη, γύναι et 581, πῶς; ἢ τὸν ἄμὸν οἶκον οἰκήσεις—; Post Ἀνδρομάχη Suidas s. Μὴ τόν addit ἢ (ἔχον Toupius) οὕτως. DIND. — 15 γὰρ βλέπω V.

106, 16 ἀληθῶς ἢ additum ex V. — 18 οἶονεὶ R. οἶον ceteri. — 19 ἔχυντο om. R.

107 in Reg. εἰοικεν ἀποσκοπτεῖν εἰς Ἡρακλῆν ὡς πολυφάγον· ἐλέγετο γὰρ ὄλον βοῶν ἐσθίειν.

113, 23 sq. habent Θ. M. — 24 οὐ δύναται R. — 25 ἄλλως. ἐκνεύσεις δῶν ἀπὸ τοῦ ἐκτρ. καὶ ἀποφεύγειν, ἔταν V.

115, 31 κόρις οὐκ ἔστιν codex. Fortasse præstat ὄπου δὲ ῥυπαρία οὐκ ἔστι, κόρις ὀλίγιστοι. DIND.

121, 39 θρανάτια R. θανάτια V. Θ. M. θρανίτια Ald. Dindorfio corrigendum videtur θρανία ex Suida s. Θρανίον. ταπεινά τινα R. et Suidas. τὰ στενὰ V. τινὰ Θ. M. Ald. — 40 διφρίδια—λέγονται R. et Suidas. διφρία—ἐλεγον V. Θ. M. Ald. ἢ om. V. — 41 θρῆνις V. Ald. ὑπὸ δὲ θρῆνις (θρῆνις G.) V. Est ex Il. Σ, 390. ἰστάμενοι additum ex R. et Suida. Post ἀπαγχόμενοι ponunt V. Θ. M. — 42 δὲ αὐτὰ V.

122, 46 θερμού R. θερμόν V.

123, 49 Ὅτι om. R. — 50 τετρ. δὲ ὡς R. V.

125, 2 sq. καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ποδῶν οὗτος ὁ θάνατος ἄρχεται V. οὗτος om. R. — 3 πρῶτον αὐτὰ R. V.

127 sic V., Ἀντὶ τοῦ εὐθείαν. οὕτως δὲ Ἀττ. ἀ. τοῦ κατωφερῆ. αἱ γὰρ τοιαῦται ὁδοὶ εὐκολώτεραι καὶ ταχύτεραι. Reg.: Ἄναντες καὶ κάταντες τὸ αὐτὸ ἔστιν· πρὸς δὲ τὴν σχέσει τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων λέγεται οὕτως.

131, 10-12 Τοῦς—Προμηθεῶς in fine scholii habet V., post scholion v. 133 inde a verbis ἐγένοντο δὲ τρεῖς λαμπαδοδρομαίαι. — 11 τρεῖς γίνονται V. — 12 Κεραμικῶ R. V., non G. De re v. Schneideri annotationem ad Xenophontem De vectigalibus p. 170. Ib. Κεραμικός V., non G. — 18 ἑαυτὸν ἀφείναι V.

133, 19-21 Ἀντὶ τοῦ—οἱ δρομεῖς δηλονότι in fine scholii ponit V., præfixo ἄλλως. — 20 ἴητε M. ἀφήτε hic et paullo post M. et Suidæ ed. Mediol.: ἀφίετε cod. Paris. A. — 21 δὲ om. R. V. — 22 ἀφήτε R. — 23 σαυτὸν ῥῦπον κάτω Suidas. ἴητε ἀντὶ τοῦ M. ἐναίαντι V. ἐν αἰαντι G. Id est ἔναι

ἀντὶ τοῦ, ut apud Suidam legitur. — 24 δεύτερον τοῦ ἑσ' αὐτῶν V. — 25 πρώτου, 26 επικαλούντων Ald. — 32 χορησθῆναι, 33 ἴω καὶ ἔημι Reg.

134, 42 ἔτι πρὸς Ald. φησὶ additum ex R. — 47 ἔγκ. ἔπου ἂν V. ἔγκ. οἱ ποιηταὶ Θ. — 49 ὁ παρέφησις τὸ Θ. M.

138, 50 δύναται ἂν χωρῆσαι V. — 51 λέγουσι libri præter R.

139, 52-54 Τύνον τὸ μικρὸν καὶ τυτθὸν ὁμοίως τὸ νήπιον ἢ τιτθὸν—καθεστηκός. ἄλλως. συνάγων—μικροῦ V. — 52 τοὺς δακτύλους καὶ τὴν παλάμην κολάνας Ald. — 53 μικροῦ V.

140, 5 δὲ V. οὖν ceteri, om. R. διὰ om. V. — 7 οὖν R. — 10 ἦν δὲ καὶ etiam Θ. M. ὕστερον δὲ ἦν τρ. Ald. Reg. ὕστερον δὲ καὶ τρ. ἐγένετο. Ib. στρ. βλακείας Suidas s. Ὀβολοῦ et Φεῦ. — 12 ἦν om. V.

142, 14 Περιθίου V. Reg. : Ἐθσεὺς καὶ Πειρίθους συνέθεντο ἀρπάσαι τὴν Περσεφόνην, ἔρωτα σχόντος αὐτῆς τοῦ Πειρίθου. κατελθόντες οὖν ἐν τῷ ἄδῃ κατεσχέθησαν, καὶ ὁ μὲν Πειρίθους ὡς ἀρπαξ τῷ Κερβέρῳ κατάβρωμα γίνεται · Ἐθσεὺς δὲ ὡς συνεργὸς ἀλλ' οὐχ ἀρπαξ κατασχεθεὶς ἐδέθη · ὕστερον δὲ Ἡρακλεῖ κατελθόντι διὰ τὸν Κέρβερον, πάντα Ἐθσεὺς τὰ ἐκεῖ ἀκριβέστερον ὑποτίθησιν.

146, 21 Ὅτι additum ex R. τινὲς δὲ V. τὸ R. — 22 στρατίδι G. Legebatur Ἀταλάντῳ. Correctum ex Suida s. Σαῶρ, qui Ἀταλάντης posuit. ἀταλάντου M. — 23 ψ. γὰρ R. — 24 δέδεικται R. Θ. M. Legebatur ὁ Ἀτάλαντος. Sequentia sic in V., ἀποπάτημα, χέσμα. αἰεὶ νόον (νέον G.) δὲ αἰεὶ ῥέον, et infra τοὺς κολ., quam gl. om. G.

151. Hoc scholion post scholion v. 153 ponit V., præfixo ἄλλως. — 30 ὑπόψυχρος R. et Suidas s. Ἡ Μορσίμου. ψυχρός V. Θ. καὶ ψυχρός Ald. πάνυ φαῦλος καὶ αἰσχροὺς Reg. — 31 δὲ Σοφοκλέους M. ἀγαθὸς ἰατρός V. Θ. M. — 32 μικρός V. Θ. μικρὸς τὸ σῶμα M. Ἄστ. V. et Suidas. Legebatur Ἀμφιδάμαντα.

153, 35 Ἐπρεπεν ἵνα καὶ τοὺς τὴν πυρρήχην μανθάνοντας τοῦ Κινησίου μετ' ἐκείνους ἐκεῖ κολάζεσθαι. Κινησίας δὲ ἦν διθ. V. — 36 πύρριχον R. et Suidæ s. Πυρρήχαις codd. Paris. A et Leid. ἔτι om. R. — 37 ἐχρήτῳ V. ἐχρήτῳ R. Ceteri ἐχρήσατο. — 43 ὀκνηρὸς libri et Suidas s. Πυρρήχαις. Scribendum σμικρὸς cum Kustero. DINB. κατεσκευαστικῶς V. et Suidas. κατασκευαστικῶς Ald. — 44 κατησχημονηκῶτων G. — 46 χοροῖς V.; qui ἐπάδων. Ceteri ἐπάδων. — 47 Ἐθβίαιος Φιλοκλέους υἱὸς addit V., ex scholio præcedente de Morsimo. Ἄθηναίος Meinek. Hist. Com. p. 229. — 48 ἐχρῶτο Ven.

159, 3 Ἀντὶ τοῦ ἐγὼ ὁ ὄνος εἰμὶ μεμνημένος· καὶ γὰρ τοῖς μυστ. V. — 4 ἄστεως V. ἄστεως ceteri et Suidas s. Ὅνος. — 5 διὰ τὸ om. V. — 6 οὖν et τι om.

R. πάσγοντι Θ., om. M. — 8 μίγνουσιν. ἔστι (εἰσι G.) δὲ οἱ εἰδότες τὰ μυστήρια. παροιμιώδης V., ex scholio v. 158. Reg. post alia, ἢ τὸ ἄγων ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀγόμενος, ἀπιὼν εἰς μυστήρια, ἤτοι εἰς τὴν Ἐλευσίνα, ἐνθα τὰ μυστήρια ἐτελεῖτο. τὸ γὰρ ἄγειν ἐνταῦθα οὐ τὸ φέρειν, ἀλλὰ τὸ ἀπιέναι, ἵνα ἢ ὄνος ἄγων μυστήρια, ἤτοι ἀπιὼν εἰς τὴν τῶν μυστηρίων ἑορτήν· τὸ γὰρ ἄγειν ἐνταῦθα ἐπὶ τοιαύτης ἐνοίας λαμβάνεται, κατὰ τὸ Λαοδίχην εἰσάγουσαν, ἀντὶ τοῦ ἀπιούσαν καὶ πορευομένην εἰς Λαοδίχην.

160, 10 γελοῖος V., qui 11 om. εἰπόντος.

169 sic V., ἀντὶ τοῦ μὴ εὖρω ἦγουν ἐὰν μὴ ἔχω ἀργύριον. λέγει δὲ τὸ (ἵνα λέγη τὸ G.) ἀργύριον (ἐὰν μὴ εὖρω add. G.). — 19 γράφεται δὲ καὶ ἂν δὲ μὴ ἔχω, ἦγ. ἐὰν δὲ μὴ Ald.

173, 23 δὲ om. R. αἰρεῖ V., qui ἢ δὲ ὀρ.—αἰτεῖ infra post τὸν μισθὸν ponit. — 24 οὖν om. R.

174, 26 σκευοφορεῖν Θ. M. — 27 εἶναι om. V. Qui post αἰτεῖ (v. ad l. 23) sic, τοῦτο πρὸς τοὺς βασιτάζοντας αὐτὸν ὁ νεκρὸς φησι.

175, 29 Ἀντὶ τοῦ ἐὰν ζυμβῶ σοι V. Legebatur ἐὰν ζυμβῶ σοι. γράφεται δὲ καὶ ἵνα, quæ om. R. — 30 συμφωνήσω R. Θ. τι additum ex R. ἐὰν Heynius ad locum Homeri. Legebatur καί. — 31 καὶ additum ex V. Θ. Scribatur βέξωμεν.

177, 32 sq. μίαν ἡμίσειαν δραγμῆν· ἢ γὰρ δραγμῆ ἐξ ὀβολοῖ εἰσιν M. — 34 Οἶον (om. G.) ἀπολοίμην. ἐνοχλούμενος δὲ V. — 36 τὸ additum ex M. — 37 εἶναι om. V. ἦν M. — 39 ἄλλως. ἐν ἦθει V. ἦγουν Ald. ἢ οὖν Θ. τυχοῦσαν. ἢ διὰ τὸ μοχθηρὸν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου τοῦτο λέγει M. — 40 βίος om. R.

180, 44 ὦ ὀπ. Ald. ὦπ. R., qui δὲ om. παραβαλοῦ οἶον ἔμβα V. reliquis omissis. ὄρησον R. Θ. — 45 τῆναι R., qui γὰρ, reliqui δὲ. Reg. : τὸ ὄσπ ἢ καὶ ὄσποπ, ὡς προῖον λέγει ὁ ποιητής, ἀπήχημά ἐστι τῶν κωπηλατούντων, ἐκ τῆς ὠθήσεως τῶν κωπῶν τοιαύτην φωνὴν διὰ τῶν χειλέων προΐεναι εἰθισμένον. καὶ ἔστι ποιὰ λέξις. Τὸ δὲ παραβαλοῦ ἔοικε πρὸς τὸ σκάφος λέγειν ὁ Χάρων, οἶνει πλησίασον ὦ σκάφος τῷ τῆς λίμνης λιμένι.

181 om. G. Glossam τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην habet R. — 50 λογίου, 51 ὄρχιστρας V.

184. Scholion om. Θ. M. — 53 αὐτὸ οἱ Dobræus. Legebatur αὐτοὶ. σάτυροι Bentleius. Legebatur σαπροί.— 54 tertium χαῖρ' ὦ Χάρων om. R. — 1 εἶπου R. θυμῆ Ald. Ἄλλως V. ἢ οὕτω Ald., om. R., qui ὑπονοοούμενος. — 4 καὶ αὐτὸν βούλεσθαι V. et, omisso καί, Ald.

186, 7 Κηρύσσει ὁ Χάρων καὶ ὡς τόπους καταλέγει. λήθης δὲ πεδίων χωρίον διατετύπωκεν ἐν ἄδου οὕτω λεγόμενον ὡς καὶ τὸν αὐαῖνου λίθον. Ἄλλως. τοῦτο V. Sic etiam M., nisi quod in fine λίθον, ἀπὸ—ἀλίθωντας εἶναι. τοῦτο et quæ sequuntur.—

8-17 Θ. M. Ald. sic, καταλέγει. οὕτω γὰρ κηρύσσεν εἰδωθῆσιν οἱ τὰς ναῦς ἔχοντες, ὅτε πρὸς ἐτέραν ἐκπεύσειν μέλλουσι χώραν, ὡς ἂν ἀκούσαντες οἱ ἐκείθεν ἀποδημήσαντες τούτους μισθώσαιντο. κατὰ τὸ ἄνω οὖν ἔθος καὶ τὰ ἐν ἄδου σχηματίζει. Αἰθῆς δὲ πεδίον, χωρίον διατετύπωκεν ἐν ἄδου, ὡς καὶ τὸν Αὐαίνου λίθον ἐπλασεν, ἀπὸ τοῦ αὐαίνεσθαι τοὺς νεκροὺς καὶ ἀλίθαντας εἶναι. (οὕτω γὰρ—ἀλίθαντας εἶναι om. Θ. M.) ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τὸ ἀδύνατον τῶν καθ' ἄδου δηλοῖ, τοῦ, ἢ ἐξ ὄνου πόκας. ἀδύνατον γὰρ πόκας ἀποκείρασθαι τῶν ὄνων. φαίνεται δὲ καὶ παροιμιώδεις εἶναι ὄνου πόκον, τὸ ἀχρηστον· οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκες χρησιμεύουσιν. ἡ παροιμία δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀνηγνύτων καὶ ἀνυποστάτων· παρόσον τὸν ὄνον οὔτε πέζαι τις δύναται, οὔτε κάρσαι. λέγεται δὲ καὶ ὄνον κείρεις, ἐπὶ τῶν ἀνηγνύτων ἐπιχειρούντων. (καὶ ἀνυποστάτων—ἐπιχειρούντων om. Θ. M.) ἐν ᾧ τρόπῳ et cetera. — 9 τὸ ἦς V. — 10 sq. ἀδύνατον δὲ π. ἀποκείρασθαι τὸν ὄνον, 13 τετύπωκεν R. — 14 πλάσας et αὐάσθαι, 16 τῆ παροιμία, 18 χύτραν ποικίλην καὶ κόπρον ἀναθυμίας V.

187, 22-24 γράφεται ἐνθάδε Κερβερίην ἀντὶ τοῦ Κιμμερίην. ἄλλως. τοὺς Κιμμερίους παίζει παρὰ τὸ Κέρβερος V.

188 ὀρμήσειν V.

189, 34 λέγειν om. V. ὡς χαρ. libri præter R.

191, 35-53 εἰ μὴ νευαυμάχηκε φασὶν οὐχί (νευαυμάχηκε ξα φησὶν οὐχί G.) περὶ χρημάτων πατρίδος—πράττειν. ἦσαν οἱ δοῦλοι—ιδίῳν νεκρῶν καὶ κρεῶν τῆν εἰς Ἀργινούσας φησὶ ναυμαχίαν. Ἄλλως V. — 36 ναυμαχίσαντες om. M. — 37 ἀλλ' ἦ, 38 τῶν σωματων. φησὶ δὲ ὅτι οὐ, 39 καὶ οὐ περὶ πατρίδος M. — 42 δὲ om. M. — 44 στρατηγῶν οἱ ὑπομείναντες ἀπώλλοντο M. — 46 τῆς om. M. — 49 τί γὰρ M. μόνον om. V. — 50 ἀπελαύνει V. μόνον ἐκόλυσεν Ald. ἀπέλασε μόνον, ἀλλ' οὐκ εἰ τις καὶ τῶν ἐλευθέρων μὴ, 51 εἴη δ' M. sine ἦ. — 52 λέγειν V. M. — 53 αἰ et γὰρ om. R. — 2 ἄρξει R. V. ἄρξει Ald. Correctum ex Θ., qui hoc unum scholion habet, τὴν ναυμαχίαν τὴν ἐν Ἀργινούσαις λέγει. τῶν σωματων λέγει. καὶ Σοφοκλῆς, τοιοῦτος ὃν ἄρξει τοῦδε τοῦ κρέως. γρ. νεκρῶν. — 3 οὖν et alterum τῆς om. R., qui αὐτοῦ. — 4 γεγονότων, 8 δὲ τοὺς V. Qui ἠγωνίσαστο, non G.

193, 11 περικυκλεύση Ald. περιελεύση Reg.

194, 14 Ὅπου ξηραίνονται οἱ ἐν ἄδου. ἄλλως, ἀπὸ τοῦ αἵους V. Ἀπὸ τοῦ etiam ceteri præter R. — 16 λίθου om. R. V. Θ. δὲ τὸ V. Reg.: Ἦν μὲν ἀληθῶς τόπος τις οὕτω καλούμενος Αὐαίνου λίθος· ἐνταῦθα δ' ἐσχηματισμένως φησὶν αὐαίνου λίθον, ἦγ. τὴν παρὰ τῷ ἄδῃ ξηρότητα, ὡς ἀπὸ τοῦ αἵου τὸ ξηραίνω. — 17 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵνου, 18 τινὰ ὡς et ἀγος γέγονας V.

196, 27 ἐκ τῆς οἰκίας ἰών R. ἐξῖον τῆς οἰκίας ceteri.

197, 30 Ἀκούσας δὲ Διόνυσος ὅτι κάθιζε ἐπὶ κόπτην ἐπάνω τ. κ. ἐκ. V.

204, 48 καὶ om. V. — 49 ναυμαχίαν τὴν κατὰ Ξέρξου Ald. μὲν om. V.

208. Scholion metricum om. etiam Θ. M. In Reg. annotatur scribi etiam ὡσοῦπ, ὡσοῦπ.

209, 24-26 βατράχων—ἄλλως ex V. Nihil præter verba τούτου (τούτῳ Θ.) κέχρηται ὡς ἐφυμνίῳ τῷ κώλῳ habent R. Θ. et (qui τούτῳ τῷ κώλῳ κέχρηται ὡς ἐφυμνίῳ) M. — 24 δὲ ποιῶν codex. — 25 δὲ om. G. — 26 λιμνῶν καὶ κρηνῶν ὀφείλων εἰπεῖν οὕτως εἶπεν Ἀττικῶς. ταῦτα δὲ Θ. Ald. — 30 λημναίων V., ex quo 31 οἱ additum.

213, 34 προσφέρειν om. Θ.

216, 36-41 ἀπὸ—ἐορτάς post ἰαχοῦμεν l. 42 ponit V., præfixo ἄλλως. — 37 λήμναις et λήμναι, 40 Ἐκάβη V. χοραστάδας Ald. — 41 Νύσα V. — 42 glossam ἀντὶ τοῦ ἰσχυνοῦμεν [sic] habet etiam R. Scribendum videtur ἀντὶ τοῦ ἠχοῦμεν. DIND. — 44-47 scholion recentissimum omittunt etiam Θ. M. Reg., qui hæc, τὸν Νυσήιον, τούτέστι τὸν τιμώμενον ἐν Νύσῃ τινὶ τόπῳ τῆς Ἀττικῆς, ἐφ' οὗ ἱερὸν ἦν Διονύσου. ἢ τὸν et cetera quæ habet Θ. l. 43. — 49 γενόμενος V.

218, 52 Ἄθ. γινομένη τῷ Διονύσῳ add. Ald. Scholion om. M. — 2 θύειν αὐθ' ἔχουσι, τῶν V. ἔχουσι om. Ald., ante ἔθος ponit Θ. — 4 ἅπαντες Θ. οἱ additum ex R., qui 6 παραγινομένους. ὑπὸ τῶν Θ. ἀποθανόντων R. Θ. et schol. Acharn. 1076. θανόντων Ald. Ceterum Theopompi locus in G. sic scriptus est, servata forma orationis recta, Θεόπομπος ἐκτίθεται, μετὰ τὸ σωθῆναι τοὺς ἐν τῷ κατακλισμῷ πεφευγότας ἀνθρώπους. ἡ ἡμέρα πρώτως ἐθάρρησαν χύτραν τῷ πυρὶ ἐπιστῆσαι καὶ ἐν αὐτῇ ἀφεψῆσαι τὰ ἐμβληθέντα, καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ἐορτὴν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ποιήσαντες χύτρος ἐκάλεσαν. ἔθνον δὲ ἐν αὐτῇ οὐδενὶ τῶν Ὀλυμπίων θεῶν, Ἐρμῆ δὲ χθονίῳ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων καὶ τῆς ἐφομένης χύτρας ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν ἐν τῇ πόλει. οὐδὲς τῶν ἱερέων ἐγέετο. οἱ δὲ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐκεῖσε παραγενομένοι ἐγέεοντο τῶν χυτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων τὸν Ἐρμῆν ἐξιλιάσκοντο. ἡμέρα δὲ τὰς χύτρας ἐκείνας ἦσαν ἐψοῦντες καὶ οὐ νυκτί. Tum pergīt ἦγοντο δὲ καὶ ἀγῶνες ἐκεῖ οἱ χύτρινοι etc. — 7 αὐτόθι ante ἀγῶνες V. οἱ om. Θ. καλούμενοι χύτρινοι (χύτρινοι Θ.) V. Θ.

219, 13-16 om. etiam Θ. M.

222, 17 Ὅ om. R., totum scholion om. V. M. — 18 ἐπὶ τὸ R. — 19 Ἡρόδοτος Θ., qui 20 κατὰ omittit. βαρῶναι αὐτό R.

223, 21-27 om. etiam M. — 24 sq. τράμιν—ἰσχίον Θ. τράμην—ἰσχίον Ald. ὄσχεον Kusterus ad Suidam s. Ὀρρον. — 28 sq. ὄρρος δὲ τὸ καλούμενον πύρρον, 30 τὸ—ταυρὸν, et ὄσφυν, ὄρρον ὡς ὄρβον

codex. Hunc accentum si probavit Timachidas, scribendum ὄρρον ὡς ὄρμον. DIND. — 34 ἐτοιμολογεῖται V., non G. — 35 τὸν ὄρρον additum ex G.

228. Scholion metricum om. etiam Θ. M. Regius in duodecim κῶλα dispescit. — 1 τοῦτο om. R. — 3 sq. ἢ οὐχ οὕτω ὅτι R. ἢ ὅτι οὐχί (οὐ M.) M. Ald. — 4 ἡσυχίαν ἀγει R. κατὰ ἡσυχίαν ἀλγεῖ M. Ald. καταχλευάζει V., qui αὐτοῦς et καὶ om. — 6 περιεργαζόμεθα V.

230, 8 ἐπειδὴ om. V., qui 9 δοκεῖ ὁ Πᾶν. αἰγιόταν libri præter V. — 10 κερατοβαλῆς codex. — 11 ἐπὶ τὰ κέρατα Suidas s. Κεροβάτης. Post ἀκρωτήρια pergit V., ἄλλως. ὅτι οἱ ἀρχαῖοι—ὡς περὶ λύρας (ex scholio v. 231). ἄλλως. κεροβάτας ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου. διὸ καὶ αἰγοβάταν καὶ τραγοβάμονα λέγουσι. Δίδυμος etc. Reg., ἢ ἐν τοῖς κέρασιν ἦτοι τοῖς ἀκροῖς τῶν ὀρῶν βαινῶν. — 13 κερράτινον R. et Suidas. ἤπερ V. ὡς R. ἱστορεῖται γὰρ Suidas. — 14 ἔχειν Ald.

231, 18-22 Ὅτι οἱ—ἦσαν post καλάμων l. 23 ponit R., præfixo ἄλλως. 19 καλάμου ἀντὶ τοῦ κερατίου V., qui om. ἐχρῶντο. Hic addit Ald. Σοφοκλῆς—λύρας, quæ om. R. et Suidas, infra in alio scholio exhibet V. ἢ om. V. et Suidas. ἤδεισαν V. ἔδησαν G. — 20 ἀναφαίροντας V., qui 21 om. ὡς. ὡς καὶ νῦν Suidas. ἐκ om. V., qui 22 τὸ παλ. γὰρ. νευρῖναι Θ. Ἄλλως om. R. Ald. ἐπειδὴ M. ἢ ἐπεὶ Ald. καὶ γὰρ ἐπισυριγγῆ δὲ ὁ Πᾶν V. ἐπὶ σύριγγι ἦδεν ὁ Πᾶν G. — 23 ἦτις ἦν V. ἐστὶν om. M. Post καλάμων pergit Θ. ἄλλως. ἐξ οὗ ἢ σύριγγ—νευρῖναι ἦσαν. M. autem, ἢ ἐξ οὗ σύριγγ· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι καλάμῳ ἐχρῶντο ἀντὶ κέρατος. — 24 ἢ χῶδῃ codex. Deinde scribendum videtur ἢ διότι ἀπὸ. DIND. — 25 κέρας codex. — 27 Αἰγμάλωτισι Ald. αἰγμάλωτοις V. σου Ald. et Pollux 4, 62. σοι V. Restitui σοῦ, id est σοι δ: cuiusmodi est μοῦ ex μοι δ contractum, de quo dixi in annotatione ad Vesp. 902. DIND. — 28 ὡς περὶ Pollux. ὡς περὶ V. ὡς περ Ald. — 30-32 om. etiam Θ. M.

236, 37 λείπει—χερσί om. V., qui 39 ἐνόησεν V.

241. Scholion metricum om. etiam Θ. M. Regius tredecim κῶλα facit. — 1 οὐσῆς additum ex scholio Aldino, quod vide ad v. 244.

243 R. habet glossas ἐσκιρτήσαμεν et εἶδος βοτάνης.

244, 8-12 sic in Ald., φλέως λοχμῶδες φυτὸν, οὗ μνημονεύει Θεόφραστος. πρόδηλον ὅτι ποτάμιός ἐστι βοτάνη, ὡς βούτομον. διὸ καὶ τὸν κύπειρον προσέθηκεν, ὡς καὶ Θεόκριτος.

ἐθεν βούτομον δὲξ, βαθὺν δ' ἐτάμοντο κύπειρον μέμνηται αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀμφιράμῳ.

πόθεν ἐν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέως; τοῦ δὲ ἡλίου λάμποντος καὶ θαυμαστῆς οὐσῆς αἰθρίας τὸ τῶν βατράχων γένος ἄνω καὶ κάτω πρὸς τὰς λίμνας

χωρεῖ. καὶ πρὸς τὴν γῆν ἔσθ' ὅτε ἐκφέρεται ἐπὶ κύπειρον καὶ φλέω καὶ τῶν τοιούτων βοτανῶν ἐφαλλόμενον. Totum locum om. V. Neque in Θ. M. ullum est vestigium versus ex Theocrito adscripti et postremorum verborum τοῦ δὲ ἡλίου—ἐφαλλόμενον. — 8 Φλέω R. Θεόφραστος, vide Schneiderum vol. 5, p. 537. — 9 ποτάμιος om.

R.: habet Suidas s. Φλέω. ποτάμια M. — 13 κύπειρον hic et infra V. Annotatio inepta grammatici φλέως et φελλεύς confundentis. Deinde montem Φελλέα dicit, de quo v. Steph. Byz. DIND. — 16 περὶ G.

246 in principio scholii v. 240 ponit V., qui 20 ἡλιον δὲ, 22 ἐπὶ τῶν. χειμάρων G. ποταμῶν τῶν πληρουμένων ἐκ τῶν ὑετῶν ὅπως μὴ παρασύρονται V. Tum pergit ἄλλως. ὅτι etc.

247, 24 Ἐνυδρον δὲ ἐν βυθῷ χορείαν, ὅτι οὐκ ἂν δύναίτο φθῆξασθαι κατὰ βυθὸν, ἀλλ' ἄνω κερράγασιν. ἄλλως. τὴν V., qui ἄνω κέρραγεν. Ceteri ἀνέρραγεν. — 26 εἶρηται Ald.

249 R. habet πομφόλυγες αἱ φυλκταινώδεις δῖναι ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. Verbis ἢ ὅτι (sic) τῶν ἐξ ὑετοῦ—τινα 32-35 præmittit Reg. πομφόλυγας παφλάσματα οἱ παλαιὸι φασί, τὰς ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν βατράχων ἀνιεμένας φωνάς· παφλάζει γὰρ καὶ ἀναφέρεται τότε τὸ ὕδωρ ταῖς τούτων φωναῖς, ὡς ὑπὸ πυρὸς τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ λέβητι· ἢ ὅτι etc.

251. Scholia metrica hic et v. 257 om. Θ. M. — 46 τὸ λέγειν φησὶ M. τὸ δὲ ἐξῆς τὸ λέγειν Ald. τὸ—ἐμαθον M. Θ., qui schol. 252 habet, non M.

257, 3 sqq. Spectat hæc annotatio ad v. 268. Verba l. 6 sq. διαλελοίπασιν—ad v. 268 iterum ponit V., διαλελοίπασιν καὶ χορὸς ἐγγόνει λέγοντος τοῦτο τοῦ Διονύσου. Parachoregema in chorum mutari dicit scholiasta. DIND. — 6 γέγονε M. — 7 Διόνυσος λέγων libri præter R.

260, 9 δύναται R. ὅσον δύνηται G. ἐξισχύη G. ἐξισχύει V. ἐξισχύσει R.

263. Scholia metrica hic et v. 269 om. Θ. M.

268, 19 σιωπῶσι λοιπὸν οἱ Ald.

269, 24 Reg. μζ', quod recenti manu in μη mutatum. — 29 παῦε M. παραβαλοῦ δὲ idem. παραβαλοῦσι V. Θ. παραβάλλουσι R. πλοιαρίῳ G.

270, 35 ὅτι om. M., qui 36 ἀρσενικῶς φησι καὶ οὐχὶ τὸ ναῦλον. καὶ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις ἡμῖν ἢ ναῦλος τῆς νεώς. V. Ald. ἀλλ' οὐχί. — 37 ἐστι R. Θ. ὅτι Ald. «Addidi alterum ἢ ναῦλος, quod Suidæ quoque restituendum s. Ναῦλος. Est versus poetæ ignoti.» DIND. — 39 διὰ δύο R. Ceteri ἐν τοῖς δύο. — 40 λέγεται καὶ οὕτω ναῦλλον R. — 41 Ἄδου γὰρ V.

280, 4 ἀλλ' om. R.

282, 7 πρὸς τὰ Ald. Scholion om. R.

286, 12 δ om. R. Θ. — 14 αὐτόν om. R. V.
 293, 18 πεμπόμενον R. Reg. ἐπιπεμπόμενον καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχοῦσιν, ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν Ald. Quæ verba ex Suida s. Ἐμπουσα illata videntur. Pro δυστυχοῦσιν apud Harpocrationem legebatur στοιχοῦσιν, cui Bekkerus τοῖς δυστυχοῦσιν ex tribus codd. substituit. στοιχοῦσιν, *iter facientibus*, defendit Valesius ad Sozom. H. E. 8, 6, a Kustero indicatus. DIND. καὶ τὰς μορφὰς ἐναλλάττον habet Reg. — 19 οἶον R. V. Θ. M. ἐνιποῦσα καὶ ἔμπουσα Reg. Qui pergit, ἕτεροι δὲ αὐτὴν ὄνου σκέλος ἔχειν φασίν, ὅθεν καὶ ὄνοσκελίδα καὶ ὄνοκωλίδα καλοῦσι. ψιλοῦται δὲ διὰ τὸ συγκοπὴν παθεῖν αἰολικῶς· τὰ τοιαῦτα γὰρ ἐντελῆ μὲν ὄντα δασύνονται, συγκοπέντα δὲ αἰολικῶς ψιλοῦται, ὡς τὸ ἄλλομαι ἄλμενος, ἱερεὺς ἱερεύς· ἱεράξ ἱρηξ, καὶ τὰ τοιαῦτα. — 21 δοκοῦσι δὲ V. Θ. M. — 23 Ἐταγνηταῖς Θ. Ἐταγνηταῖς M. — 24 χθονία θ' Ἐκάτη σπειράς ὄφρων Porsonus. Legebatur χθονίας Ἐκάτης πείρα σοφῶν. ἐλελιζομένη Seidlerus. Legebatur ἐλελιζομένη.
 294, 28 ὄνοσκελεα V. ὄνοσκελίδα vocat schol. Eccles. 10, 48 et Sozomenus Hist. eccles. 8, 6. Conf. scholium ex Regio cod. modo editum. — 30 post γινόμενον addit R. προσενεκτέον ἐν ἐκτάσει τὸ α' σύνθηες γὰρ αὐτοῖς. « Quæ ad αὔρα spectare videntur v. 314. » Dindorf. τινὲς ὄνον τὸ πρόσωπον ἐν λέγουσι R. τινὲς ὄνον ἐν πρόσωπον λέγειν Θ., quod præstare videtur Dindorfio. — 31 βόλιτος (sic etiam Θ.) γὰρ κυρίως τὸ τῶν κάρων ἀποπάτημα V., quæ om. G. τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα Θ. Reg. : βόλιτον δὲ κυρίως ἢ τῶν βοῶν κόπρος, ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ὄνου παρείληπται.
 297, 33 sq. in V. Θ. M. infra post ὃ Διονύσου τὸν ἱερέα ponuntur, præfixo ἄλλως in V., præfixo ἢ in Θ. M. In R. est ἱερέως τινὸς ἀκολουθοῦντος αὐτοῦ μέμνηται. μέμνηται ante ἀκολουθοῦντος ponit G. — 35 scribendum ὃ τοῦ Διονύσου ἱερέως, DIND. — 36 περιελθὼν ὃ κρυφθεὶς G. — 41 θεαῖς Kusterus. Scribatur θεαῖς. τετίμητο M. ἐτετίμη. ἱερέως V. — 42 Διός M. πρὸς συνήθειαν οὖν Θ. M. προσυνηθῶς ἂν οὖν V. πρὸς οὖν συνήθειαν Ald. — 43 Ἡ ἦδη ἦν Θ. M., qui om. 45-51. Ea qui scripsit, refert scholium Regii his verbis conceptum: Οἱ μὲν φασίν ὅτι καὶ ἱερέα μετ' αὐτῶν εἶχον· ὑπερ ἄτοπον· οὐ γὰρ ἐμφαίνεται τοῦτο ἐν τοῖς προλαβοῦσι· τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει· οἱ μεγάλοις—νῦν λέγει πάνυ φοβηθεὶς ἢ καὶ διασύρων τινὰ τῶν φαύλων ποιητῶν, οὕτινος εἰκὸς εἶναι τὸν στίχον τοῦτον, ἐνταῦθα τέθεικε τοῦτον. — 49 κατὰ μίμησιν οὖν Reg. — 51 διασυρόμενον Kusterus κατασυρόμενον Ald.
 298, 52 ἦ om. V. — 53 Ἡρακλέα R. Ἡρακλῆν ceteri.
 299, 1 συνεχὲς Dobraus. Legebatur σύνθηες. — 3 ὃ om. Θ.

300, 4-6 Πιθανῶς—εἰπεῖν ὅτι om. R. — 6 ἐστι additum ex V. τοῦ πρώτου Ald.

303 om. M. — 10 ὑποκριτῆς οὗτος ὃ Ἡγέλοχος V. ὃν Dukerus. Legebatur ὅς. — 13 αὖ omitunt R. Θ. γαλῆν R. — 15 post σκώπτει addit Ald. καὶ Στράτις, « ποῖ, ποῖ, πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλῆν γαληνά, ἐγὼ δὲ ὦμην σε γαλῆν λέγειν ὄρω. » καὶ Σαννυρίων δὲ ἐν Δανάη, « τίς ἂν γενόμενος εἰς ὄπην γενήσομαι; φέρ' εἰ γενοίμην γαλῆ' ἀλλ' Ἡγέλοχος με μνησσειεν ὃ τραγικός. ἀνακράγοι' ἂν οὗτος εἰσιδῶν· ἐκ κυμάτων γὰρ αὔθις αὖ γαλῆν' ὄρω. » Quæ ex scholiasta Euripidis illata omitunt libri et Suidas s. Ἡγέλοχος. — 17 οὐ προσηνέγκατο, 19 γαλῆν V. — 22 λέγοντες G. λέγουσι, 24 προσενέγκασθαι V. — 27 ἐπὶ τῶν —λυπηρά habet Suidas, in capite scholii posita. Ceterum 26-30 ἐστι—τερατεύονται non videntur exstare posse in R. V. — 31 Ἡλέκτρα. Electram pro Oreste nominat: de quo dixi ad schol. Pluti 639. DIND. Post 32 pergit Reg.: καὶ φασίν ὡς ἔχει λόγον καὶ πρὸ Εὐριπίδου εἶναι τινὰ ποιήτριαν γέλοχον (sic) καλουμένην τοῦτο γράφειν, καὶ διὰ τοῦτο σὺν Εὐριπίδῃ καὶ αὐτὴν περισύρειν. ἢ γυνὴ τις ἦν ἐν Ἀθήναις πάνυ τούτῳ τῷ ἔπει χρωμένη πρὸς τὰς ὁμιλίας ὅταν δεήσῃ. Deinde de histrione, ἐν τῷδε τῷ στίχῳ ἀποπνίγεσθαι μέλλων, ἔστη εἰς τὸ γαλῆν· χρόνου δὲ ἰκανοῦ διεληθόντος, ἐξεφώνησε τὸ ὄρω· οὐ χάριν καὶ ἐκωμωδῆθη.

308, 33 Διός M. R. habet ὃ τοῦ Διονύσου ἱερέως παρὰ τὴν ὑπόνοιαν διὰ τὸ ἐπυρρίασε, πρὸς τὸ ὠχρίασε. πυρὸς γὰρ ἦν ὃ ἱερέως κατὰ φύσιν. — 34 ἦν φύσει V. Idem habet gl. ὃ ἱερέως· πυρὸς γὰρ ἦν κατὰ φύσιν, quod om. G. — 39 ὄντος V. Θ. ὄντων G. ἔχοντος Ald. τοῦτους ἀπρ. Θ. Fort. τὸ τοῦς ἀπρ. — 40 Παιδαρίου Θ. Εὐπολις. In Αἰξίν, ut colligi potest ex glossa Hesychie, ἱερέως Διονύσου: Εὐπολις Αἰξίν, Ἰππόνικον σκώπτων ὡς ἐρυθρὸν τῇ ὄψει. Seq. I. ὀνομάζει Hemsterhus. ad Hesychie. νομίζεσθαι Ald. νομίζεσθ' V. αἰγίπυρον V. Θ.: quam scripturam vocabuli probat Eustath. p. 307, 29. αἰγίπυρον Ald. Post αἰγίπυρον addit Ald. εἶναι, quod debebat Hemsterh. et omittit V. DIND. — 42 ἔχειν, herbam scil. αἰγίπυρον. HEMST. Intellige Demetrium Ixi-nem. — 43 πρὸς τὸ ἐπυρρίασε. Imo πρὸς τὸ ὠχρίασε.

311, 47 γὰρ ἦν ὃ R. Idem ἢ om.

312, 52 ἐνδοθεν V. ἐνδον Ald. Lemma om. Θ. M. Totum scholion om. R. σημειῶσαι V. Ald. — 53 ἐνδοθεν Ald.

314 om. etiam Θ. M. De scholio Ravennate ad hunc v. referendo v. ad schol. 294, 30. — 7 αὔρα Reg. — 11 μυστικωτάτην Ald. μυστικώτατον Θ. « δύο ποιῶσι, scil. στιγμάς, i. e. novam personam loqui faciunt. Vide ad 28, 51, 891, Acharn. 899. Sed ubi δύο διπλαῖ, ad Eq. 722, i. e. post καθυβρίσαι, alia scena, non persona. » DOBRÆUS.

316 Reg.: Τῶν μυστῶν ὁ χορὸς ἄδει καὶ ἐν τῷ ἄδῃ τὸν ὕμνον, ὃν ἦδε συνήθως ἐν Ἐλευσίνῃ εἰς Διόνυσον. συνίδρυτο γὰρ καὶ συνετιμᾶτο τῇ Δήμητρὶ καὶ τῇ Περσεφόνῃ (« Eleusine, quare jam apud inferos quoque, » multis addit, eadem repetens ad v. 324). ἀνθ' ὧν αἱ μὲν τῶν ξηρῶν καρπῶν πάροχοι, ὁ δὲ τῶν ὑγρῶν. γίνεται δὲ Ἰαχχος ἀπὸ τοῦ ἰάχειν (sic) τὸ ἡχεῖν. λέγεται δὲ οὐ μόνον ὁ ἐπὶ τῷ Διονύσῳ ἀδόμενος ὕμνος Ἰαχχος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος, ὁ καὶ Βάχχος ἀπὸ τοῦ βάζειν οὕτω καλούμενος.

320, 20 καὶ om. R. M. ὡσπερ Σωκράτης additum ex V. ὡς καὶ Σωκράτης R. — 23 τοὺς θεοὺς post μνημονεύειν φησὶ legebatur. Transposuit Kust. — 26 sq. διαχλευάζοντος — καταψηφισάμενοι V. Ceteri χλευάζοντος — καταψηφισάμενοι. — 27 τὸν μὲν ἀναίρησοντα V. Θ. — 28 δὲ ζῶντ' αὐτὰ (τῷ G.) V. κομίσαντα Θ. — 29 δύο. Sic etiam schol. Avium 1073. Dobraeo τέτταρα corrigendum videbatur ex verbis Aristophanis Av. 1078, ἣν ἀποκτείνῃ τις ἑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον | λήφεται τάλαντον, ἣν δὲ ζῶντ' αὐτὰ γ' ἀγάγη, τέτταρα. Quam parum certam rationem esse Dobraeus ipse postmodum videtur sensisse. DIND. τοὺς om. V. Θ. — 30-32 ὡς — Πίνδαρον om. M. ἀλλ' V. Θ. pro ὡς. Κρατερὸς V. et schol. Av. 1073. Κρατερὸς ceteri. — 31 Τηλεκλύτου V. Θ. Τηλεκλήτου Ald. Τηλεκλείδου ἢ Τηλεκλύτου dicit Suidas s. Διαγόρας. παῖς om. V. γένος τῶν αὐτοχρόνων Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ V. γ. τὸν χρόνον Σιμωνίδου καὶ Πινδάρου Θ. τοῖς χρόνοις ὧν μετὰ (scr. κατὰ) Πίνδαρον καὶ Βαχυλίδῃν dicit Suidas. 33 Hesyehius, Διαγόρας: Διδόωρος (corrig. Ἀπολλόωρος) ὁ Ταρσεὺς ἀναγινώσκει περισπῶν δι' ἀγορᾶς, διὰ τὸ τοὺς μύστας βακχάζειν (ιαχάζειν Albert.), τούτῃστιν ἄδειν τὸν Ἰαχχον δι' ἀγορῶν βαδίζοντας. DIND. Sequentia om. M. καὶ φασιν V. Θ. καὶ φησιν G. καὶ Φερεκράτης Ald. — 34 ἄστεος V. Θ. ὃν ἄδουσιν ἐξ ἀγορᾶς G. — 35 ἐξήντα Θ. γέγονε — Διαγόρου habet Suidas s. Ἰαχχος — 36 μεγέθει Θ. et Suidas. μεγέθους V. κομωδούμενος ἐπὶ μεγέθους om. G. Μύραις V., non G. — 37 γὰρ ἢ νῦν δὴ ὅστι, καὶ δοκεῖ γέ μοι recte correxit Bergkii Commentt. p. 321, *major est quam modo fuit*. Legebatur γὰρ ἦν. νῦν δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖ δέ μοι. δ' ἐστὶ Suidas. δὲ ἐστὶ V. Θ. Alterum δέ om. Θ. Cetera sic ego emendanda esse censeo, ἐὰν τοσοῦτον ἐπιδιδῶ δι' ἡμέρας, μείζων ἔσ. Δ. DIND. — 38 ἐάν τι om. Θ., spatio vacuo. ἐπιδίδωται V. ἐπιδίδωται G. Θ. Apud Suidam ἐάν τις (ἔτι cod. Leid., omisso ἐάν) ἐπιδιδῶ τῆς ἡμέρας (ἔτι addit ed. Mediol.) μείζων (ἔτ' addit ed. Mediol.) ἔσται. ἐπιδιδῶ καθ' ἡμέραν Toupius. — 39 Διαγόρου non est ap. Suidam, qui versum explet addito τοῦ Τερθρέως. — 40-42 om. etiam Θ.

324. Scholion metricum om. etiam Θ. M. —

8 τριστιγία Dindorfius. Legebatur τριστοιγία. — 15 ἐστὶν ἢ εἰκάς R. ἢ ἐγκάς ἐστὶν V. ἐγκάς ἐστὶν Θ. Ald. ἐξάγουσι R. Legebatur ἐξάδουσι. Plutarchus Vita Camilli c. 19, περὶ αὐτῆν τὴν εἰκάδα τοῦ βοηδρομιῶνος, ἢ τὸν μυστικὸν Ἰαχχον ἐξάγουσιν· similiterque in Vita Phocionis c. 28. Quos locos comparavit Kusterus. — 16 συνίδρυται τῇ Δήμητρει, vide Spanhem. ad Callimach. pag. 705. Kust. — 18 Διονύσου Dobraeus. Legebatur Διόνυσον.

326, 24 τῷ λειμῶνι Θ. Ald. τὰς om. M. — 25 ἐπιουῦντο om. Θ. διὰ τὸ τὰ R.

329 Regius: Ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν κρατὶ σῶ δῆλον ἐποίησεν ὅτι ἀρσενικόν ἐστι τὸ κρατὶ· οὐ ἢ εὐθεῖα ὁ κρᾶς. εὐρηται γὰρ καὶ κανὼν ἐπὶ τούτῳ ἐν παλαιοῖς βιβλίοις, ὅτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ δεξύτονα μονοσύλλαβα, περιτοσυλλάβα κλίνονται καὶ διὰ τοῦ ντ, οἷον Ζᾶς Ζαντὸς, ὁ σημαίνει τὸν Δία, Πρᾶς Πραντὸς, ὄνομα πόλεως, καὶ πᾶς παντὸς. σεσημειῖται τὸ ὁ κρᾶς κρατὸς, διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλινομένου.

330, 32 μυσίνῳ V. Θ. μυσίνων R. μυσίνης Ald. — 34 κισσίνῳ· ὅτι ἡ Δημήτηρ οἰκειῶς εἶχε πρὸς τῷ τῆς μυσίνης φυτῶν ἐν δὲ τοῖς διονυσιακοῖς, καὶ (?) ἀμφοτέροις Reg. Quæ confirmant Fritzschi (De carmine mystico Ar. p. 33) sententiam jam per se veram, verba 35 sq. ὅτι — ἀνιέρωτο transponenda esse post κισσίνῳ. — 35 διὰ τοῦ μυσίνου Θ. τῆς μυσίνης Ald. — ἀνιέρωτο V. Ald. ἀνιέρως Θ. — 37 οἰκειῶται codex hic et paullo post. — 39 Σάμῳ μόνῃ θεῶν. Codex σάμῳ ἐκ δὲ μυσίνης ἐκ δὲ τοῦ πάθους δεισιδαίμωνι θεῶν. Ejecit Dindorfius quæ ex alio scholio illata fuerunt. — 40 ἐπεὶ G. ἐπέισε V. — 43 τῷ Διονύσῳ, 44 πέμψαντα G. — 47 καὶ τῆς ἀμπέλου addidit Dindorfius.

331, 50 δὲ τὴν om. R. — 51 ἣν οὐδεὶς οὐκ ἂν τις R.

338, 8 Θεσμοφορεῖς R. Θεσμοφορίῳ V., qui hæc verba τοῦτο δὲ (δὲ om. G.) εἶπε — τὸ ζῶν infra ponit post θύουσι τὸ ζῶν [?]. Eodem loco habet Θ., in quo recte Θεσμοφορίοις. DIND. — 12 sq. γενικῆ κρεάων κρεῶν. τοῦτο δὲ Θ. — 13 χοῖρον παθεῖν V. — 17-20 om. etiam Θ. M. τῇ κόρῃ ἦγουν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς τῇ Περσεφόνῃ καὶ αὐτῇ τῇ Δήμητρει Reg.

339, 21 alterum ἢ om. R., qui 22 εἰλητὸν εἰλητῆν ceteri.

340, 23 Τὸ ἐξῆς V. Ald. ἐγειρε ἀστῆρ ἐν χ. τ. φλ. λαμπάδας V.

343, 27 ἐπὶ τὴν Θ. ἐπεὶ τινὰ νυκτὸς R. — 32 λαμβάνοιτο Θ. Sequentia om. etiam Θ. M. 35 sqq. habet Reg.

344, 40 ἄνθη ἀνακείμενα V. δὲ om. R. — 41 ἀντὶ λάμπεται R. Quod ἀντὶ τοῦ λάμπεται esse potest.

345, 44 ὡς — λέγει R. καὶ (καὶ omittunt Θ. V.)

Ὁμηρος, θεῶν ἐν γούνασι κείται V. Θ. M. Ald. 346, 47 sqq. om. etiam Θ. M.

351, 9 δάπεδον. τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσι πάνθηρον, παντοδαπῶν ὀρνέων δεκτικόν R. V. Θ. Tum addit R. λειμῶν γὰρ ὑπόκειται καὶ ἄνθη ἀνειμένα τοῖς μύσταις ἐν τῷ πεδίῳ. Quæ ex scholio v. 343 sunt repetita.

354, 18 sq. ἐπὶ τοῦτον τὸν χρόνον λέγει Ἀρίσταρχος μεμ. Ald. Conf. schol. v. 372, 440. ἐπὶ τοῦτον V. — 19 τὸν χρόνον om. M. μετρικὰ V. μέτρια G. — 20 χρόνον V. χρόνον ceteri. εἴ τι ἄρα M. Locus non integer esse videtur. συνειδὲν Θ. M. συνειδὲν V. συνιδεῖν G. σύννοιδεν Ald. — 21 καὶ om. M. Idem σύζυγον. ἐν σύζυγον scribit Fritzschiuss De carm. myst. Ar. p. 50. — 22 διχορίαν Θ. διχορείαν ceteri. — 23 ὡς τὸ εἰς V. καὶ εἰς δώδεκα Θ. — 24—34 om. etiam Θ. M.

357, 36 Πρὸς addidit Dobræus. Idem aliter expressit Suidas s. Ταυροφάγον, addito φασὶ ψεύδεσθαι post ἔπαθλον. Ἀρίσταρχον Suidas. Legebatur Ἀριστοζένον. — 37 οἰομένους R. et Suidas. οἰόμενος ceteri. ταῦρος ναυτῶν τὸ V. Ib. εἴρηται—(44) δράμασι infra post τῶν θυόντων l. 48 ponunt V. Θ. et (qui hæc tantum verba οἱ δὲ ἔτι—τῶν βακχῶν habet) M. — 38 παρὰ τὰ Ald. παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ G. — 39 καὶ ἔτι R. et Suidas. — 40 ἐπιτιθέασιν Ald. ταυροφάγον δὲ ἴσως αὐτὸν τὸν Κρατῖνον λέγει, ἢ ὡς λαίμαργον κωμῳδῶν, ἢ ἔτι ἔπαθλον ἐλάμβανε ταῦρον Reg. Ib. οἱ δὲ ἔτι V. Θ. et Suidas codex Paris. A. — 41 ἔλον om. Suidas. Idem ἀποδιδόασιν μητέρα Κρατῖνου ἦτις βακχ., lectione absurde interpolata, ut recte judicare videtur Dindorfius. Improbabilia suspicatur Fritzschiuss De carm. myst. p. 55. — 42 ἄ εἰσι, 43 τολμηρόν Suidas. τολμηρὰ V. Θ. M. οἱ δὲ λέγουσι τολμηρὰ R. βακχῶν M. et Suidas. βάρχων Ald. Sequentia om. Suidas. τολμηρῶς R., qui 44 βωμολόχοις δὲ om. — 45 πρὸς κολακείαν Ald. — 47 μετενήνεκται V. μετήνεγκται R. Ald. μετήνεκται Suidas s. Βωμολόχος. ἐπὶ τῶν idem. Legebatur ὑπὸ τῶν τὸν βωμῶν V. — 48 ἐλιπάρουν Suidas. τι λαβεῖν V. Θ. περὶ τῶν R. — 50 legebatur τὸ μηδὲ Kr. — 2 sq. ταῖς βάρχαις G. τὰς βάρχαις V.

362. Lemma esse debebat τὰ πόρρητ'. — 10 τοὺς ποιήσαντας. Quod plurali numero usus est, indicio esse videtur alios alium ejus fabulæ auctorem perhibuisse. MEINEK. Hist. Com. p. 70. Notat grammaticus ἀπόρρητα, quod *interdicta* apud Aristophanem significat, de *secretis* dictum in fabula Pherecratea. Ceterum comparetur schol. ad Thesm. 370. DIND. Recte. Fritzschiuss De carm. myst. p. 57 nemo facile assentietur, τοὺς ὑποπεύσαντας corrigenti. — 11 ἤκουσαν Dindorfius. Legebatur ἤκουσιν. ἤκουσεν Dobræus. — 12

ὡς νῦν ἐκ (fort. ἐπὶ) τῶν μυστηρίων ἔθος Θ. — 13 καὶ — οἶδεν non satis intelligo. Videtur nonnulla excidisse. DIND. Fritzschiuss tentat ὄν καὶ αὐτὸς ἐν Νήσοις vel ἐμπροσθεν vel ἐνδοτέρῳ (infra 381) οἶδεν. καὶ αὐτὸς—ἐξάγεσθαι om. M. εἶδεν Θ., qui ἀπόρρ. ἦν τὰ ἀπ. — 14 οὖν M. ἀποφέρει Θ. Ald. — 16 τοῦτον ἀποπέμπειν V., qui 17 τὰ ἀπόρρητα post Ἀθήνηθεν ponit. Delendum esse videtur Dindorfio. — 18 ἀπόρρητα ἦν τὰ V. ἀπόρρητα τὰ Θ. Ald. τὸ πρὸς M. — 20 ἢ ἐξ Αἰγίνης Fritzschiuss. ἐμπορεῖον V. — 21 ὁ Θωρακίων ταξ. R. ταξίαρχος M. et Suidas s. Θωρακίων. — 22 τῶν om. R. — 3 ἑαυτοῦ etiam Suidas. αὐτοῦ Ald. ἑαυτῶν duo codices Suidas. Πελοποννησίους ναῦς προδιδούς καὶ Αἰγίαν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα Reg. — 24 sq. δὲ om. M. Θωρακίων γρ. V. Θωρακίωνα γρ. Θ. Idem μιμούμενοι. Apud Suidam, οἱ δὲ ἔτι τὸν Θωρακίωνα μιμούμενος ὅς ἦν Αἰγινήτης ταξίαρχος etc. « Bis corrigere licet Θωρακίων. Fuit enim Θόρικος pagus tribus Acamantidis, cujus pagi qui esset, tam Θορίκιος quam Θορικεὺς appellabatur. At Θορικίων ὢν quum permire dictum est, tum metro prorsus repugnat. Fortasse ex Suida reponendum Θωρακίων γρ. ἀντὶ τοῦ τὸν Θωρακίωνα μιμ. » FRITZSCH. l. c. p. 59.

363, 27 om. R. V. Regius: Εἰκοστολόγος, πρὶν καὶ τελώνης ὑπάρχων (Thorycion) καὶ τῆς κάτω μοίρας. οἱ τελῶναι δὲ πρότερον μὲν πεντηχοστὴν μοῖραν τῶν ἀπαιτουμένων ἐλάμβανον, καὶ πεντηχοστολόγοι ἐκαλοῦντο· εἶτα εἰκοστολόγοι, καὶ τελευταῖον δεκατολόγοι.

364, 32 γράφας ὁ Θωρακίων Suidas s. Ἀσκώματα. ἐπεμψε R. — 33 ἀσκώματα τὰ ἐν ταῖς κώπαις σκεπαστήρια ἐκ δέρματος, οἷς χρῶνται ἐν ταῖς τριήρεσι Suidas. ὁ ἐν, 34 καθὰ ἢ V. καθ' ὃ τρήμα ἢ Suidas. — 35 πόλις Λακωνικὴ V., om. G. « Somniabat de ea Epidauro, cui cognomen fuit ἢ Λιμηρὰ. » Fritzschiuss. Δυρράχων est in Θ., librario de Epidamno cogitante.

365 προσέιτο γὰρ χρήματα πολλὰ (πολλὰ χρήματα Θ. πόλειωσ χρήματα M.) Κύρος Λυσάνδρῳ τότε εἰς πόλεμον V. Θ. M.

366, 41 εἰσήνεγκε δρᾶμα καὶ Suidas s. Κατατιλξ. — 42 κατετίλησεν αὐτῆς Suidas. κατετίλησεν αὐτὴν V. κατετίλησεν αὐτὴν M. καθωμίλησεν αὐτὴν Θ. — 4 ἠρυσίασε Suidas. ἐγεφυρίαζε, cavillabatur, illudebat, Hermannus ap. Fritzschiuss, qui ex Aldino scholio ponit ἐπανηγυρίαζε. — 43 εἰς αὐτὴν Θ. M. Sequentia om. etiam Θ. M.

367, 50 εἰς ἀργύριον codices. Conf. schol. Eccles. 102. — 52 ἰστάμενοι iidem.—1 διὰ τὸν Ἀγύριον Brunekius.

368. Cum hoc scholio compara Philemonis Lexicon v. Τέλος et Favorinum. — 8 Euripidis ex

Polyido versus apud schol. Homeri II. K, 56 sic scriptus, μάτην γὰρ οἶκον σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος. Vide Valckenarium in Diatr. p. 202. Unde correxī scripturam codicum (etiam Reg.) μάτην εἰκοστὸν τόδ'. DIND.

372, 22. Ἀρίσταρχος. Conf. schol. v. 354. — 23 ἔλου τοῦ R. δλα τοῦ Ald. ἔλαττον V. — 25 περὶ Θ. M. παρὰ V. Ald. Post χορόν addit V. ἔτι δ χορός τὸ ἄλλο μετὰ τοῦ χοροῦ τῶν καθ' ἑδου et, οἱ τοῦ χοροῦ μύσται ἀλλήλους παρακελεύονται. Hæc om. G., qui om. etiam scholia 374, 376. — 29 τὸ om. V.

378, 23 ὑψώσεις τὴν σώτειραν τοῖς V. — 33 ἔστιν—θύουσιν om. G. ἔστι γὰρ V. Ald. τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀθηνᾶν dicit M.

384, 49 ἔως τοῦ (τὸ V.)—φρένας om. G. ἄλλο ἔως V. Significat his verbis librarius scholion quoddam esse describendum usque ad verba τίς σὰς παρήειρεν φρένας, qui Archilochi versus est apud Hephæstion. p. 129. DIND.

395, 3 φαίν. ἐπίκαιρον Διόνυσον R. Reg. : Ὁραίων θεὸν λέγει τὸν Δ., ἐπειδὴ κατὰ τὸν καιρὸν et quæ sequuntur l. 4, 5. — 6 legendum ex Reg. ὅτε ὄδευον ἀπὸ—Ἐλευσίνα, πρ.

398 om. etiam Θ. M., iidemque infra l. 21-25, ubi πάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς ex Euripidis Phæniss. v. 701 confert Dindorfius.

401, 28 ἄστεος V., et mox R. — 36 ἐπὶ γὰρ V. altero loco : nam bis hoc scholion (inde ab εἰκοσι π.) habet, hic et infra post scholion v. 439. Καλλίνου V., non G. Καλλίου Ἀριστοτέλης φησὶν V. altero loco. Ἀριστοτέλης. « In didascaliis. » CASAUB. ad Athenæi 6, p. 235, E. — 37 ὅτι δυσὶν V. altero loco. — 38 ἴσως additum ex V. ἴσως καὶ περὶ τὸν Α. ἀγ. ἦν τις V. altero loco : unde vulgatum παρὰ correxīt Dindorf. ἦν τις post ἀγῶνα ponit G. — 39 ἀγῶνα add. G. et altero loco V. εὐστολή V. οὐ σχολή G. et altero loco V. Deinde sequentia δ' ὕστερον ad finem om. V. loco priore, ubi G. addit δὲ ὕστερον—περιεῖλε Κινησίας. Ib. χρόνῳ. δι' οὗ πολλοὶ ὕστερον καθάπερ τὰς χορηγίας περιεῖλε Κινησίας Ald. sequentia omittens. χρ. δὲ ὕστερον οὐ πολλοὶ καὶ καθάπαξ τὰς χορηγίας περιεῖλε κινησίας G. loco priore : nam altero consentit cum V.—41 ἐφ' σκηπῆ μὲν. Requiritur μέμνηται vel simile quid. DIND.

407 συνήθεια ἦν τὸ ἐπ. ὅπότε ὁμολογοῖεν ἡ συνομολογοῖεν—M. Referenda hæc ad v. 508, κάλλιστ' ἐπαινώ. DIND. Reg. ad hunc versum : βαρέως τοῦτο φησὶν οὐκέτι τολμῶν κωμωδῆσαι εἰς τοῦμφανές Ἀρχίνου καὶ Ἀγύρριον, οἱ κωμωδῆθέντες τοὺς μισθοὺς τούτων ἠλάττωσαν.

415, 3 παρεμβάλοντος Ald. et G. παρεμβαλλόντος [sic] V.

416 om. etiam Θ. M. — 7-9 τὸ δὲ—φησὶν Regius habet ad v. 410, νῦν δὴ κατεῖδον. δὲ om., 8

ἀποσκώπτων. Ad 415 certe referenda esse monuit Fritzschi. l. c. p. 83. — 10 νόμος. Ficta ab scholiasta lex. Monuit Schœmannus De comitiis p. 106. — 11 sq. ἐξ ἄλλ. ἐν Ἀθήναις κατοικήσειν ἐθέλοντας, διαβιβάζοντας οὐκ ὀλίγον ἐνταῦθα χρόνον, εἶτα εἰς πολίτας ἐγγράφασθαι, 13 δ' Ἀρχ., 14 τοὺς συμπολίτας Reg.

418, 20 εἶπε φράτορας additum ex Θ. φράτορας εἶπεν V. διαβάλλωσιν Θ. — 21 ἡ δὲ παροιμία om. Θ., qui οὐκ ἔφερεν. — 22 sq. ὀδόντας—ἡ Suidas s. Φραστῆρας. ὀδόντας συγγενεῖς (συγγενεῖς om. Θ., sed habet ut gl.) εἶπεν. ἡ libri.— 23 παίδων R. et Suidas. παίδων ceteri. παίδων τῶν φροντῶν τοὺς ὀδόντας τῆς ἐπταετίας καταλαβούσης Reg. — 25 χρ. παῖς Ἀθήναις Ald. οὐκ ἴσχυσεν M. — 26 οὗτος δὲ libri præter R., qui οὗτος—χθονός scholio priori anteponit. — 27 sq. δὲ ἐστὶ ἡ ξένης R. δὲ ἐστίνῃ ξένης (ὁ ξένος G.) V. δὲ ἡ ξένης Θ. δὲ ἐστὶ καὶ Ald.

420, 31 alterum τὴν om. V. Θ. M. Recte τοῦ vel τῶν Fritzschi l. c. p. 91.—32 νεκρῶν potius legit Apollonius. Monuit Kusterus. — 33 ἄλλ' ὅτι—λέγει libri præter R.— 35 κατετρίβημεν Θ. M.— 36 sqq. om. etiam Θ. — 44 ἴνα G. ἐπεὶ οἱ νες [sic] ὅτι οἱ λέγοντες ἴνα V.

421, 47 εἶπε παρ' ὑπόνοιαν, δεικνύς ὅτι πᾶσαν πονηρίαν εἰργάζοντο Reg. — 48 post αὐτῶν addit V. τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας. χαριέντως ἐξ (scrib. ἀντὶ τοῦ) πολιτείας εἶπεν εἶπε μοχθηρίας διὰ τὰ κακὰ αὐτῶν, quæ om. G.

422, 52 τὸν Καλλίαν· Κλεισθένης γὰρ ἦν υἱός M. — 1 γὰρ om. V. Reg., qui apud poetam habet τὸν Κλεισθένης cum gl. υἱόν : Τὸν Κλεισθένη τοῦτον, ὃ υἱὸς ἦν ὁμοίως τοὺς τρόπους, διασῦρει κἀνταῦθα ὡς φαυλόβιον, καὶ τὸ γένειον λείον καὶ ξυρῶντα (ex corr. ξυρῶντα) τὰς τρίχας καὶ ἐπὶ τὸν Σεβίνου πορνεύομενον. διὸ καὶ δεινοπαθοῦντα τοῦτον λέγει ἐπὶ τῇ τελευτῇ Σεβίνου.

423, 6 προετίθεισαν R. — 9 ἅμα καὶ Θ. Reg. : Ἐν ταῖς ταφαῖς ἦτοι ἐν τῇ μνήματι τοῦ Σεβίνου, τίλειν τὸν πρῶκτον ἑαυτοῦ, παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς.

427, 11 ὀνοματοποιεῖται V. Θ. M. — 12 τοῦτον M. — 13 δὲ om. R. ἐμφαίνει οὗτος, 14 περαινόμενος V. Θ. μόνον R. μόνου ceteri. αὐτῶν καὶ Θ. M. ὁ om. iidem et V. — 15 οὗτος καὶ R. V. εἰ om. V. Θ. M. — 16 μαλάσειν R. Ald. — 18 πόστης Reg. — 19 ποιητῆ om. M. — 20 Ἀττικὸς Θ. Ἀνάφλυστος Fritzschi. Sequens scholion om. etiam M.

429, 22 τὸν ἵππον εἰς, 23 πολλαχῆ—λαμβάνεται Θ. ἵπποπορνε. Diogenes Athen. 13, p. 565, C. Vide Alciphron. 1, 38 et Bergler. 3, 33, p. 346. DOBREUS. — 24 ὁ Καλλίας πανταχοῦ ὡς Suidas s. Ἴπποπορνε. κωμωδεῖ τοῦσδε ὁ Καλλίας Θ. καὶ om. V., qui πάθων, G. φαγῶν.— 26 ἡ τοῦ κτηνοβοῖτου

om. V. Θ. Regius: Δέον εἰπεῖν Καλλιαν τὸν τοῦ Ἴπποβίου, διαβάλλων αὐτὸν ὡς πᾶν πόρνον, τὸν Ἴπποβίου φησιν, ἤτοι τοῦ μεγάλως πορνεύοντος· τὸ γὰρ ἵππος πολλαχθῶς ἐπὶ μεγέθους ἐκλαμβάνεται. — ἢ τὸ ἵπποβίου ἀντὶ τοῦ τοῦ ἵππου (sic) συνουσιάζοντος, ἤτοι κτηνοβάτου.

439, 36 τοιαῦτα M. λαλούντων Θ. — 37 Κορινθίους M. — 38 sq. καὶ—ἕως οἱ R. ἐπέμενέ τε οὖν αὐτὸ λέγων, οἱ δὲ ceteri. — 39 σιγαθέντες Θ. εἰσαχθέντες M. συγχανθέντες G. συγχανθέντες καὶ εἰς ὄργην τραπέντες Ald. — 40 Κόρινθον τουτέστι τὸν κήρυκα Ald. — 41 ταυτὸ R. ταῦτα Θ. M. τὰ αὐτὰ Ald. τὰ αὐτὰ λεγόντων πραττόντων V. — 42 Διὸς παῖς R. βασι. Κορινθίων V. — 43 post Κορινθίους addit Junt. Μεγαρέας φασὶ Κορινθίων ἀποίκους, πολλὰ τοῖς Κορινθίοις κατ' ἰσχὺν τῆς πόλεως ὑπέκειν· ἄλλα τε γὰρ πλείονα τοὺς Κορινθίους προστάσσειν, καὶ τῶν Βακχιαδῶν εἴ τις τελευτήσῃ, (διώκουν δὲ αὐτοὶ τὴν πόλιν), ἔδει οὖν Μεγαρέων ἄνδρας καὶ γυναικίας ἐλθόντας εἰς Κόρινθον συγκαθεύειν τὸν νεκρὸν τῶν Βακχιαδῶν. ὡς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπέλιπον οἱ Κορινθιοὶ, τὰ δὲ τῶν Μεγαρέων ἔρωτο, καὶ πρὸς ἐλπίσι τοῦ μηδὲν παθεῖν ἀποστάντας αὐτοὺς, ἀλλ' ἀφείναι· πέμπουσι δὲ πρέσβεις οἱ Κορινθιοὶ, κατηγορήσαντας Μεγαρέων· οἱ προσελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἄλλα τε πολλὰ διεξήλθον, καὶ τέλος, δικαίως στεναξοὶ ὁ Διὸς Κόρινθος, εἰ μὴ λάθοι δίκην παρ' αὐτῶν. ἐφ' οἷς παροργισθέντες οἱ Μεγαρεῖς, τοὺς πρέσβεις λίθοις ἔβαλον, καὶ κατὰ μικρὸν ἐπιβοησάντων τινῶν τοῖς Κορινθίοις, καὶ μάχης γενομένης νικήσαντες, φυγῇ τῶν Κορινθίων ἀποφυγόντων ἐφαπτόμενοι, κτείνοντες ἅμα παῖσιν τὸν Διὸς Κόρινθον ἐκέλευον. ἔθεν φησὶν ὁ Δήμων ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῶν ἄγαν σεμνυνομένων καὶ δεινῶς ἀπαλαττόντων τὴν παροιμίαν τετάχθαι. Quæ ex scholiasta Pindari sunt illata Nem. 7, 155. DIND. — 44 παρὰ τὸν G. τῆγ παρὰ τοῦ V. — 48 τιμᾶτε G. τιμᾶται V. — 49 βασιλείως habet G., om. V.

440, 12 πρὸς αὐτὸν R. — 13-35 om. Θ. M. 36-38 om. M. Conf. schol. v. 354. — 37 διαιρεῖν Θ. — 38 οἰκοδομούμενος V.

459 om. M. — 51 τοῦ ἰδίου τουτέστι πολ. V. τοῦ τοῦς τουτέστι πολ. Θ., qui 52 τοῦτο om. εἴρηται κατὰ παραγωγὴν Ald. δὲ om. V., prius καὶ om. R. V., alterum ὁ om. R. V. Θ. — 4 ἢ συμπολίτας Reg.

460 om. etiam Θ. M.

465 τί δὲ—λέγει V.

467, 20 τὰ τῶν Θεσειῶν [sic] V. Εὐριπίδην V. Sequentia corrigenda sunt ex scholio v. 475. — 23 πολλὰ ἐν codex.

469 sic R., οὕτως Ἀττικοὶ τὸ ἔχη ἀπὸ τοῦ ἔχομαι δευτέρου προσώπου. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ μέσον ἐλήφθης, ἐκ μ. τ. ἀθλ. R.

470, 31 sq. om. etiam Θ.

473, 39 συγγεῶ. Scribebatur συγγεῶ. Correxuit Matthiæ. Futurum ἐχεῶ memorat Chæroboscus in Bekkeri Anecd. p. 1290. DIND. κόμαις δὲ μὲν Θ. — 40 βανῶ τε πεδόσ' Matthiæ. βῆναί τε δ' Θ. Ald. βᾶνατε δ' V. — 41 αἰματοσταγεῖν V. Θ. ὕσσονται Bentleius. Legebatur βεύσσονται. In addendis Dindorfius: « Probabilior nunc mihi videtur Barnesii correctio αἰμοσταγεῖ πρηστῆρε βεύσσονται κάτω. »

474, 42 πλεύμονα πνεύμονα R. Reg. : Πλευμόνων ἀντὶ τοῦ πνευμόνων· οἱ μὲν γὰρ Δωριοεῖς τὸ λ εἰς ν τρέπουσι, τὸ ἦλθον ἦνθον λέγοντες· οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ ἐναντίον.

475, 44 sq. Μύραινα—μύρεσθαι om. R. — 45 τῶ et 46 μύραιναν om. V. Ald. — 47. Ταρτησίας γαλῆς mentionem facit Ælianus Var. Hist. lib. 14, 4, ubi vide Perizonium. De urbe vide Sam. Bochartum De colon. Phœnic. lib. 1, cap. 34. Kust. — 48 Ταρτησός R. et Suidas s. h. v. Reg. : Ταρτησός πόλις Ἰθρηρίας περὶ ποῦ τὰ Γάδειρα· ἄλλοι δὲ φασὶ περὶ τὴν Ἄσρον λίμνην. λέγει δὲ ταῦτα πάντα, ἴν' ἐκπλήξῃ τοῦτον διὰ (τὸ) τοῦ τόπου ἀσύνηθες. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὡς οὐ μόνον ἰχθύς ἐστὶ μύραινα, ἀλλὰ καὶ θηρίον ἦν τι περὶ τὸν εἰρημένον τόπον οὕτω καλούμενον, χαλεπὸν τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ δυσάντητον. — 51 ἐπὶ πλησίον suspectum est. DIND. ἐπιπλύνσιον V. — 52 Εὐριπίδου, 53 οἷς ἐνταῦθα παίζει Θ. Conf. schol. v. 467.

477, 1 Οἱ Τιθράσιοι ἀπὸ R. — 2 οὐκ ἦκ [sic] δὲ V. οὐχ ἀπλῶς δὲ G. — 5 sq. Τιθρασός—Λ. ἐν ᾧ αἱ Γ. κατοικοῦσιν εἰς τὸ ἐκείσε πεδίον Reg.

479, 9-17 sic R., ὅτι πρὸς τὸ—εἰς τοῦτο. ἰδὼν δὲ—πλουτοδότα. Idem præterea habet glossam τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς τὴν θυσίαν· et, τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς βοήθειαν λέγει. — 10 οὕτως om. V. — 11 pro οὕτως R. ἄλλως, et οὕτως addit post ἀποδεδώκασι. — 16 ante ἐκκέχυται R. habet compendium quod vel ἐπιλέγουσιν vel ἐπιλέγει vel ἐπιλέγεται notat. ὡς ἐκκέχυται λέγεται (λέγει V.) ceteri. — 17 τοῦτο. ἐγκέχοδα. παροιμία ἀντὶ (ἀπὸ G.) τοῦ χέζω. κάλει θεὸν πρὸς β. V. τοῦτο. ἔχεσα ὑπὸ τοῦ δέους. ἐστι δὲ μέσος παρακείμενος. ἀπὸ τοῦ χέζω χέσω κέχοδα ὡς ἀπὸ τοῦ φράσω πέφραδα. (Hæc etiam in Reg.) πρὸς β. Θ. — 20-24 om. etiam Θ.

481, 25 φροντίζω, ὠκριῶ V. Θ. φροντίδων libri præter R. — 26 sq. ὠρακιᾶσθαι δὲ λέγουσι—ὠκριᾶσθαι Θ., qui ἀπὸ—αἰκίζιν om. — 28 τούτῳ δὲ Θ. — 29 θλ. γὰρ καρδίαις τοῦτο γίνεται V. Parum probabile mihi videtur Sophoclis illum versum esse, quem Brunckius inserta post τὸ particula δὲ ab hiatus liberabat. Accedit ad hoc inepta illa et nimis supervacanea annotatio τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεταί. Quamobrem vestigia codicis Veneti secutus sic hæc corrigenda esse puto, ὠρακιᾶσαι δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ φόβου ὠκριᾶσαι. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν

ἐν Ἀμφιάρειω σατυρικῷ. θλιβομένης γὰρ τῆς καρδίας πολλοῖς τοῦτο γίνεται. Apud Suidam s. Ὠρακιάσας scriptum καὶ Ὠρακιάσας λέγουσι τὸ ὑπὸ φόβου ὠχρῶσαι θλιβομένης τῆς καρδίας· τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται. παρὰ τὸ τὴν ὄραν αἰκίζεσθαι, ὅ ἐστι τὴν μορφὴν. DIND. Regius: Ὠρακία κυρίως ἡ ὠχρίασις, ὡς οὖσα τῆς ὄρας καὶ τῆς μορφῆς αἰκία καὶ ἀλλοίωσις. ἢ ἀπὸ τοῦ ὄρα ἢ φροντίς· οἱ γὰρ ἔμφοβοι ἀπὸ δέους γινόμενοι ἐμφρόντιες γίνονται. — 3ο τοῦτο γὰρ Θ.

484, 36-39 sic R., τίθησι γὰρ τὸν σπόγγον—χάριν. λαμβάνει γὰρ—πρωκτόν.

487, 40 ἐγὼ om. V. — 41 sq. τοῦτο—λέγει R. θαυμαζῶν δὲ τοῦτο λέγει ὁ (ὁ om. V.) Διονύσιος ἐκ τῶν ceteri. — 43 οἰκείον τὸ σ. V. τὸ σ. οἰκείον Ald. — 44 τὸ δὲ et seqq. om. etiam Θ.

489, 46 Οἱ γὰρ ὑπὸ τοῦ φόβου Ald.

490, 49 corrigendum Ἀπεμαζάμην. DIND. — 5ο Πλούτωνι V., ex quo 51 ἐτι additum.

494 Ἀντὶ τοῦ ἄγε. γράφεται ληματίας (hoc om. G.). ἀντὶ τοῦ μέγα φρονεῖς. λῆμα γὰρ τὸ φρόνημα V. λῆμα ἐστὶ τὸ φρόνημα. ἀντὶ τοῦ μέγα φρονεῖς· et inferius, τὸ ἴθι νῦν ἀντὶ τοῦ ἄγε R. — 8 legebatur γρ. οὖν καί.

496 V. habet οἱ γὰρ φοβούμενοι με τῶν σπλάγχων αἰσθάνονται.

498, 14 Οὐκ ὀφείλεις λέγειν V.

499, 18 τῶν Ἡρ., 19 Ἡρακλεοξάνθαν R.

501, 20 Ἀντὶ τοῦ ὁ om. V. — 24 ὁ om. V. Θ. ἢ ἐμίγη ἐκείσε Ἡρακλῆς. ἔστηκεν οὖν ἐν τῷ τόπῳ ἐκαίνω Ἡρακλέους εἰδῶλον ἐπιφανέστατον Reg. — 26 legebatur ἀλεξίλακον. Vide Hesych. s. v. Ἐκ Μελίτης μαστιγίας. KUST. — 27 πάνυ προσφυῶς τοῦτ' εἰπὼν, ὅτι δούλος ὢν ὁ Ξανθίας ὡσπερ Ἡρακλῆς μέγα ἐφρόνει λαβὼν τὴν λεοντὴν καὶ τὸ βρόπαλον Reg. — 28 Γελάδου V. Θ. Legebatur Ἐλάδου. Ἀγελάδου Meursius. Γελάδων Tzetzta quoque dicit Histor. 7, 929; 8, 325. — 3ο μέγαν λοιμὸν, vide Hemst. ad schol. Pluti v. 179. — 32 ὑπονοεῖσθαι V. ὅτι ἤρχε respicit ad legem, τὸν ἀρχόντα μὴ κωμῶδειν. — 33 ὠνομάσθαι Dobræus. — 35 παρασκευάζει δὲ Θ., qui ἅμα τῷ recte fortasse omittit. Idem 38 om. μᾶλλον. — 4ο legebatur Ἡρακλέα. — 43 Οἶου Valckenar. Diatrib. Eurip. p. 292. Legebatur Ἰοῦς. Et Κοθωνιδῶν loco legebatur Κολωνῶν. Κοθῶνων Θ. Κηδῶν Valckenarius.

505, 53 ἢ—σχιζομένων additum ex R. — 2 τὸν ἐριγμὸν Pierson. ad Moer. p. 158. ἐτυμολογοῦσι idem. ὁμολογοῦσι Ald.

506, 6 κατερευκτῶν, 7 ἄ^π ἐσχισμένων, 10 Ἡρ. ἢ οὕτω λέγε· κατερευκτῶν ἤτοι ἐσχισμένων κυάμων, ἢν' ἢ τὸ ἔττινος ἐρμ. τ. κατερευκτῶν Reg.

507, 15 πυρῶν. Legebatur νεοπύρων. — 18 κολλικας Dindorfius. Legebatur κύλικας. Reg. κόλλα-

βοι τὰ κοινῶς λεγόμενα κολλίκια. — 19 κολλάβου, pro κόλλοπας, rebentioris linguæ vitio, quod notavit Phrynichus p. 193 ed. Lob. — 20 καθάλλια Reg.

512 sic R. λείπει τὸ λέγεις. ἢ ἀντὶ τοῦ ἔασον R. ἀντὶ τοῦ ἔασον om. V. Θ.

516, 36-43 om. etiam Θ. M.

518, 47 ἢ om. R., ex quo additum ἐκ τῶν ὀβελίσκων.

520 addit Ald. τὸ δὲ παῖς τῷ Διονύσῳ λέγει.

522 glossam ἀληθῶς ἐνόμισας habet R. Reg.: Οἱ μὲν φασιν ὡς ἐπειδὴ τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ ἄρα καὶ ἀντὶ τοῦ οὐ λαμβάνεται, εἰκὸς ἐστὶ καὶ τὸ οὐ μὴ μόνον ἀρνητικὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρα λαμβάνεσθαι. σὺ δὲ οὕτω λέγε· οὐτὶ που σπουδὴν ποιεῖς ἀντὶ τοῦ οὐ διὰ σπουδῆς ποιεῖς τοῦτο ὅτι σε παίζων Ἡρακλέα ἐποίησα; εὖ οἶδα ὅτι οὕτως ἔχει, οὐκοῦν ἀπόστηθι τούτου· ἢ πρὸς τὸ οὐτὶ που στίξον· τὸ δὲ λοιπὸν κατ' ἐρώτησιν. Et paullo post idem: Ἀπαντες ἐνταῦθα τὸ οὐ ἀντὶ τοῦ ἄρα φασί· λέγοντες ὡσπερ τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ οὐ καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρα, οὕτω καὶ τὸ οὐ μόνον ἀρνητικὸν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρα. τὸ δὲ ἐστὶ τοιοῦτον· εἰώθαμεν ὅταν τι οὐ σαφῶς γινώσκωμεν, κατ' ἐρώτησιν εἰκαστικῶς προσφέρειν, θέλοντες διὰ τῆς ἐρωτήσεως μαθεῖν εἰ τοῦτό ἐστιν ὃ εἰκάζομεν. — 5 ἐποίησα σε R.

527, 12 αὐτὰ etiam Suidas s. Οὐ δῆπου. ταῦτα Ald. οἶον οὐ διατάζω om. G.

534, 18-27 om. etiam Θ., totum scholion om. M. — 28 ὅτε ἐφ. διὰ τὰς R. ὅτι ἐφ. τὰς ceteri. — 29 διακόνου R. Ceteri Αἰακοῦ. — 3ο τοῦ ἄδου additum ex R. — 33 δὲ om. R., qui hæc verba in principio scholii collocat. — 34 ἐπὶ additum ex R. Post αὐτοῖς addit V. ἰδὼν τὸν Διονύσον ὁ χορὸς ἀποτιθέμενον μὲν τὰ Ἡρακλέους σύμβολα ὅτε ἤκουσε φόβου ἄξια, εἶτα πάλιν ὑστερον λαμβάνοντα ταῦτα, ὅτε ἤκουσε περὶ δεῖπνου, ἀποδέχεται αὐτόν.

536, 38 ἐς additum ex Suida s. Ταῦτα μὲν. — 39 δίκης σ' Porsonus. — 40-44 om. etiam Θ.

541, 3 ὁ Θηρ. γέγονε V. ὁ Θηρ. om. Θ.—5 scribebatur Στηριεύς. Στιριεύς Suidæ codd. s. Δεξιός. τὸν δῆμον Ald. — 7 scribebatur Ἀργινούση. ἀργεν libri optimi Suidæ s. Ἀργέου et Δεξιός. De forma nominis conf. ad schol. Nub. 6. — 8 ἀπαγωγῆ Suidas. Legebatur ἀγωγῆ. αὐτὸς Θ. et Suidas. αὐτῷ V. Ald. — 9 Καλλιζένους V. Θ. et Suidas, qui κατάστασις. Legebatur μετὰστασις. — 13 εἰς τὴν V. — 14 ἀπεκάλου, 15 ἀντιπολιτευομένων Suidas. — 16 ἑαυτῷ Suidæ libri optimi: editi ἑαυτοῦ. — 18 ὑποδέσεις Suidas. ὑποθέσεις V. ὑποδύσεις Θ. Ald. — 19 ψηφίσασθαι ἐπιζήμια Suidas. Legebatur ἐπιψηφίσασθαι ἐπὶ ζήμια. — 21 post εἶνα libri addunt καὶ εἰς τοῦτο ὡς μὴ γνήσιος πολίτης λέγεται

- (λέγεται V.), quæ om. Suidas, qui γνήσιος—υἱός. Libri γνήσιον—υἱόν. — 22 αὐτὸν ἐπ. Suidas. αὐτὸν ἐν πρώτῳ ἐπ. libri. Sequentia om. Θ. et Suidas, habet Reg., qui 26 sq. Κῖον· ἦν δὲ ταῖς ἀληθείαις Χίος. ὅθεν διὰ τὸ εὐμετάβολον αὐτοῦ ἐκαλεῖτο κόθορονος.
- 542, 28 Ἐν γὰρ (τῇ add. Θ.) Μιλ. libri præter R. Sequentia om. etiam M. — 30 διάφορα γίνεται Θ., qui om. sequentia. — 36 om. Θ. M. ἀμίδα—οὐρ. om. V. τινὲς οὐρ., τὸ—ἀγγ. R.
- 543, 37 τὸ δὲ ἀνατετραμμένος ἀντὶ τοῦ ἀνακ. R.
- 544, 41 συνόντα Θ. om. R. ὡσπερ ἐνειθίζόμενος V. ὑπερειθίζόμενος R. ἐρειθίζόμενον M. — 42 ἐδρατόμην τοῦ αἰδ. V. Θ. ἐδρατόμην φησὶ τοῦ αἰδ. M. καὶ δρατόμην τοῦ αἰδοῦ Ald. ἀντ' ἐμαυτοῦ R. τοῦ om. etiam Θ. — 43 γνούς et πρότερος addita ex R. — 44 τὰ αὐτὰ R. ταῦτα Θ. ταῦτα ceteri. με additum ex R.
- 545, 45 Ἀντὶ τοῦ R. — 46 διακονεῖ R. διακονῶ V., quod post Διονύσω ponit G. — 47 ἄν om. V.
- 548, 51 sq. Ἀντὶ τοῦ τούδ(ος om. V.) ὀδόντας εἰπεῖν τούδ(ος) εἶπε libri præter R. — 52 ἐστὶν om. V.
549. Scholion metricum om. etiam Θ. M. Regius: Πλαθάνη κυρίως ἢ πλατεία σανίς· νῦν δὲ ὄνομα ὄθηεν μιᾶς τῶν ἐν ἄδου πανδοκευτριῶν· ἦν ἢ ἑτέρα πανδοκευτρία καλεῖ, ὡς ἂν κατάσθωσιν ὡς Ἡρακλέα τὸν Διόνυσον, καὶ δῶ τιμωρίαν ὧν ἐζημίωσεν αὐτάς εἰς τὰ ὄνια, καταπαγῶν αὐτὰ ὅτε κατῆλθεν ἐπ' ἀναγωγῇ τοῦ Κερβέρου. — 6 νυνί M. — 7 δὲ om. V. ἔκαστος V. Θ. — 8 ἡμιωβολίου R. et Suidas s. Ἀνημιωβολία, ἡμιωβολία Ald. ἢ ὀμα—πωλούμενα om. Suidas. — 9 τοῦ ἡμιωβολίου Salmasius, teste Jungermano ad Polluceum 9, 64. Kust. ἀνημιωβολία Θ. — 10 ὀνόματα Θ. et Suidas. Ceteri ὄνομα.—οὕτως additum ex Suida. ἀν' ἡμιωβολιον, ἀνημιωβολιαῖον Salmasius. ἀνημιωβολιαῖον etiam Θ., qui sequentia om. Libri ἀνημιωβολιον, ἀνημιωβολιαῖα. πρὸς τὸ γ. δηλοῖ V., sequentibus omissis. — 13 τὸ γ. Ald. — 14 scribebatur ἐφημένα. ζεστά R. — 21 ἐπισημιοῦται codex.
- 555, 28 πρὸς ταῦτα R.
- 558, 33 Οἱ Ἀττικοὶ οὐδετέρως φασίν V. οἱ om. libri præter Θ. οὐδετέρως τὸ τάρχηος R.
- 562, 43 πικρὸν om. V. Θ. M.
- 563 R. hoc ordine ἐπαίρων—γυναικάς. τὸ—διδόναι πανταχοῦ.
- 566 om. V.
- 567, 4 scribendum videtur τῷ Καλλιστράτῳ. DIND. — 5 πρὸς τοῦτο R.
- 569, 11 ἄδου ἦν R. V. — 12 Ὑπέρολος libri præter R. — 14 εἰς Θ. pro περι, om. V. αὐτὸν R. De morte Hyperboli vide schol. Pac. 681.
- 570, 16 τέσσαρες ἐπὶ σκηνῆς R. σαφῶς ἐν τῷ θεάτρῳ V. Θ. M. Ald. Sed V. in fine scholii v. 566 addit παρατηρητέον ὅτι τέσσαρες ἐν τῇ σκηνῇ διαλέγονται. — 17 διαλέγονται. καὶ ὅτι τέσσαρες ἐν τῇ σκηνῇ διαλέγονται Θ. διαλέγεται. παρατηρητέον δὲ ὅτι τέσσαρες τῇ σκηνῇ διαλέγονται M.
- 576, 23 Ὄφτιν λάρυγγι τοὺς ἄρτους κατέφαγες. ἢ τινὶ τῶν ἐντέρων μέρει. κόλικας ἢ V. ἢ τοὺς ἄρτους R. τοὺς ἄρτους M. — 25 δὲ om. R.
- 578, 27 τὴν κρόκην Suidæ ed. Mediol. s. Ἐκπηνιέται. — 28 πηνί' ἐξ. Θ. πηνίου ἐξ. Ald. Sequentia om. etiam Θ. M. — 31 διφθόγγου γράφεται Portus. διφθόγγου γραφεῖται Ald. — 32 ἐκπηνιέται, 33 τιμ. ἐξέλασει, 34 ἐξάξει, ὡσπερ ἐξάγει ὁ σκόληξ τὴν μέταξαν· π. γὰρ ἢ μ. ἢ ὅτι πηνίον λέγεται τὸ νῆμα τῆς ἀράχνης ὡς ἀπὸ τοῦ πένω τὸ ἐνεργῶ. ὡσπερ οὖν ἐκεῖνο τὸ πηνίον ἐκ τῆς πυγῆς ἐκείνης ἐξέρχεται, οὕτω φησὶ καὶ ὁ Κλέων ἐκ τοῦ στομίου αὐτοῦ ἀφέλκων ἔσται ὡς πηνία τὰ καταβρωθέντα. ἐστὶν οὖν θέμα ἐκπηνίζω etc. Reg. — 38 τὸ δὲ προσκαλούμενοι ἀντὶ τοῦ ἐνκαλῶν R. — 39 addit V. ἂ ἐφαγεν ἡμῖν ἐφελκύσει κατηγορῶν αὐτοῦ. πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ ἄνω εἰρημένα, quæ om. G.
- 579, 40 ὁ om. V. — 42 κελευσθεὶς Ald.
- 588, 51 μάντεσιν, 52 καταφορβᾶν R. Reg.: Τὸ δὲ γλάμων οἱ μὲν ὄνομα αὐτοῦ φασίν, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀλήμας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔχων καὶ αἰεὶ τζυμβλώττων (sic)· ἄλλοι δὲ φασὶ τὸν ἀκάθαρτον καὶ αἰσχρὸν σημαίνειν τὴν λέξιν. ὅποιον οὖν ἂν σημαῖνοι, ἢ λέξις ἐναυθα ἐπὶ σκόμματι καὶ διασυρμῶ. τὸ τοῦ Ἀρχεδήμου ὄνομα ὡς ἐρωμένου ὄντος τῷ Διονύσω.
- 590, 1-6, et infra 20-28 om. etiam Θ. M. — 7 δὲ om. V. ἐστὶ πάλιν Ald.
- 605, 28 sic R. τὸν Κέρβερον (Κέρβερον om. V.) κύνα V. Ald. τὸν κλέψαντα τὸν κύνα et τὸν κλέψαντα τὸν Κέρβερον habet Θ.
- 607, 33 μὲν om. V. τὸ om. Θ., qui 34 αὐτὸν. Pro his ὄν—βαρβάρων R. habet ὀνόματα τοξοτῶν βαρβάρων. ὀνόματα δούλων. — 35 ὡς δούλων—βαρβάρων om. V. Θ.: sed habent glossam ὀνόματα δούλων (δούλων om. G.) τοξοτῶν βαρβάρων. δὲ om. R., qui 36 ἐν τῷ εἶεν. Ib. et infra l. 42 καὶ μάγει (μάχη Θ.) R. V. Θ. καὶ τοῦ μάχη Ald. — 37 τὰ ἀλλότρια R. — 38 scribebatur μάλλον ὑπερφοῦ. — 41 ἐπὶ τὸ R. — 42 τοῦ Ξανθίου Θ. — 43 οὖν om. R.
- 611 R. habet τὸ μή ἀντὶ τῆς οὐ χροῶνται. — 50 ἀπιθάνως Ald. ἐκ τῆς, 51 γὰρ τὸ Θ.
- 618, 6 sq. τὸ δὲ ἐν—κλίμακι in fine scholii habet R. — 8 καὶ Ὁμ. V. — 11 μάστιγις G.
- 621, 13 Ἐπειδὴ V. et Suidas s. Βασανίζειν. ἐδαίροντο Suidas. — 18 ἐστὶ χαλεπώτατα V. Θ. — 19 πανταχοῦ V. Θ. M. — 21 τοῦ γητεύου Θ. et Suidas (qui addit τουτέστιν ἀμπελοπράσου, ἢ, ὡς τινες, πράσου φύλλῳ). τῷ γητεύου V. τῷ γητεύῳ Ald. — 23 παιδίον R. παιδὸς ceteri.
- 625, 27 Ξανθίου. Imo Διονύσου, cui tribuitur in codice Vaticano. DIND.

627 λέγει τὸ κατάθου R. ταῦτά (τοῦτό V., non G.) φησι ceteri.

628, 33 τὸ δὲ ἀγορεύω om. V. — 35 Ὁ om. R. V. Θ. περὶ R.

636, 37 δευτέρου προσώπου libri præter R. — 38 Ἀττικῷ Θ. — 39 αὐτὸν λ. V., et τινὲς γὰρ φασι. — 41 om. etiam Θ.

638, 43 Ἀττικῶς R. κατὰ τοὺς (τοὺς om. Θ.) Ἀττικοὺς ceteri. Reg. : Προτιμῶ τὸ προκρίνω ἀπὸ αἰτιατικῆς καὶ γενικῆς, οἷον προκρίνω τὴν ζωὴν τοῦ θανάτου. προτιμῶ δὲ τὸ φροντίζω κατὰ τοὺς Ἀττικῶν, οἷον οὐδὲν προτιμῶ σου ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζω σου.

644, 46 ἢ additum ex R. — 47 παρατραπέντα Θ. αἰσθασθέντα Ald. αἰσθανέντα Θ. αἰσθανθέντα Reg., qui 47 pergit ἢ παρακινήσαντα ἀντὶ τοῦ παρακινήσαντα, τούτεστιν ἢ τοπικῶς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβάσαντα, ἢ μεταμείψαντα τὴν χροίαν ταῖς ὁδύναϊς ταῖς ἐκ τῶν πληγῶν. ἢ διαχρύσαντα.

645, 50 πιθανὸν R. πιθανῶς ceteri. — 52 Διόμεια V., qui 53 ἄτε. Θ. Ald. ὡς ἄτε.

647, 7 κίνησις καὶ additum ex R., qui ἐπεὶ sine ἢ. ἢ ἐπειδὴ ceteri.

649, 11 σπεύδεις V. Ald.

651, 15 καὶ Ῥιανός additum ex R. Ὁ Διόμος οὗτος ἐρώμενος ἦν Ἡρακλέους, ἀφ' οὗ καὶ Διομῆς φυλὴ ἐν Ἀθήναις. ἐν τῷ τόπῳ οὖν ταύτης τῆς φυλῆς Ἡρακλέους ναὸς ἦν, ἐν ᾧ ἐτελεῖτο κατέτος ἐορτῇ τῷ Ἡρακλεῖ ἢ καλουμένῃ Ἡράκλεια Reg.

652, 18 δαιρόμενον Ald. τυπτόμενον M.

653, 22 ἔφοδον om. V. — 24 συμβαίνει Θ. Reg. συμβαίνει Ald.

655 R. habet ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπιστρέφει (scrib. ἐπιστρέφει).

659, 34 τοῖς θεοῖς V.

661, 38 αὐτό V. — 40 ἱερὸν Θ.

662, 42 τὸ καθαίρειν βιωμούς V. Addit Reg. εὐρηται δὲ παρὰ Λουκιανῶ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ σποδοῦ βινεῖν.

665, 44 Παρὰ τὸ ἐκ Σ. ἐκ V. Θ. Sophoclis fragmentum Th. Bergkii probabiliter restituit, Πρόσειδον, δεσ Αἰγαίου ἔχεις | πρῶνας, ἢ γλαυκῆς μέδειες εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὑψηλαῖς στομάτων σπιλάδεσσι. — 46 γλυκῆς μεδέεις (hoc etiam Θ.) εὐανέμου V. σπιλάδεσι V. Θ.

675 om. etiam Θ. M. — 3 προσφωδιακὸν Ald. hic et alibi non raro.

679, 23 στρ. Ἀθηναῖος R., ex quo 24 ἔλον additum. — 26 Κλεοφῶν. διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος καὶ ἀμαθὴς καὶ φλόαρος R. — 27 ἔλεγον M. — 28 τῶν om. Θ. τῶν πρωτείων om. V. τῆς πόλεως om. M. Regius : Ἦν δὲ οὗτος ὁ Κλ. ἐκ Θράκης τὸ καταρχὰς ἔλθων δὲ εἰς Ἀθήνας καὶ λόγων ἀσχέσας παιδείαν, πρῶστη τῆς πόλεως· ἐν ᾧ καὶ Ἀριστοφάνην λελύπη-

κεν, ὅθεν καὶ κοιμῶδει αὐτὸν οὐδὲν ἕτερον κατ' αὐτοῦ λέγειν ἔχων. Idem ἀμφιλόλοις, ἦτοι μακρολόγοις καὶ πολυλόγοις.

681, 29 διαβάλλη Ald. — 30 ὡς om. V. Θ. Θρήσσης M. et infra Θρήσσα. οὗτος γὰρ ὁ Θ. — 31 καλούμενος om. G. Ξενοφῶν V., et mox Ξενοφῶντι, λυρποῖος Taylor. in Vita Lysiae p. 125 ed. Reisk. et Schneider. ad Xenoph. Hist. Gr. p. 79. Legebatur τυροποῖος, consentiente Suida s. Φιλοτιμότεραι. τυραννοποῖος (γρ. τυροποῖος) Θ., qui sequentia omittit.

684 Reg. εἰ μὲν πρὸς τὸ νόμον στίξης, τὸ ἐξῆς ὡς ἀντὶ τοῦ ὄντως ἐρεῖς· εἰ δὲ ὑποστήξης, ἀντὶ τοῦ ὅτι.

685, 41 αἰ λ. καὶ αἰ μέλ. habet sola Ald. cum Reg. — 42 ἴσοι V. — 45 Εὐριπίδου R. Θ. ταῦρω M. — 47 δὲ V. pro σε. om. Θ. ἐκσώσασά σε apud Euripidem. — 48 πρὶν σ' V. πρ. τ' Θ. M.

686, 52 ὅπερ Ald. ὅσπερ M. — 1 τοῦ λόγου Θ., qui ὁ ποιητῆς om. συμβουλεύη V. Ald. — 2 τι post λέγη ponit R. Sequentia om. etiam M.

688, 7 ἐπιτίμους Spanhemius. — 8 κατασύστασις, 9 καθὼν ἐφ. R., qui 11-14 sic, τὰ δειμάτα τὰς—εὐλαβουμένων. ἴσως—κατακληθείς. Ib. ἐνταῦθα V. M. Ald. — 13 κατακληθείς V. κατακλεισθείς M. — 14 τῶν φοβουμένων Θ. Ald. τῶν εὐλαβῶν M. — 16 Ἀνταῖω V. Ἀνταίου M. — 19 ὅταν et καὶ om. V. καὶ om. Θ. — 20-23 om. etiam Θ. M. : habet Suidas s. Παλαίσμασιν et Φρυνίχου. — 22 τοῦτον τὸν κομ. Meinek. Hist. Com. p. 147. — 24 Φρυνίχου παλαίσμασι. Φρυνίχος στρατηγὸς ἐγένετο, ἐφ' V., in quo hoc scholion supra positum est ante Ἄλλως. ἴσως. — 25 στρατηγῶν Suidæ ed. Mediol. s. Φρυνίχου. Legebatur τραγικῶν, consentientibus Suidæ codicibus et illic et s. Παλαίσμασιν. Scholiastæ hoc est commentum, quem frustra Meinek. l. c. p. 148 corrigit reponendo πολιτῶν. De vocabulis στρατηγός et τραγικός confusis v. annot. meam ad Sophoclem p. 72. DIND. Regius : Ἐπειδὴ ἀισχυρῶ ποιητῇ ὄντι πεισθέντες τινὲς ἀτιμοὶ γεγονάσιν ὡς ἀισχυροὶ· ἢ ὅτι τὰς τῶν πραγμάτων περιπετείας Φρυνίχου παλαίσματα ἐκάλεσεν, ὅτι ὁ Φρ. οὗτος τραγικὸς ὢν ποιητῆς ἐν τινι δράματι αὐτοῦ Ἀνταίω καλουμένῳ γράφει τούτου τοῦ Ἀνταίου καὶ Λίθου ὄντος καὶ Ἡρακλέους ταλαίσματα.

692, 28 sq. ἔως—δεσπότας et 29 δούλους om. Θ. M. — 31 Πλαταιῶν V. ναυμαχῆσαντας Θ. M. — 32 post Σαλαμίνα pergit M. τὸ δὲ χρῆναι Καλλιστρατὸς φησιν—.

694, 33-36 Ἀντί—αὐτοῖς om. Θ. — 34 Ἑλλάνικος, vide Clinton. in Fast. Hellen. vol. 3, p. 608. DIND. — 36 συμπολιτεύσασθαι R. συμπολιτεύσθαι ceteri. διεξιῶν—Καλλίου additum ex R., qui πρὸ omittit. — 37 sq. Καλλιστρατὸς—δέεν in principio scholii ponit V. συναλιφῶν V. — 38 τὸ δὲ

Θ. εἶναι om. V. Sequentia om. M. Regius: Πλάταια πόλις γίνεται ἀπὸ τοῦ πλάτη ὃ σημαίνει τὸν (sic) κόπην, διότι οἱ Πλαταιεῖς λίμνη παροικούντες ἀπὸ κωπηλασίας ἔζων. ὡσπερ δὲ ἡ Θέσπια ἐν μὲν τοῖς ἐνικοῖς προπαροξύνεται, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς ὀξύνεται· Θεσπιαὶ γὰρ τὸ πληθυντικόν οὕτω καὶ ἡ Πλάταια ἐνικοῦς μὲν προπαροξύνεται, πληθ. δὲ ὀξύνεται· Πλαταιαὶ γὰρ λέγεται· καὶ ὁ πολίτης αὐτῆς Πλαταιεύς· ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν τὸν Πλαταιᾶ, ἡ δὲ εὐθεία τῶν πληθ. οἱ Πλαταιεῖς, καὶ ἡ αἰτ. τῶν πλ. τοὺς Πλαταιεῖς καὶ Πλαταιᾶς. πολλὰς δὲ λόγους ταύτης τῆς πόλεως, τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι τάφους φασὶ καὶ τρόπαια εἶχεν ἀγαθῶν ἀνδρῶν τῶν τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερωσάντων καὶ τὸ βασιλεῖον στρατεύμα δουλωσάντων.

698, 43-45 sic R. Ceteri λέγει στρατηγῶν—τῶν (τῶν om. V.) περὶ Ἀργίνουσαν ναυμαχησάντων τῶν σωθέντων ἐκ τῶν ἰ' (ἐν τῷ δέκα V.) — 45 ἀργίνουσαν συναυμαχησάντων R. Ceteri Ἀργίνουσαν. Dindorfius posuit quod scholiastes alibi constanter sequitur. — 46 καὶ additum ex Θ. — 47 ἐκώλυθησαν, οἱ δὲ τέσσαρες ἐφυγον Θ. — 48 ὡς Ἄρ. V. μετακαλεῖσθαι Ald. Conf. schol. v. 688. δεῖν addit Dindorfius. καὶ ἐπιτίμιος Dobræus. — 49 ἦν περὶ Αἰολίδα V. — 2 αὐτῶν τῶν αὐτῶν Θ. αὐτῶν τῶν M. τῶν ἐν τῷ Ald. — 3 κατακλεισθεῖς M., ut in scholio v. 688.

703, 4 ὑπερφρονήσωμεν καὶ additum ex R. — 6 συμμαχήσασιν Θ. Ald. In M. scholion hoc est, εἰ δὲ ὡς μεγάλα ἁμαρτήματα μὴ θελήσωμεν ἐνδοῦναι, ἀλλ' ὑπερφρονήσωμεν μὴ συνείναι συμμαχήσασιν, οὐ δόξομεν ὑστερον καλῶς φρονεῖν.

704, 9 περὶ Αἰσχύλου M. παρὰ τὸ Αἰσχύλου Ald. ἔστι δὲ—Ἀρχιλόγῳ (τῷ Ἀρχ. M.) addita ex V. M. — 12 ὁ Διονυσιακός Ald. et M., ut videtur.

705 scribebatur βλαθησώμεθα.

706 R. habet glossas ἀντὶ τοῦ τιμωρηθῆναι ὀφείλει· et εἰ δύναμαι κρίνει. — 15 Φοίνικος ἢ Καινέως Bentleius. Legebatur Φοινίκης ἢ καὶ Οἰνέως. εἰ δὲ τὸ ὀρθὸς V. Θ. M. — 16 ὃ addit Bentleius. ὅτι οὐ δ. Θ. Qui 19 sq. om. οἰμώζεται—χρόνον.

709, 22 sq. Ὁ Κλειθένης φαίνεται περὶ, 24 οὗτος. μικρὸς δὲ ἦν τῷ σώματι R. Reg., in quo est Κλειθένης: Ὁ Κλειθένης οὗτος μικρὸς ἦν τὴν ἡλικίαν, ἀπόγονός τινος βαλανέως. κωμωδεῖται οὖν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ὡς ταρακτῆς τῆς πόλεως, ἴσως δὲ καὶ προσκεκουρῶς Ἀριστοφάνει.

710, 25 ὀπόσης R. ὅσοι V. ὅσοι Ald.—27 σμήματα V. hic et 28. σμήματα R.

711, 30 ταῦτα πάντα x. Reg., qui præmittit κυχησιτέφρου καὶ ψευδονίτρου κονίας καὶ κιμωλίας γῆς.

712, 34 sq. αὕτη ἢ νῆσος V. Θ. νήσων (νήσων om. R.) αὕτη R. Ald.—36 Ἐρυθρέων Θ. Ἐρυθραίων

V., qui 38 εἰ om. — 40 τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης R. λοιπῆς τοιαύτης V. Θ. τοιαύτης λοιπῆς Ald.

715, 46 εὐπλοῦς V. Post ἐνοπλοῦς pergīt R. τὸ δὲ πλήρες ἐνδιατρίφει εἰδῶς τάδε. προσεποιεῖτο δὲ ὡς φασὶ καὶ μανίαν εἰδῶς ὅτι μισεῖται etc. — 49 αὐτῷ. ἴσως τῆ (τῆ om. V.) βακτηρία συνεχῶς (συνεχῶς om. V.) ἐχρῆτο ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ (καὶ et τοῦ om. V.) δείπνου ἐπανερχόμενος V. Θ. Pergit Θ. ἤγουν οὐκ ἄοπλος διάγει, ἀλλ' ἐν χειρὶ ξύλον φέρει προσποιούμενος μανίαν, εἰδῶς ὅτι μισεῖται. πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἀπειλοῦσι.

717. Scholion metricum om. etiam Θ. M. — 4 τὸ δὲ ἐξῆς τὸ αὐτὸ, 9 οὔσι συγχρόμεθα Ald.

720, 12 Ἑλλάνικος Bentleius. Legebatur ἀλλὰ νικᾷ. Conf. schol. v. 694. χρυσοῦ V.

721, 15 οὐδὲ κατακεκαπηλευμένοι V. Ceteri οὐ.

723, 18 ἀκριβῶς om. V.

725, 22 νομίσματος V. — 25 Καλλίου, conf. schol. Eccles. 810. — 27 νομισμάτων Θ.

730, 29 εἰσβάλλομεν R. ἐκβ., ἐλαύν. V. — 33-35 om. etiam Θ. M. — 35 φαρμακοῖσι—καθάρμασιν om. V. — 37 ἐπιβεβουλευμένους Reg.

736, 41 Κατὰ R. ἀπὸ (ὑπὸ M.) καλοῦ R. V. M. et Suidas s. Ἄξιον. ἀπὸ τοῦ Θ. ἐξ ἀξίου γόνυ τοῦ Ald. καὶ ἀπ. Θ. M. ἀπατᾶσθαι M. Tum addit sola Ald. ἐπὶ τῶν ἐθελόντων σεμνῶς δυστυχεῖν, quæ sunt in Reg., qui ineptias quasdam addit. — 43 ἢ τοῖς φαρμακοῖς Θ., qui seqq. omittit.

738, 46 sq. Πλ. οἰκέτης om. V., qui τὸν Ξανθίαν. Metricum scholion et sequens 740 om. etiam Θ. M.

741, 3 ἐξελεγχθέντων ἀττικῶν V., reliquis omisis. — 4 δὲ om. R.

743, 5 ἀντὶ τοῦ ὀμώζε, τουτέστιν ἐφευγόν, 6 αὐτὸν, οἰμώζε εἶπον, εἰ Ald.

745, 10 φαίνεται Θ. φαίνονται V. Ald. οἱ δὲ τὰ R. οἱ δὲ τὰ Ald. — 12 post καλοῦνται pergīt Suidas (s. Ἐποπτεῦσαι) οἱ δὲ τῷ ἐξῆς ἐνιαυτῷ, ἔφοροι καὶ ἐπόπται. ἐγὼ οὖν, φησὶν, ὅταν etc. Dicit scholiastes mystas anno post initiationem, sive mysteria suscepta, ad illorum ἐποπτεῖαν admissos fuisse: quam sententiam adversus Scaligerum non male tuentur Dionysius Petavius in notis ad Themistium et Ismael Bullialdus ad Theonem Smyrnaeum p. 218 seqq. Kust. οἱ δὲ παραλαμβάνοντες R. V. — 19-28 om. etiam Θ. M.

750, 31 ὃ R. ὃ ceteri. ὁμοίωτατε R. Reg.: Ἐπειδὴ καὶ ὁ Ξανθίας καὶ ὁ δοῦλος ὁ τοῦ Πλούτωνος ὡς δοῦλοι συγγενεῖς λέγονται, Δία ὁμόγγιον καὶ συγγενικὸν ἀνακαλεῖται ὁ τοῦτο λέγων. Sequentia mirum si sint in V.; nam habet Reg., qui 33 recte omittit ἴσως. — 34 τὸ δὲ et sequentia om. Θ.

756, 41-46 om. etiam Θ. M. — 41 ἑταιρεῖος Reg. ἑταιροῖος Ald. — 48 εἶπεν σύνδουλος R. λέγει

οὐν (οὐν om. M.) ὁμόδουλος M. Ald. λέγει οὐν ὁμό-
δουλος οἶον (ἢ ὡς Θ.) σύνδουλος V. Θ.— 49 δὲ om.
R., in quo scholion ab his verbis στικτέον ἐπὶ
incipit. εἰς τὸ μαστ. M. ἐπὶ τὸ R. Θ. ἐπὶ τῷ Ald.
πυθάνονται, 50 σιωπῆς V.— 51 γινόμενον θύρωτον
Θ.— 53 τῆς om. V. καὶ om. R., qui 54 λοιδορισμὸς.

761, 1 Ἀπό τινος additum ex R., qui ἐστίν,
ceteri ἦν.— 2 αὐτοῦ R. V. ζυντεχνῶν R.

775, 776. Scholia ad hos versus om. R.— 14
τοὺς om. Θ. σαθρὸν Dobræus. Legebatur σαπρὸν.
στρεψίμαλλος Θ. στρεψίμαλος M. στρεψίκαλλος V.
στρεψίμελος Ald.— 15 Εὐριπίδου Θ.— 16 sq.
καμπῶν—τουτέστι παραλογισμῶν Dobræus. γρά-
φεται καμπῶν τουτέστι παραλογισμῶν Ald. γράφεται
καμπῶν ἀποπαραλογισμῶν Θ. γράφεται καὶ κάμ-
πτων λογισμῶν, ἴν' ἢ ἅμα μὲν— M. Καμπῶν V.
Glossa in Reg., τῶν καμπῶν τοῦ μέλους.— 19 δίδει
Ald. δίδῃ Θ. M. διδυμύσχοις V. δὲ καὶ Θ. λογισμῶν
γράφει M. Sequentia et scholion 776 omittunt
Θ. M.

781 om. V.— 32 φησί Ald.

790, 37 ὑποκεχωρηκός τοῦ Σοφοκλέους Ku-
sterus.

791, 38 Καλλ. φησιν ὅτι M.— 40 σκέψασθαι V.
— 41 post κακόξενον Ald. addit τινὲς δὲ τὸ νυνὶ δ'
ἔμελλε τοῦ Κλειδήμιδου φασὶν εἶναι, ἔφεδρος δὲ ὁ μὴ
πλανώμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς
νικῶσιν. καὶ Σοφοκλῆς «καὶ μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ζύνεσ' ἔφεδρος,» ἤγουν ἔσχατος καὶ ὡς ἔφεδρος
εἰλείφθη μοι Αἴας εἰς κακόν. Scholion ex Suida con-
fictum s. Ἐφεδρος. DIND. Regius: Ἡ τὸ νυνὶ δ'
ἔμελλεν ἔφεδρος καθεδεῖσθαι τινὸς ποιητοῦ ἐστὶ Κλει-
διμήδους (sic) καλουμένου, καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἔφη
Κλειδιμήδης λέγει, ὥσπερ διασύρων αὐτόν. ἢ Κλει-
διμήδης τις ἦν καὶ τότε ἀπέθανε, καὶ ἐν γέλῳ τούτου
προβάλλεται ταῦτα λέγοντα. ἔφεδρος δὲ ὁ—μυχέσα-
σθαι (42-44). ἄλλοι δὲ φασὶ τὸν Κλειδιμήδην τοῦτον
ὑποκριτὴν εἶναι Σοφοκλέους.

798, 50 τῶν ὑπὲρ τῶν R. ὑπὲρ τῶν κατ. Θ.—
51 εἰσφερόμενον R. εἰσφερόμενα V. Θ.— 53 ἴστατο
et Δράμασι R. ἴσαντο et δράματι ceteri.— 54 ἀπὸ
τοῦ τῶν, 2 ἀγῶσιν ἀπεδέδοτο Θ. ἀπεδέδοκτο ceteri.
— 4 libri ἔγωγε. ἀγκύσαι Θ. σου τὸν V. Θ. σταθμὸν
Brunckius. σφυγμὸν libri. — 5 προστάττωσι V. Ib.
scribendum φράστερες. DIND.— 6 προάγων R. προ-
αγαθὸν ceteri. προσαγαθὸν Meierus De gentilitate
Attica p. 16.— 8 εἰσφερομένων Meierus l. c. Le-
gebatur ἐκφερομένων.— 9 μὴ ἔλαττον Valesius ad
Harpoerat. p. 124. Fallitur. Deinde legebatur
σταθμοῦ τινος ἀπὸ τοῦ. ἀπὸ delevit Kusterus. ἀπὸ
τοῦ ὠρισμένου omittit Suidas s. Μειαγωγεῖν. DIND.
— 11 ἀμῶνται Θ.— 12 sqq. εἰάν τις εἰσῆγαγεν εἰς
τοὺς φράτορας υἴὸν ἐνήλικα γενόμενον, παρίστατο
αὐτῷ ἐν ὠρισμένῳ σταθμῷ, πρὸς δ' ἔδει etc. Suidas.—

ARISTOPH. SCHOL.

14 παρίστη Θ. (qui post ἱεραῖον ponit). παρέστα
Ald.— 15 καὶ μὴ μείον Θ., qui om. 19-22 Ἄλλως
—ἐκάλουν. Libri μείον παρασχέιν. Corrigendum
μειζόν. Κεκωλυμένον ἦν (μειζόν recte addit Meie-
rus) εἰσάγειν, inquit Pollux 3, 53. DIND.

799 om. R. V.

800, 27 ζύμπυκτα V. σύμμικτα R. σύμπυκτα Θ.
σύμπηκτα M.— 28 εἰς Εὐριπίδην R.— 31 et se-
quentia omittunt etiam Θ. M.

809, 49 Ἄντι τοῦ om. R., Ἄντι—ἄλλους om. V.
Θ. M.

812, 3 ἐπιπλήττωσι R.— 4 τοῖς δούλοις R. Θ.
τοὺς δούλους V. Ald.

814. Scholion metricum om. etiam Θ. M.—
16 οἶα γάρ Θ. οἶον V.— 17 ἐν R. et Suidas s.
Ἐριδρεμέτας. εὐθὺς ἐν ceteri.— 18 εἰς R.— 18-23
πέδον ἕως ἀδαμαντίνων Θ. M.— 19 ἄδροντον V.
ἄδρατον G. R. Ald. Correxī ἄδροντον, ut scriptum
est apud scholiastam Homeri II. E, 78. DIND.—
20 μόλειν V. μέλειν G.— 25 ἀδαμαντίνος V., non
G. ἀδαμάντινος duplici accentu Θ. ἀδαμάντινος M.
818, 36 χαρακτηρίζει ἐκάτερον R. reliquis
omissis.

819, 37 σκινδαλμὸς δὲ R. σκινδαλμῶν ἦτοι λεπτῶν
καλαμοξεσμάτων (sic) Reg.— 39 παράβουλα V.
περὶ R. παρὰ ceteri.— 40 παρ' αὐτοῦ V. ἐπ' αὐτῷ
Εὐριπίδης M.— 41 τοιοῦτον εἶ V. Ald.— 44 δια-
γλύματα V.

820 φρενοτέκτονος ἀνδρὸς τοῦ Αἰσχύλου ἀμυνο-
μένου τὰ ἱ. ρ. R. τὸ ἐξῆς φρενοτέκτονος φωτὸς ἀμυ-
νομένου τὰ ἱ. ρ. V.

822, 1 Ὠς R.— 5 sq. ἐν—χαίταν om. Θ.

824, 21-23 habet V.— 21 τὰ om. R.— 22
κινδαλάμους V., non G. σκινδαλάμους Θ.— 23 πί-
νακες R.

825, 27 σεισμὸς R. Θ. σεισμένους V. Ald.

826, 35 sqq. R. V. habent verba ὡς φθονουμέ-
νου—σοφία (l. 40), quibus caret G. Reg.: Λίσπην
φασὶν εἶναι ζωῦφιόν τι σφόδρα λεπτόν· ἀφ' οὗ καὶ οἱ
τὰ ἰσχία λεπτοί, λίσποι λέγονται. ἐναῦθα δὲ παρ'
ὑπόνοιαν εἴρηται ἀντὶ τοῦ φωνητικῆς, ὡς ἀπὸ τοῦ
λίαν καὶ τοῦ ἔπω τὸ λέγω.

830 om. Θ. M.

833, 6 διανοεῖται Kusterus.— 9 εἰσιῶν, καὶ ἐν
ταῖς ἀρχαῖς τῶν δραμάτων ἑτερατεύετο addit Suidas
s. Ἀποσεμύνηι.

838, 15 Φρόνιχος, ἀθύρωτον. Verba nimis ex
abrupto illata. Exciderunt nonnulla, redinte-
granda ex Suidæ glossis, Ἀθύρωτον στόμα: οὕτως
ἀθύρωτον οὐκ ἀπύλωτον. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις
καὶ Φρόνιχος. Et, Ἀπύλωτον στόμα: ἀθύρωτον, ἀλλ'
οὐκ ἀπύλωτον. Ἄρ. ἐν Β. καὶ Φρόνιχος. Apparet ex
his Phrynicum intelligi non grammaticum, sed
comicum. DIND.— 16 γράφουσιν V. et Suidas s.

Ἀθύρωτον. γράφοντες Θ. et Suidas s. Ἀπόλωτον. γραμματικοὶ Ald. ἠνεωγμένον Suidas.

839, 19 Ἦτοι R. et Suidas s. Ἀπεριλάλητον. Ὄιον ceteri. ἢ—περιλάλησαι (codex παρά λαλήσαι) addita ex R. et Suida.—21 βαρυρήμονα R. V. Sequentia et 22 καὶ συνδ. om. etiam Θ. M. et Suidas s. Κομπορακελορρήμονα.—22 φορτία διὰ ξ. R.

840, 25 δὲ om. R., ex quo Κλειτοῦς additum.—26 εἴρηται δὲ παρ' Εὐριπίδου Θ.—27 τὰ Εὐριπίδου Dobræus. Legebatur τῷ Εὐριπίδῃ.—29 ἀληθες ἀντὶ τοῦ ὄντως δὴ σύ R. Sequentia et schol. 842 om. Θ. M.

844, 40 κότος δὲ ὄρη ἐπιτηροῦσα, i. e. κότος est ira ulciscendi tempus observans. Vide Diog. Laert. 7, 114, et ibi interpretes. Kust.

846 Φιλοκτ., Βελλεροφ. R.

847, 48 ἐπὶ Kusterus. Libri ἐν.—49 μέλινα et in textu et bis in schol. Regius, unde scholium sumpsit Brunck.

848, 2 δὲ om. R., qui 3 σφάζειν R. σφαγιάζειν ceteri.—4 διὰ τοῦτο R.

849, 6 τοῦ om. V. Ald.—7 εἶναι δοκεῖ V. Θ. 9 Κρήσαις Θ. τοῖς Κρήταις Ald.—11 ἐν τοῖς Κρησι om. V., non R.—12 Ἄλλως et sequentia om. M. Κανάχης—ὡς τινες om. Θ., qui 13 τῶν ἀδελφῶν, 14 sq. τοῖς ἀδελφοῖς, omittens μίγνυσθαι et 16-20 καὶ γάμους—χρήσασθαι.

852 Reg. — νοεῖ, τουτέστι πονηρὸν ἀναθιβαζομένου τοῦ τόνου διὰ τὴν ἐκλιψιν ἢ γεωργόν, ἐπειδὴ προλαβὼν εἶπεν αὐτὸν τῆς ἀρουραίας θεοῦ παιδα.

855, 29 Ὡσεῖ Θ.—30 ἰδιαίτατα V. Ald.

864, 36 ἔφη R. ἔλεγε ceteri.—37 φέρω R. Θ.

868, 39 κομψῶδες Ald.

869, 43 πάρεστιν τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῷ R. σύμμαχον V. Θ.

874, 45 legebatur τῷ (τὸ R. V. M.) προσοίσατε ὡς ὑπογραμμὸς τις ὢν. προάσατε Valckenarius Animadv. ad Ammon. p. 219. « Etymol. M. p. 782, 4 : Ὑπογραμμὸς, προγραμμὸς τις ὢν. ἢ γὰρ ὑπὸ ἀντὶ τῆς πρό· ὡς καὶ ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνης· Ὑμεῖς—ὕψασατε· ἀντὶ τοῦ προάσατε. Egregie locus hic facit ad illustrandum et supplendum scholiasten nostrum, cujus verba deformata et truncata hodie circumferuntur. Sic enim procul dubio scripserat : τὸ ὑπάσατε ἴσον τῷ προάσατε· ὡς ὑπογραμμὸς, προγραμμὸς τις ὢν. Nam quin scholiastes noster cum Etymologo ὑπάσατε pro προάσατε in loci hujus textu olim legerit, nullus dubito. Kust. Comparat Dindorf. scholion Venetum ad Vesp. 55.

875. Scholion metricum om. etiam Θ. M.

877, 7-9 Τῶν τάς—ἢ om. M.—7 sq. διὰ τῶν λ. et ἢ τῶν τύπους—τυπτόντων om. Θ.—9 ἀλλήλων R., om. M., qui 12 σαφέσι.

881, 14 πρίσματα Θ. M.—15 λεπτολογουῦντα libri præter R.

886, 16 sq. τῶν δήμων R. Θ. M. (sed in gl. Θ. παρόσον Ἐλευσίνας ἦν τὸν δήμον). τὸν δήμον V. Ald.—17-19 ἢ ἔτι etc. om. etiam Θ. M.

889, 24 Ἄτε νῦν V. δὴ om. M.—25 ὦν καὶ νῦν V. Θ. M. ἐπλασεν R. V. Θ. ἐπλασεν Ald. ἀνέπλασεν M.—28 ἴδιον V.

892, 31 αἰθέρα Ald.—32 δὲ om. R. ἐπὶ τῷ Ald. et Θ. M., ut videtur.—33 συστρέφειν V. Θ.—35 sq. et scholia 895 et 905 om. etiam Θ. M. 896, 46 ἢ δὲ πρὸς R. Θ.

902, 5 τῇ βίνῃ V., non G. τῇ βίνῃ Θ. et Suidas s. Κατερρινημένους.

910, 20 τραγωδοποιητὴν R. τραγῳδίας ποιητὴν ceteri.—21 ἀφελεστέρου Θ. ὁ om. R. M.

911, 23 Ὡς om. V. δράματι R. δράμασι ceteri.—24 ἐγκεκαλυμμένον Θ. δὲ om. R. Θ.—26 λουτροῖς R. V. Θ., sed λύτροις Θ. in glossa.—27 sqq. etiam Θ.—28 Μυρμηδόσι V. Ald.

913, 30 ἀποκρατούντα Valckenar. ad Herodot. 3, 46. ἀποκρατοῦντα V. Θ. ἀπρακτοῦντα Ald.—31 sq. τὸ δὲ—Νύδη om. Θ.

916, 35 ἔτι οἱ πολλοὶ R. πολλοὶ δὲ ἐν ceteri.

918 Τὸ τί M. ἐνδείξεως Θ. ἐπ' ἐνδείξεως M. ἐπιδείξεως ut videtur R. V. ἐπιδεικτικῶς Dobræus. Scholion 920 om. Θ.

921, scrib. ex Reg. καὶ πρὸς Διόνυσον καὶ πρὸς Αἰσχύλον ἀρμόζον. πρὸς μὲν τὸν Δ.—36 ὑπάρχων—καὶ τοιαῦτα idem.

922, 49 γίνεται Piersonus ad Mœrin p. 343. Legebatur τινές.—50 legebatur ἐκτείνουσι. ἐκτείνουσι V. Θ. M.

926, 5 ἀγνωτα—ἀγνωτος Suidas. Legebatur ἀγνωτα—ἀγνωτός.—6 σχηματίζεται Θ.

928, 9 ὡς πολλοὺς V.

929, 11 αἰετούς Θ. Ald.—12 δὲ om. R., ex quo τὸ ἢ additum.—13 ἢ τὸ γρ. V.

931, 15 τὸ R. τὰ ceteri.

932, 19, de Æschyli fragmento v. ad schol. Pac. 1177. τὸ δὲ—μεγάλου habet V. (non G.), ex quo correxi quod in R. est ἵππον. Γράφει R. V. Θ., quasi nomen grammatici alicujus exciderit. γράφεται est in M. κολοκτρύονα R. V. κολεκτρύονα Θ. Ald. καλεκτρύονα M. Hesychius, κολοκτρύων : ἀπὸ τοῦ κολοῦ (κολοβοῦ?), ἀλεκτρύονος μεγάλου γέγονεν. Ceterum tota annotatio referenda ad v. 935, ubi κολοκτρύονα pro καλεκτρύονα in textu habet Rav. Deinde Περσικὸν ἀντελάθεις ἄμοιον R. λάθεις Περσικὸν αὐτὸ ἄμοιον V. λάθεις Περσικὸν αὐτῷ ἄμοιον Θ. Ald. νάθεις Περσικὸν ἄμοιον αὐτῷ M. Correxī ex glossa Suidæ, Κολοκτρύων : γένος τι Περσικὸν ἀπτελέθεις ἄμοιον ἔστι. DIND. Sequentia om. etiam Θ. M.—23 μὴ εἶναι τι, 24 ἐξίοντα θα-

λάττης, 25 ἐνέγραψε τοῦτον σημεῖον τῇ ἑαυτοῦ ση-
μαίᾳ, καὶ 27 κηρύττειτο. γράφεται δὲ ζουθὸν καὶ
ζουθόν. καὶ ζουθὸς μὲν σημαίνει τὸν ταχὺν, ἀπὸ τοῦ
ζα ἐπιτακτικοῦ μορίου καὶ τοῦ θέω. ζουθὸς δὲ ἢ ὁ ξαν-
θὸς ἢ ὁ ἐξερχόμενος εἰς τὰ ἄνθη ἐκ μεταφορᾶς τῶν
μελισσῶν Reg.

934, 30 διαβάλλη R. V. M. Scholion v. 938 om. G.

942, 39 λόγους Reg. — 42 εἰώθασιν οἱ R. Θ. M.
— 43 ἦ et δὲ om. R. — 44 sq. etiam Θ. M. et
Suidas s. Ἴσχανα. — 47 λευκοῖς om. Reg. — 49 γρ.
λευκοῖς om. etiam Θ. M.

943, 41 πτισάνης Θ. πτησάνης V. πτυσάνης Ald.
— 52 sq. γράφεται—ἐκλεγόμενος om. Θ., γράφεται
—μονωδικῶς om. M.

944, 5 σιτίσεως V.

947 sic R., Ὅτι ἐπη καλοῦσι καὶ τὰ ἱαμβία.

952, 17 Τὰ om. R. φησὶν οὖν πρὸς ταῦτα ὁ (ὁ
om. Θ.) Διονύσιος libri præter R. — 20 οὖν ὅταν,
23 τοῦτο V. — 25 παρεξετάζεσθαι Reg.

958, 31 ὑπονοεῖν om. V., totam annotationem
om. G.

962, 37 Οὐ om. R. σωφροσύνην Ald. — 38 sq.
ἀπὸ—αὐτοῦς in initio scholii habet R.

963, 40-43 om. etiam Θ. M. Reg. addit Μέ-
μνονα δὲ λέγει τὸν Τιθωνοῦ καὶ Ἡμέρας υἱόν, οὗ
μémνηται καὶ Διονύσιος ὁ γεωγράφος. — 44 sq. φησι
παρήγαγε χρωμένους κωδωνοχιτίνας M.

965, 48 τρέφων R. V. Θ. στρέφων M. Ald. —
49 αὐτὸν φησιν V. Θ. φησὶν αὐτὸν ceteri. — 50 δα-
σὺς dicit scholiasta Eccles. 97. δὲ εἶην καὶ καθέη
V. — 51 pergit R. οὔτος αὐθάδης—θρασύς. καὶ ὁ
Μεγαίνετος δὲ τοιούτος. ὀνόματα δούλων. — 54 στρα-
σὺν

τηγιόντων V. στρατηγιόντων Θ. στρατηγούτων M.
ἄλλως additum ex R. Reg.: Μάνας τοὺς δούλους
ἐκάλου, ὡς καὶ Πυρρίας καὶ Τιβίους, ἀπὸ τινῶν
φουλοστάτων δούλων· νῦν δὲ ὡς ἀναίσθητον τοῦτον
Μάνην κέκληκέν· ἦν γὰρ αὐθάδης καὶ θρασύς.

966, 4 ἀνατείνει R. et Suidas s. Σαλπυργολογ-
χυπηνάδαι. — 6 μὲν om. libri. — 10 ἐπιμελομένους
M., qui om. διὰ—ἀναίσθητον. — 11 ἀναίσθητον καὶ
μανικὸν Ald. — 18 τὴν σάρκα Reg.

967, 23 ἀστείως R. καὶ πιθ. om. Θ. — 24 πα-
λίμβολον καὶ om. V. — 25 ἀποδεικνύναι V. Ald.

970, 30 τὸν γὰρ τὸν V. — 32 κακοβουλεῖ Hem-
sterhusius in Anecdosis vol. 1. p. 200. Legeba-
tur κακοβουλεῖ. κακοβουλεῖς V. ἐκακοβόλησεν—ἐπε-
τύγγανε posuit Suidas s. Θηραμένης. ὁ om. V. —
34 τελείως om. Θ. ἀγνοῶν R. Κεῖος V. M. — 36
Κεῖος M. δύναται om. V. — 38 τις ἦν Θ. τοῖς καιροῖς
Θ. M. et Suidas s. Ἀγγίστροφοι et Θηραμένης.
Accusativum defendit Toupius exemplo Athe-
næi 12, p. 513, B. — 40 inepte Musurus in Ald.

addit καὶ Κόθορνος. Λουκιανὸς Ἐρωσιν «ὡς καὶ
ἔγωγ' ἀν εὐξάιμην, εἶπερ ἦν ἐν δυνατῷ, γενέσθαι Θη-
ραμένης ἐκεῖνος ὁ Κόθορνος, ἴν' ἄμφω νενικηκότες
ἕξιστοι βαδίζοιτε.» Reg.: Οἱ Ἀθηναῖοι ἐγθρωδῶς διέ-
κειντο πρὸς τοὺς Χίους· ὁπότε τοῖνον ἐκρατήθη τις
Χίος παρ' αὐτῶν καὶ τύπτεσθαι ἐμελλεν, ἔλεγεν, οὐ
Χίος ἀλλὰ Κίος εἰμί.

971, 41 τὸ πλήρες. Scholiasta enim scriptum
invenit μέντουγῶ. Sic igitur lemma corrigendum.
DIND. Annotationem om. G. μέντοι R. τοιαῦτα
μέντοι ceteri. Sequentia om. etiam Θ. M.

976 οὐ πολέμοις R. οὐκέτι πολέμῳ V. μηκέτι πο-
λεμῶν Ald. Scholion om. G.

983, 3 μικροφυγίας V. — 4 παραδείγματα V.
Reg. ὑποδείγματα Θ. M. μικροπρεπείας βήματα
lemma excerpti apud Suidam. Conf. schol.
Equit. 830. Reg.: Ταῦτα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους
κωμωδῶν ἀποσκώπτει, ὡς μικροπρεπεῖς καὶ περὶ τὰ
εὐτελεῖ ταῦτα καταγινομένου.

986, 6 καὶ ἀπ. M. Sequens scholion om. V. —
8 Ἄχρι M. καὶ om. Θ.

990, 11 μὲν φησιν Ald. ὀνοματοποιεῖσθαι V.
— 12 εἰ δὴ, 14 οὔτινες Πλ. V. Θ. Πλούτωνος λέγον-
ται Θ. — 15-18 Ἄλλως—ἦ om. V. — 15 μαμό-
θρεπτοι R. Δίδυμος δὲ Θ. Scribatur Μαμμάκου-
θος. Μαμάκυθος R. — 16 scribatur Μελιτίδης.
Sed infra Μελιτίδην relinquendum scholiastæ
recentiori. διεβάλλοντο Ald., quæ 17 post Κόροι-
θος addit μήποτε δὲ γραπτέον εἶη Μαμμάκουθιοι διὰ
τὸν στίχον. — 18 ἦ om. V. Θ. καὶ—μωρός om. G.
Post μωρός addit Ald. τοῦ δὲ Μελιτίδου καὶ Κοροί-
θου καὶ Λουκιανὸς ἐν Ἐρωσι μémνηται.

992 scholion metricum om. Θ. M.—33 λέγει
ὁ χ. R. in gl.; sed λέγει om. in scholio. ἑαυτοῦ M.

995, 36 ὅτι ἐμφαίνει R. συνεμφαίνει M. — 37
καθὰ R. — 38 ὑποπεπτωκότες Suidas s. Μή σ' ὁ
θυμός. — 40 τὰς ἐλαίας V. Θ. τὰς ἐλάας M. — 43
ἐλαίων libri præter R. Sequentia om. etiam Θ.
M. — 45 ἴσταντο Reg.

1000, 52 τοῦτο δὲ et sequentia om. Θ. M. Po-
strema ἐν ἄκρῳ—μέσον in Θ. M.—5 sq. om. Reg.

1004 om. Θ. M. Nihil nisi αὐξ. καὶ μεγ. εἰπῶν Ald.

1005, 11 τὴν τέχνην V. Θ. M.

1011, 13 Ἄλλ' R. ἀντὶ τοῦ ceteri. — 14 καὶ αἰ-
σχροτέρους additum ex R.

1012, 18 ἐπιτηδεύεται Ald. γελοίου οὖν libri
præter R., qui 19 ἀπέθανον. Tum addit Ald. βρα-
χυπαραληκτεῖ δὲ ἐνταῦθα, quæ est annotatio
inepta grammatici, vitiosæ, qua librarii uti so-
lent, scripturæ τεθῆναι assueti: quam mensuram
uno in loco admisit Æschylus. DIND.

1014, 20 ἀντὶ τοῦ δειλοῦς om. R., qui 21 τὴν
πόλιν. — 23 πανούργους om. G. Scholia v. 1017-
1047 om. M.

1017 Ἄντι τοῦ μεγάλους in fine scholii V., qui ἐκ μεταφ.

1021, 30 προτέρως V. Ald. — 31 ἀκρίβως V. Ald. — 32 ἀπελλέγγουσιν R.

1025, 41 ἐνταῦθα Θ.

1026 43 δὲ om. V. — 44 τὸ καὶ V. τῷ om. Θ. τῷ κατὰ τοῦτο Ald.

1028, 48 ἱαυοῖ, ὃ ἐστὶν ἐπιφώνημα πρὸς τὸν Διόνυσον λεγόμενον χαρᾶς ἐπελθούσης Ald., quod habet Reg. — 49 ὑπόκεινται libri præter R. — 54 δὲ τοῖς Θ. — 4 διττὰς γεγονέναι τὰς καθέσεις Dobræus. διττοῦ γεγονέναι τοῦ θανάτου libri. Fortasse plura verba exciderunt, in quibus mentio esse facta potuit τοῦ θανάτου Δαρείου. DIND. — 10 καθέσεις. Casaubonus ad Athenæi 6, p. 235, E. καταθέσεις V. θέσεις ceteri. — 12 delendum Δαρείου. Nam grammatici illi legebant περὶ τοῦ Ξέρξου τεθνεώτος. DIND. — 14 καὶ ἔστι ὁ Θ. — 15 ἐκείνου Dobræus. Legebatur ἐκεῖ.

1033, 18 Τὸν Μουσαῖον, vide Meurs. Lectt. Att. 2, 19. Kust. Reg. οἱ μὲν υἱὸν Ὀρφέως εἶναι φασίν· ἄλλοι δὲ Εὐμόλπου καὶ Σελήνης. — 19 περιλύσεις R. V. Θ. Ἡὲ λύσεις potius dici solent. Vid. Lobeck. Aglaoph. p. 643. DIND. — 20 συντέθηκεν V. συντέθεικεν Θ. Ald. — 21 addit Ald. φέρεται δὲ καὶ ἐπιτάφιον οὕτως ἔχον, « Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὐδας, Μουσαῖον, φθίμενον σῶμα' ὑπὸ τῆδε τάφῳ. » ἐνταῦθα δὲ καὶ θεραπείας νοσημάτων καταδειξίαι λέγεται. Epigramma Musurus intulisse videtur ex Diogene Laert. 1, 3, quemadmodum scholio Nub. 331 epigramma in Herodotum inseruit ex Stephano Byzantio. DIND.

1036, 28 χρυσογένει Παντακλήης σκοπῶν Θ.

1038, 32 τότε τὸ χρ. R. πρῶτον τὸ χρ. Ald. τὸ χρ. πρῶτον V. Θ. — 34 ἰφθίμη V. — 35 ἵππουριν additum ex R. Glossam τὴν ἵππουριν habet Θ. καθύπερθεν ἔνευε om. V.

1039 nihil nisi glossam ἐκ τοῦ Ὀμήρου habet Θ. — 37 sq. ἦν—Ἀθηναίων in Reg. ad v. 1036 de Pantacle.

1042. Ἄντ. ὁμοιοῦν om. R., ex quo 48 Διὰ τὸν Ἴππόλυτον et 49 ἐστὶν et 50 λέγει sunt addita. Ib. οὐ μὴ et sequentia om. Θ. — 51 ὑπακούοντος αὐτῆς, 52 ὡς ὀῆθεν Reg.

1047, 4 διαβάλλη Θ., qui 5 τὸ δὲ et sequentia om.

1057, 20-22 sic R. Ceteri ὄρος Φωκίδος. οἷον ῥήματα παραπλήσια ὄρεσιν. Reg. addit ἤτοι ὑπέρογκα. — 21 Λυκαβητὸς R. — 22 ἦ τὸ et sequentia om. etiam Θ. M. Παρνασσῶν Reg. Ald.

1066, 35 sq. sic R. Ceteri Συστραφεῖς ἢ περιειλ. — 36 ὄλειν Ald. εἰλεῖν R. συστρέφειν R. συνέχειν ceteri. Reg. : Ὡσπερ ἐπιμελούμενος καὶ ἐπιμελούμενος ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ συντάξεως, οὕτω καὶ εἰλούμενος καὶ εἰλόμενος.

1068, 43 περιῆλθον R. cum Polluce 9, 47. Legebatur περιῆλθεν. ἐς Θ. εἰς ceteri. καὶ ἐς τὰ Θ. — 44 ἅμα φαίνεται M. ἰχθυοπωλεῖα Ald. et R., ut videtur. — 45 ἀγοράζων R. ἀγοράσων M. γλύφων R. et Suidas s. Χιτών. πουφῶν M.

1071, 49 διατραφέντας Θ. διαστραφέντας R. Ὡ. στραφέντας Ald., quæ 50 post ὀρμηῆσαι addit καὶ διατρίβοντα ἐν τῇ ἀγορᾷ πολλοὺς κτᾶσθαι τοὺς ἐραστάς· quæ habet Reg. δὲ σημαίνει libri præter R. — 1 περὶ τῆς V. περὶ τοῦ ceteri. — 2 ἄτιμοι γὰρ R. Reg. : Π. καὶ Σ. τριτῆρις ἦσαν ὑπηρέτιδες τοῖς Ἀθηναίοις, ὧν τοὺς κωπηλάτας παράλους νῦν ὀνομάζει.

1073, 4 παρασχ. ἢ παρακελευσματικὸν κωπηλασίας Ald. In Θ. glossa ἐπιφώνημα ναυτικὸν παρακελευσματικὸν εἰρεσίας. τὸ ῥυπαπαῖ additum ex R.

1074, 6 sqq. Locus est insignis de generibus et ordinibus remigum apud veteres, quem attigerunt omnes qui de re navali veterum scripserunt. Vide inter alios Scaligerum ad Euseb. Chron. num. 1230, Palmerium in Exercitatt. ad Memnonis Fragm. p. 176, et Meibomium De fabrica triremium pag. 31, 32 ed. Amstelod. Kust. Vide Dukerum ad Thucydidem 8, 29. — 7 θαλαμῆς R. θαλαμαχεῖς Suidas s. h. v. — 8 πρὸς τὰς Suidas. — 9 τρεῖς om. V. ἐρετῶν Suidas hic et 10. Legebatur utrobique ἐρετῶν. — 11 θαλαμίται. Quum paullo post θαλαμίτης in θαλάμιοι sit mutatum ex V. Θ., hic quoque θαλάμιοι corrigendum videtur. Et sic etiam in scholio ad Acharn. 161. DIND. — 12 ἢ θρανίτης ὁ Suidas. Verba quæ sequuntur, tanquam additamentum indocti et recentioris Græculi, rejiciunt Scaliger et Palmerius locis laudatis. At eadem ut antiqua et bona retinet et defendit Meibomius De fabrica trirem., cujus interpretatio (licet in ceteris de remigum apud veteres ordinibus docte scripserit, eosque melius et aptius quam alii collocare mihi videatur) hic tamen mihi non satisfacit. Quare inclino potius in eam sententiam, ut credam, verba hæc scholiis antiquis addita fuisse a sciolo aliquo, qui putaret, remorum versus sive ordines in veterum triremibus non fuisse alios supra alios extractos, sed in longum porrectos, sive in eodem tabulato navis juxta se omnes collocatos : prout censuit etiam Lazarus Bayfius in libro De re navali, qui falsam illam opinionem ex solo hoc loco scholiastæ nostri probare et defendere nititur. Kust. Vide Dukerum ad Thucyd. 4, 32. — 13 θαλάμιοι V. Θ. θαλαμίτης Ald. et Suidas. Vulgo πρῶραν. — 14 sq. οἷον—παρδεῖν om. Suidas. οἷον παρασυγκαθέδρα et παρδεῖν Θ. παραδεῖν ceteri.

1075, 17 ῥυπῶσαι additum ex V. Θ. — 18 ἢ κ. αἰγῶν om. Θ.

1076. Hoc scholion et proxime sequens om. etiam Θ. M. Regius : Τιτούσας μὲν ἐν τοῖς ἱεροῖς ὡς ἡ Αὐγή ἢ θυγάτηρ Ὑαλέου (sic), ἱέρεια οὖσα Ἀθηναῖς, ἐν τῷ ἱερῷ γεννᾷ τὸν Τηλέφον· μιγνυμένας δὲ τοῖς ἀδελφοῖς, ὡς Κανάκη τοῦ Αἰδίου θυγάτηρ, ἣτις ἐμίγη Μάχαρι τῷ ἀδελφῷ.

1082, 34 παρὰ τῷ G. — 35 Φρύξου G. Ald. — 38 Φρύξου V. Ald. — 39 αὐτὸ λέγει εἰρημένον libri præter R. μήποτε ταῦτον παρ', 40 λέγει Θ., qui om. 43, 44. V. om. 44.

1084, 45 τὸ γρ. R. V. — 47 sq. ὁλεθρος γραμματεὺς συκοφαντῶν sunt Demosthenis verba p. 269, 19, ubi tamen non additur συκοφαντῶν. De sequentibus, quæ om. etiam Θ., R. habet τῶν τὸν δῆμον κολακούντων καὶ πειθόντων. — 51 δὲ λέγει τοὺς περὶ τὸν δῆμον μίμους· μιμητὸν γὰρ ζῶον ὁ π. ἢ τὸ δημοσιόχων καὶ τὸ ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ταῦτον νοητέον· ποικίλον γὰρ ζῶον καὶ πανοῦργον ὁ π. Reg.

1087, 2 sq. ἐν—γυμναζόμενοι in fine scholii ponit R. — 3 sq. γυμναζόμενοι. ὅτι τῆς λ. ἀγῶν R. γυμναζόντες, ὁ τῆς λ. δὲ Ald. ἀγῶν τρίτον ceteri. ἀγῶν τρίς Kusterus, et mox Προμηθεῖς, Ἥφαιστεῖς, Παναθηναῖοι. Vide Schneider. ad Xenoph. De vectigal. 4, 51, p. 170. Reg. : Ὅτι τρίς τοῦ ἔτους λαμπαδονικὸς ἀγῶν ἐτελεῖτο ἐν Ἀθήναις, ἐν τοῖς Παναθηναῖοις, ἐν τοῖς Προμηθεῖς καὶ ἐν τοῖς Ἥφαιστεῖς. ἐτελεῖτο δὲ ὁ λαμπαδικὸς οὗτος ἀγῶν ἐν τῷ Κεραμειῷ.

1093, 9 Οἱ τὸ V. Θ. M. 10 δῆμος τῶν R., qui ἐγένετο. Ceteri ἤγετο. — 12 πλείστον Θ. πλείστον ceteri. — 13 sqq. restituendum esse censeo : ὅτι ἀγομένου τοῦ ἐν τῷ Κεραμειῷ ἀγῶνος τῆς λαμπαδος, ἔθος ἦν τοὺς ὑστάτους τρέχοντας τῶν δρομέων τύπτεσθαι etc. Kust. — 16 vide Hesychium s. Κεραμεικαὶ πληγαί, qui locum hunc illustrat. — 18 δὲ om. R. πύλαις—ἀγῶνος om. G. Θ.

1096, 22 πλ. τε καὶ πλατείας Ald. Reg. πλατείας τὰς πλευρὰς φησί. ἐπειδὴ καὶ πλευρὰ ἀπὸ τοῦ πέλεια εὐρεῖα παράγεται. Scholion 1099 om. etiam Θ. M.

1103, 35 τῆς ἀντιλογίας ποιείσθαι R. — 42 ἀποκινδυνεύοντες Ald.

1112, 45 σοφισμοῖς Ald. μαθήμασι M.

1114, 47 Δ. ἔλεγον οἱ παλαιοὶ Suidas s. Δεξιούς. — 49 διαδίδρ. στρατιώτας φιλοδίκους καὶ συκοφάντας idem. φιληθόνους Ald., cujus lemma αἱ φύσεις δ' ἄλλως ante ἐν l. 52 delevit Dindorfius. ἐν εἰρ. λέγει Ald. Scholion om. Θ. M.

1116 om. V. — 53 παρωξυμένοι R. M. — 1-3 et scholion 1119 om. etiam Θ. M. — 11 δὲ om. R.

1124 R. habet glossam τὰς Χοηφόρους. — 14 scribebatur Ὁραστίαν.

1126, 17 Τὸ πατρῷον R. Reg. : Ἀπὸ τοῦ δρᾶ-

ματος Ὁραστῆς τοῦτο. πατρῷα δὲ κράτη οὐ τὰ Ἀγαμέμνονος νοητέον, ὡς τινες φασίν, ἀλλ' οὕτως· ὁ ἐποπτεύων τὰ κράτη τὰ πατρῷα, ἦτοι ὁ ἐκ πατρὸς ἔχων τὰς ἐν τῷ κόσμῳ βασιλείας, ἐπιτηρεῖν. δέον δὲ — (21-23) — ὅτι πατρ.—γέρας. Et ad v. 1139· Ὁ μὲν Αἰσχύλος πατρῷα κράτη λέγει τὸν Ἑρμῆν ἐποπτεύειν, ἦτοι τὰ ἀπὸ τοῦ Διὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται· ὁ δὲ Εὐριπίδης νοεῖ πατρῷα κράτη τοῦ Ὁρέστου, ἦτοι τὰ ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος· οὐ χάριν καὶ ἡ ἀμφιβολία.

1130, 27 scribebatur ἰάμβια.

1136, 31 ἀπατωμένου V. Ald. — 32 ἀλλ' addi-

tum ex R. Θ. γέ μοι om. R., qui πέλει. Ἄλλως. οὐ μέλει et quæ sequuntur 33. — 35 ἤμαρτες idem.

1144 om. M., 36 sq. om. Θ. — 40 τὸν om. V. — 41 ὡς κρ. V. Θ.

1146, 44 ὑποπτεύειν R., qui ὑποχθόνια. Ceteri καταχθόνια.

1149 om. M., 45-48 ζητοῦσι om. V. Θ. — 47 sq. τὰ δ'—ζητοῦσι om. Reg. — 49 ὑποσπεύδειν Θ. καὶ additum ex R.

1150, 2 ἀποφάνσει Dindorfius. Legebatur ἀποφάσει. — 3 παραγώγης V. παράγωγος Θ. Fortasse παραγώγως.

1159, 11 ἐμπροσθεν, 13 ποιητῆ Θ. ποιητῆς V. Ald. De fragmento v. Meinek. Com. I, p. 655. ὡς et sequentia om. etiam Θ.

1162 διαφορὰν R. G. διαφορὰς V.

1168, 31 ὀξύτωνος Θ., qui 32 τοῦτο et sequentia om. Reg. : Οὐ γὰρ ἀνεκλήθη ὑπὸ τῶν ποιησαμένων αὐτὸν ἐξόριστον· οἱ γὰρ κύριοι τῆς χώρας οἱ ποιήσαντες αὐτὸν ἐξόριστον, ἐκεῖνοι ὄφειλον τοῦτον ἀνακαλέσασθαι, καὶ τότε ἤρμοζεν αὐτῷ τὸ καταλθεῖν· οἱ γὰρ τὰς διώξεις ποιούντες, ἐκεῖνοι πάλιν ἐπανάγουσι τοὺς αὐτοὺς ὑπομένοντας.

1178 κᾶν τι ἐλ. τι βῆμα ἢ π. τι εὐρῆς R.

1185 om. M. — 49 post Λαίου addit Ald. Euripidis verba μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοχα δαιμόνων βία. εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς. Et 50 : Λαῖε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλιβιον αἰτεῖς· δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ σοῦ παιδὸς χεῖρεςσι λιπεῖν φάος. ὡς γὰρ ἔνευσε Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας, οὐ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὁ δ' ἠῤῥατό σοι τάδε πάντα. Oraculum addidisse videtur Musurus, ex Argumento Phœnisarum sumptum. DIND. — 1-8 om. etiam Θ. M. — 4 sqq. τὸ γεγονέναι καὶ εἰς ἄ. ἡλ. ἐλθ. ἀπέκτεινε τὸν ἐαυτοῦ πατέρα, οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γεγονέναι, ἐροῦμεν ὅτι ἠνίκα ἐσπάρη, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ μετὰ τῶν ἄν. ὁ Δ. ἦν, ἐπειδὴ παρὰ τῶν θεῶν τοῦτο κεκέρωται Reg.

1190, 9 παρασκευῆν V. — 11 χυτρίζεις R. διὸ καὶ ἐγχυτρίζειν ἐλε. οὐ τὸ τοιοῦτον Reg. — 12 sq. om.

Θ. Reg. : Ἦρρησε ποιητικῶς, ὃ καὶ εἰσήρρησε λέγεται, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς εἰσεφθάρη ἤτοι μετὰ φθ. εἰσηλθεν. οὗ τὸ θέμα ἔρρω τὸ φθειρόμαι, ὃ μέλλων ἐρρῶσι ἑτεροκλίτως.

1196, 14 Ἀργένουσαν duo codices Suidæ s. Ἐστρατήγησε. Scribebatur Ἀργίνουσαν. Conf. ad schol. Nub. 6. — 15 δυστυχῶς R. δυστυχῆς ceteri. — 16 Θράσυλος M. Θρασύλλογος V. — 17 Λυσίας addidi ex R., correctæ codicis scriptura χύσις, quod Λύσις potius esse videatur. Sed Lysias dicitur a Xenophonte Hist. Gr. 1, 7, 2. DIND. — 20 ἐλλήσποντα V., non G. Reg. : Ὁ Ἐρ. οὗτος στρατηγὸς ἦν Ἀθηναίων πάνυ ἀγρεῖος καὶ ἀτυχῆς· καὶ κεκλοφῶς δημόσια πράγματα. ἐξώσθη δὲ πατρίδος, ἐπειτ' εἰς Πέρσας ἀπελθὼν, κάκεισε τοῖς ἑμοίοις ἐπιχειρῶν, ὑπέστη πολλὰ δεινὰ καὶ πονήρως τὸν βίον κατέλυσε.

1202, 23 sq. μικροπρεπῶς γὰρ ἔλεγον κωδάριον, ληκύθιον, θυλάκιον Suidas v. Ληκύθιον. — 24 hoc dicit scholiasta, non θύλακον, quod metri lex postulabat, sed θυλάκιον dixisse poetam, quoniam exempla versuum Euripideorum infra proposita θυλάκιον ἀπόλεσεν postulent, non ferant autem θύλακον ἀπόλεσεν. DIND.

1211, 32 Ὑψ.—ἀρχή om. V. ἢ om. R. — 35 ἕτερος V.

1213 Προσήρτησε—ἀπόλεσεν post Δελφίσιν habet V. sic scripta, πρὸς τὸ χορευῶν προσήρτησε—ἀπόλεσεν.

1219, 40 ἐκ Σθενεβοίας Ald. ἐκ om. V., qui δὲ utrumque omittit. Regius : Ὑφέσθαι ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφοδροῖς ἀνέμοις πλεόντων καὶ ἐνδιδόντων τὰ λαίφη.

1225, 48 Σιδῶν πόλις ἐστὶ Φοινίκης. ἐστὶ δὲ τοῦ Ald. Φρύξου G. Ald. — 49 ἀρχή ἐστὶ V. Θ., qui sequentia omittit. Totum scholion om. M. — 50 addit Ald. οὗ χειρὸν δ' ἂν εἴη καὶ τὸν Κάδμου δοθέντα χρῆσμον ὡσπερ τι ἐπεισὸδιον εἰσενεγκεῖν οὕτως ἔχοντα· « φράζω δὴ μοι μῦθον, Ἀγήνορος ἔχγονε Κάδμε. Ἦοῦς ἐγρόμενος προλιπὼν ἴθι Πυθῶ δίκην, ἠθάδ' ἔχων ἐσθῆτα καὶ αἰγανέην μετὰ χερσὶ, τὴν διὰ τε Φλεγύων καὶ Φωκίδος, ἔς τ' ἂν ἴκηαι βουκόλον ἠδὲ βόας κηριτρεφέας Πελάγοντος. ἐνθάδε προσπελάσας ξυλλάμβανε βοῦν ἐρίμουκον, ἢ κεν δὴ νότοισι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔχησι λευκὸν σχῆμ' ἐκάτερθε περίπλοκον, ἤτε μήνης· τήνδε σὺ ἡγεμόνα σχεῖν ἀτρέπτοιο κελεύθου. σῆμα δὲ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει. ἐνθα κέ τοι πρῶτιστα βοὸς κέρας ἀγραυλίω ἤξη τε, κλίνη τε πέδιφ γόνου ποιήεντι, καὶ τότε τὴν μὲν ἔπειτα μελαμφύλλω γθονὶ βέξειν ἀγνώως καὶ καθαρῶς, γαίη δ' ὅταν ἱερά βέξης, ὄρθω ἐπ' ἀκροτάτῳ κτίξειν πόλιν εὐρυσάγειαν, δεινὸν Ἐνυαλίου πέμψας φύλακ' Ἀίδος εἰσω. καὶ σύ γ' ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸς ἔσσει αἰθις, ἀθανάτων λεγέων ἀντήσας, ὄλιβι

Κάδμε. » Quæ Musurus intulit ex scholiasta Eurip. Phœniss. 641. DIND.

1227, 53 sqq. sic in R., ἐν ἴσω—πρίωμαι. ἀλλως. ὠνήσει τὴν λήκυθον καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολωλύτας. Reg. πρίημι ἀχρηστον, deinde explicat ἀποπρίω formam.

1229, 8 τὸ ὠνήσομαι R.

1233 Τῆς ἐν Ταύροις Ἰφιγενείας ἢ ἀρχή. τὸ λοιπὸν (λείπον Θ.)—κόρη R. Θ. δὲ om. V.

1235, 12 ληκύθιον R. M. Ald. ἀπόδος ὅ ἐστι πώλησον Θ. M. — 13 ἐπιλ. γὰρ V. Θ. M. λήψη V. M. — 13-17 διὰ—αὐτῶ om. Θ. — 16 δοκεῖς ὡσπερ ὀφείλειν αὐτὴν Reg. recte.

1238, 21-36 om. etiam Θ. M. — 21 Piersonus apud Valckenar. Diatr. Eurip. p. 137, θύων ἀπαρχὰς οὐκ ἔθυσε παρθένω | Ἀρτέμιδι. — 22 εὐφορησάσης et 26 συνεκάλεσεν Kusterus. εὐφορήσας—συνεκάλεσαν Ald.

1240 πολύβοτρον in libris quibusdam legi dicit pro πολύμετρον, ex conjectura grammatici, ut videtur. DIND. — 39-41 ἀκόλ.—γρ. omittit videtur R., non V.

1247, 47 συχώματα Dindorfius ex scholio inferiore. Legebatur σαρχώματα. — 49 ἢ Θ. M. pro Ἄλλως. Idem om. 53 et seqq. et scholium 1251. — 2 προήρπασε τὸν λόγον. φησὶ, καὶ μὴν ἔχω, ὡς αὐτὸν ἀποδείξω, 3 μετατίθεται ὁ τ. Reg.

1251, 18 ἐκθέσει Portus. εἰσθέσει Ald.

1259, 27 οἶον om. Θ.

1262, 33 ἄπαντα Θ. ἀπὸ ληκυθίου et 34 διαφθερῶ R. Θ. ἀποληκυθίου—οἶον ἀποφθερῶ ceteri. σοι τοὺς Θ.

1263, 35 ἀπαριθμῆσω libri præter R. — 37 τὰ μέλη πάντα Θ. — 38 τῶ ψήφῳ [sic] Θ. τῶ δ ψήφῳ V. Legebatur τῶν ψήφων. Scripsi τῶ ψήφῳ. Videtur ex hac annotatione colligi posse in fabulis quibusdam spuris, velut Μεταλλεύσι Pherecrati, exempla quædam masculini articuli τὸ cum femininis nominibus, quale est ψῆφος, fuisse inventa. De orationis autem usu in fabula illa Pherecrati adscripta quævisse Eratosthenem ex Photii glossa Εὐθὺ Λουκέου p. 32, 12 colligimus. DIND. — 40 ἐσολοικίσθαι Θ.

1264, 42 δίκυλον V. hic et infra.—43 fortasse καὶ ἀλλαγῶν πολλάκις. DIND. Regius : Δ. λέγεται ὅταν ἡσυχίας παντοίας γενομένης ἡ αὐλητρὶς ἄση. — 48 et sequentia ad finem scholii om. etiam Θ. M. Regius : Τὸ Φθ. Ἄγ. καὶ τὰ ἐξῆς πάντα Αἰσχύλου μὲν εἰσι μέλη, προσφέρει δὲ Εὐρ. εἰς γέλ. etc. — 50 ἐξ ἄλλων δραμάτων Reg., quod malebat Dindorfius. — 51 καὶ εἰσὶν—οὐκοῦν καὶ αὐτὸς μὴ ζῆται πάντα εἰδέναι, ἀλλ' ὅσα οἶόντε Reg., qui cetera om.

1266, 23 Ἐξ—Ψυχαγωγῶν om. G. — 24 αὐτὰ om. Θ., qui 25 καὶ ἐπιφέρει, et om. 26 sq. — 27 scribebatur Ἀχιλεῦ.

1270 ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου habet R. Regius : Τιμαχίδας τοῦτο φησὶν ἐν Τηλέφῳ δράματι Αἰσχύλου. Is codex omnia fere habet quæ ex Timachida referuntur, ex ceterorum grammaticorum notationibus prope nihil.

1274, 42 ἢ οἱ Θ. Regius : Τοῦτο ἀπὸ τίνος λέγεται πρὸς τινὰ διάγοντας ἐν τινὶ ἄλσει πλησίον ὄντι ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ἵν' εἰπωσιν οὗτοι τῷ νεωκόρῳ ἀνοίγειν. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δράματος Αἰσχύλου τῶν Ἱερειῶν.

1275. Hoc scholion versui 1264 adscribitur R. Θ. — 45 ἢ R. — 47 τὸ ἰχκ. in R. Θ. om. Ald. οὐ πελάθεις om. Θ.

1276, 50 βουδωνιῶ—βουδῶνας om. G. βουδωνιῶ δὲ om. R. V. Reg. : Βουδῶνες λέγονται μὲν τινὰ περὶ τοὺς νεφροὺς μέρη. λέγονται δὲ καὶ φύματά τινα ὀγκώδη ἐκ κόπων ἢ καὶ ὕλης μοθηρᾶς γινόμενα. εἰώθασι δὲ ταῦτα φύεσθαι ἢ ἐν τοῖς κοίλοις μέρεσι τῶν μηρῶν ἢ ἐν ταῖς ἀγκάλαις.

1281, 1 δ om. R. ὅπερ Θ., qui 2 ἰστάμενοι om.

1285, 8-15 et 18-20 om. etiam Θ. M. — 17 διεσπασμένως R. διεσπαρμένα ceteri.

1286 R. habet ἐκ Σφίγγος Αἰσχύλου. — 23 ἀσυνετοποιοῦντα Ald. ἀσύνετα ποιούντα καὶ ἄμουσα Reg. δὲ om. M. καὶ additum ex V. Θ. — 25 προσέσεις V. — 32 δορί εἶπεν Reg.

1291, 35 sq. om. Θ. M. Ad 1294 R. habet ἐκ Ὁρησσῶν Αἰσχύλου. — 39 Ἀπολλόδορος M.

1296, 41-43 om. Θ. M. — 45 ὄν—φλόμον om. G. Vide Lobeck. ad Phrynich. p. 294. τὸ φλατ additum ex R. — 46 τὸ παρόμιον (sic) V. Θ. τῷ φλέφ τὸ φλαττό libri præter R. οὖν om. Θ. — 47 πολλῶν V. τόπος : ἔστι δὲ ἄνθος ὁ φλεῶς R.

1297, 49 γὰρ om. V. — 50 σχοιρίον : ἦτις ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐν τοῖς φρέασιν ἀπηρώρηται Ald. ἴμ. δὲ ἔστιν ἢ κοινῶς λεγομένη ἀνέμη, δι' ἧς ἀνέλκουσι τὸ ὕδωρ : ἦτις ἐν πολλοῖς τῶν φρεάτων ἀπηρώρηται Reg.

1298, 1 φημί V. εἰς—αὐτὰ R., nisi quod αὐτοῦ scriptum est. αὐτὰ ἐκ (ἀπὸ G.) τοῦ καλοῦ εἰς τὸ καλὸν V. Θ. Ἐγὼ—μετήνεγα om. M. Ald. — 3 τραγικὸν Suidas s. Ἐγὼ μὲν. εἰς om. V. Θ. M. ταῦτα V. — 5 ἐπιτυγχάνοντα τοῖς κιθαρωδικοῖς Ald.

1299, 7 ἦνεκω δὲ V. ἦνεκον δὲ G. τοῦ ἐνέκω Θ. — 8 sq. Φρ. τῷ μελοποιῶν R. μέλη ποιῶν φανεῖν δρεπόμενος Reg. — 9 μελοποιὸς ἡδὺς R. ἡδὺς ἐν τοῖς μέλεσι (δ add. V. Θ.) Φρύνιχος ceteri. ἀηδὴς ἦν ἐν τοῖς μέλεσιν Reg. — 11 μετενήνεκται Θ. ὁ R. καὶ ὁ Θ. καὶ V. Ald. προσεῖπε Ald. Ad v. 1301 Reg. : Εὐρ. οὐ κατὰ τὰ ἐμὰ προφέρει, ἀλλὰ ξένα καὶ νόθα ἄδει, οἷόν ἐστι τὰ πορνογενῆ γεννήματα. σχολία δὲ etc.

1302, 12 μελῶν τινων ἐν συμποσίοις γινόμενων Ald. et gl. in Θ. μελῶν τινων παραθαλασσίων (sic)

Reg. in gl. σχολία R., qui λέγονται om. παροιμία Gelenius. παροιμία R. V. Θ. M. Ald. παραθαλάττια Reg., quod ortum videri potest ex παραθοῖνα. πάροινα μέλη in scholio codicis Veneti, quod inter Prolegomena de comœdia legitur, capite 12 fine, in nota. — 13 post ἄσματα addit Ald. Τιμοκρέων δὲ ὁ Ῥόδιος ἐποποιὸς τοιοῦτον ἔγραψε σχολίων κατὰ τοῦ Πλούτου, οὗ ἡ ἀρχή, « ὠφελὲς ὡ τυφλῷ Πλούτε μήτ' ἐν γῆ μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἡπείρῳ φανήμεναι, ἀλλὰ Τάρταρόν γε κείειν, κάχροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά. » τούτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα· ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοιοῦτον ὁ Περικλῆς, Μεγαρέας μήτ' ἀγορᾶς μήτε θαλάττης μήτ' ἡπείρου μετέχειν, ὅμοια τιθεὶς σχολία τοῖς Τιμοκρέοντος. καὶ αὖθις, νόμους ἐτίθει ὥσπερ σχολία γεγραμμένους. ἄλλως. σχολίων ἢ παροιμῶν ὅδῃ, ὡς μὲν Δικαίκαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ὡδῶν, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἐξῆς, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετοιτάτων ὡς ἔτυχε τῇ τάξει, ὁ δὲ καλεῖται σχολίων· ὡς δ' Ἀριστοτένης καὶ Φύλλις ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρρίνας ἔχοντες ἦδον γινόμεας καὶ ἐρωτικά σύντονα· ἢ δὲ περίοδος σχολία ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν σχολία. ὑπόμνημα ἔγραψε Τυραννίον περὶ τοῦ σχολιοῦ μέτρου, ὁ προετέθη αὐτῷ ὑπὸ Γαίου Καίσαρος. σχολίων τὸ βῆδιον, κατὰ ἀντίφρασιν, μέλος τι ὀλιγόστιχον. Horum priora Musurus sumpsit ex scholiis Acharn. 532; sequentia de Dicæarcho, Aristoxeno et Phyllide, quæ Platonis quoque in scholiis leguntur p. 103, iterumque ad scripta sunt Vesp. v. 1239; una cum postremis ὑπόμνημα—ὀλιγόστιχον ex Suida transcripsit s. Σκολίων. DIND. δὲ om. R. — 14 εἰσὶ R. Θ. M. ἢ—δουλικῶν om. etiam Θ. M. Sed Θ. habet gl. δουλικῶν, et V. (non G.) βαρβαρικῶν. Καρικὰ δὲ τὰ φαῦλα, παρόσον οἱ Κῆρες δούλοι καὶ μισθοφόροι ἦσαν. λέγει οὖν ὅτι φαύλους καὶ ἀθλοῦς λόγους αὐτὸς ποιεῖ καὶ οἷους αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς πένθεσι μελοδοῦσι κατὰ νεκρῶν Reg. — 15 lemma Μελίτου correxit Dindorfius. Μέλῃτος R. V. Μελίτος ceteri. — 18-20 χορείων—Εὐριπίδου om. V. Θ. M. — 19 ψάλα

Ald. ψάλα R. Regius : τὸν Μελίτον οἱ μὲν φασὶν ὑποκριτὴν Εὐριπίδου, οἱ δὲ ποιητὴν τραγικῶν ἄμουσον καὶ ψυχρὸν ἐν τῇ ποιήσει, τουτέστι φαῦλον πάντη καὶ ἀνωφελῆ, καὶ πονηρὸν τοὺς τρόπους.

1305, 21-23 om. etiam Θ. — 25 τὸ διὰ R. Horum similia in Reg., qui in fine : πρὸς ταύτην γὰρ (Musam Euripidis) ὀστρακοκρότητον οὖσαν τάδε εἰσὶν ἐπιτήδεια ἄδεσθαι. — 26 Ὑψιπύλην. Conf. Photii Lexicon p. 180, 12. — 28 Didymi verba affert Athenæus 14, p. 636, D. DIND. — 29 κογγύλια καὶ Θ. M. κογγύλια etiam Athenæus, qui

ἐνρυθμον. εὐρυθμον Θ. ἄρυθμον M. εὐρύθμως V. Ald.

1308, 31 λέγει et αὐτῆ om. Θ. — 32 αἰσχροποιεῖ libri præter R. — 34 λεσθίην V. — 35 πλησιάζειν καὶ μολύνειν τὸ στόμα Ald. Sequentia om. M. — 36 τοῦτῳ V. Θ. τοῦτο R. ἐπ' αἰσχρότητι Ald. αἱ Λέσβιαι Meinekius Com. I, p. 339. — 38 τοι V. Θ. τις Ald. σοι Eustath. ad Homer. p. 741, 22. Comparandus Homeri locus II. I, 270, δώσει δ' ἐπτά γυναικας ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας, Λεσθίδας. — 39 καλὸν γε Eustathius. καστρία V.

1309, 40 χαρακτηρίζει R. χαρακτηρίζω V. χαρακτηρίζουσι ceteri et Reg., qui τὴν Εὐρ. ποιήσιν ὡς ἔκλυτον. Sequentia om. Θ. — ἀλκωνίτιδες etiam Reg. Quod librarii errore Dindorfius scriptum putat pro ἀλκωνίδες.

1310, 48 Διὰ τὸ R., qui 49 παίζει et δὲ om. — 50 καὶ οὐ καθ' ἑξῆς idem. Habet ἐξ Ἰφικνεύειας Εὐριπίδου post scholion v. 1315. — 52 Ἀδλίδι. Imo Ταύροι: videtur enim respicere ad v. 1089, ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας πόντου δευράδας ἀλκυὸν ἔλεγον οἴτον αἰείδεις. DIND.

1311, 1 τὸ ἐξῆς βράνισι χροῶ νοτίαις R., licet in sequentibus quoque βράνισι et χροῶ habeat.

1314, 3 Ἡ δὲ V. Θ. M., qui hæc proximo scholio postponunt. παρέκτασις Reg. εἰ εἰ εἰλίσσετε R. εἰεἰεἰεὶλήσετε V. εἰ εἰ εἰλήσεται M. εἰλίσσετε Ald. — 5 εἶδος ἀράχου. τὸ δὲ δακτύλοις παίζων λέγει Reg. — 6 τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων Ald. τῶν δακτύλων τὰ ἄκρα V. ἄρθρα interpretantur Hesychius et Suidas s. Φάλαγγες: ἄκρα Suidas s. Φάλαγγες. Restitui ἄρθρα: de quo vide van der Linden in Medicina physiologica p. 639. DIND.

1315, 8-12 ad ἀράχου om. etiam Θ. M. — 10 εἰλίσσετε Reg. — 12-15 habet R., ὑφάσματα. ἐξ Ἡλέκτρας Εὐριπίδου. V. M., ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου. Θ., ἐκτεταμένα ὑφάσματα. ἐκ Μελεάγρου καὶ ἐξ Ἡλέκτρας Εὐριπίδου. Postrema etiam in Reg. Idem codex: Οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι φυσικῶς ἔχει τὸ ζῶον τοῦτο, ἦτοι ὁ δελφίς, φιλεῖν τὰ μέλη καὶ τοὺς αὐλοὺς· οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι πλησίον τοῦ μαντείου τοῦ Ἀπολλωνίου ἦν λίμνη τις, ἐν ἣ κατώκει δελφίν μαντικός. εἰσερχομένοι οὖν τισὶ μετὰ νηὸς, ὁ δελφίν περὶ τὴν πρῶραν φαινόμενος μαντείας ἔλεγε καὶ χρησμούς. καὶ τούτου μὲννηται ἐνταῦθα.

1320, 19 τὸ R. V. τὰ ceteri, qui 20 οἶνανθα φέρει. Ibid. ἔστι δὲ ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου R. — 22 ἐκ Φοινισσῶν Εὐριπίδου· ἡ Ἰοκάστη φησὶ πρὸς Οἰδίποδα Reg.

1323, 25 δὲ om. R. ἐκτὸς προστ. Ald. — 27 ἀπὸ μέρους om. Reg.

1328, 30 δὲ om. V. — 31 ἄστρον V. Θ.: sed ἄντρον Θ. in glossa. Qui sequentia et 35 sq. omittit.

1331, 36 ἔπη ἢ ἔκ — Εὐριπίδου, ἢ ὑπὸ Ἀριστοφάνους ἐπλάσθησαν κατὰ μίμησιν τοῦ κατὰ τὴν Ἑκάβην δράματος Εὐριπίδου· τοιαῦτα γὰρ ἡ Ἑκάβη ἐκεῖ διέρχεται τὸν περὶ τοῦ παιδὸς ὄνειρον ἰδοῦσα Reg. In quo sequitur scholium metricum longum quadraginta κῶλα usque ad φωράσω persequens. — 37 τὰ accessit ex V. τὸ R. — 39 αἴρομαι G. Θ. αἴρομ' Ald. αἴρο V. — 40 οὕτω additum ex Θ.

1338, 51 Τημενιδῶν Dobræus. Legebatur Εὐμενιδῶν.

1340, 53 Ἀπονίσφωμαι· ὅπερ εἰώθασιν ποιεῖν ἐν τοῖς ὄνειροις. τοῦτο δὲ Ald. καὶ — Αἰσχύλος post τῶν ὄνειρων I. 1 ponit R. — 54 δὲ om. R. Hæc in Ald. sic, παρ' οὗ (hoc etiam Θ.) ἀποδιοπομπεῖσθαι εἰώθει. — 2 ἀξυνάρτητα V. Post πᾶσι R. Θ. habent ἅτε δὴ Γλύκωνός τινος γυναικὸς (γυναικὸς τινος γείτονος Θ.) οὕτω καλουμένης.

1344, 7 Αἰσχύλου R. V. Εὐριπίδου ceteri. R. habet glossam ἀντὶ τοῦ ἑωθινή. — 9 legebatur διαθέντων. διαθέντων Θ. διασωθέντων αὐτογράφων Dobræus. Post διαθέντων legebatur Νύμφαι ὕρεσιγόναι (ὕρεσιγόναι V.), quæ delevi positus lacunæ signis, addidi autem Νύμφαι. Nam Æschyli verba fuerunt, Νύμφαις κρηναίαις κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγεῖρω—, de quo constat ex Diogenis epistola in Notices et Extraits des MSS. vol. 5, 2, p. 241: οἵτινες (οἱ τραγικοί) Ἦραν τε τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔφασαν εἰς Ἱέρειαν μεταμορφωθείσαν τοιοῦτον βίου σχῆμα ἀναλαβεῖν, νύμφαις κρηναίαις (κρηναίαισιν Boissonadius) κυδραῖς θεαῖς ἀγεῖρουσαν Ἰνάγου Ἀργεῖαις ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. Deinde legebatur Ἀργεῖου ὑπὸ ποταμοῦ. Correctum ex Platone De republ. 2, p. 381, D, qui hoc versu utitur Æschyli non nominati, et ex Diogene. Respicit ad hæc verba Pausanias quoque 8, 6, 6. De quo vide quæ ad Æschyli fragm. 159 dixi. DIND. — 10 παισὶ libri. — 11 ἄλλως τε δὲ οὐδὲ, 12 Αἰσχύλω Θ. ταῦτα ἤρμοξε Ald. ταῦτα ἤρμοξε τὰ τοιαῦτα Θ. Qui sequentia omittit, sed addit glossam, αἰ ἐν τῷ ὄρει γινόμεναι ἀμαδρυάδες (ἀμαδρυίδες Reg.) βοηθήσατε. ἔστι δὲ ἐκ Ξανθρίων Εὐριπίδου.

1353 om. G. τὰ αὐτὰ R. ταῦτα V. Θ. M. τὰ τοιαῦτα Ald., quæ in fine addit ἀνεπέπτατ' ἀνεπέπτατο καὶ τὰ λοιπά.

1356, 23 τῶν Κρητῶν M. Qui cum Θ. sequentia omittit. — 24 respici videtur ad Lycophr. Alex. v. 1297. — 25 ἐπειδὴ ἐν, 28 καὶ τὸ Reg. — 26 Βρετόμαρτις Meursius in libro de Creta 4, 3. Βρετόμαρτις Ald. βρετὴ μάρτις Reg.

1367, 42 Τινὲς φασὶ τὸ ἐνταῦθα τὸν Θ. ἐνταῦθα etiam R. ἐνθάδε V. Ald. — 43 τὸν δὲ Αἰσχ. V. τὸ δὲ ἐξ. Θ. δὲ om. R.

1369, 44 τὸν om. R. — 45 τυροπωλικῶς Θ. Reg. ἐριποπωλικῶς E. ζυγοστατῆσαι Reg.

1370 om. etiam Θ. M.

1374, 1 ἐστὶ om. Θ. M. — 2 χρῆσθαι om. Θ., qui 5 τι μοι. — 6 τοῦ γράμματος V. — 7 ἐπελθόντων Θ.

1378, 11-15 om. etiam Θ. M. — 16 νῦν additum ex V. — 17 τῶ πόλει Regius. Legebatur τῶ πόλει, quod om. V. Θ. — 18 σῶ V. δὲ om. R. — 19 addit V. ἀμφοτέροι λέγουσι τὸ ἰδού, quæ om. G.

1380, 21. δώσω Θ. R. habet glossam τοῦτο ἐκ Μηδείας.

1383, 24 καταστρεφόμεναι ἤγουν addita ex R.

1386, 27 R. V. (non G.) habent ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου, similiterque Θ. M.

1400. Cum hoc scholio comparandus Eustath.

p. 1397, 19: κύβον διχῶς ἔλεγον, αὐτὸ τε τὸ ἀναρριπτούμενον. — ὅθεν παροιμία τραγικὴ τὸ, αἶε γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. — καὶ τὴν ἐν αὐτῷ μονάδα, ὅθεν λυθείη ἂν καὶ τὸ ζητούμενον ἐν τῷ παρὰ Ἀριστοφάνους κωμωδομένου στίχῳ, βέβληκ' Ἀχιλλεύς δύο κύβῳ καὶ τέτταρα καὶ ἐξῆς. λέγει γὰρ δύο μονάδας καὶ τέτταρα. ἔκειτο δ' ὁ στίχος ἐν τῷ Εὐριπίδου Τηλέφῳ σὺν ἄλλοις ἰαμβικαῖς, ἔνθα κυβεύοντας τοὺς ἥρωας εἰσήγαγε. περιηρέθη δὲ ὄλον ἐκεῖνο τὸ ἐπεισόδιον, χλευασθέντος ἐπ' αὐτῷ τοῦ ποιήματος. et Photius, p. 602, 8: τρις ἐξ ἢ τρεῖς κύβοι. οἱ μὲν τρις ἐξ νίκην, οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί. καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον, βέβληκ' — τέτταρα. τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτούμενων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτὸν φησι βάλλειν, ἓνα δὲ τὸν τέταρτον. διττὸς οὖν ὁ κύβος ὅτε ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενὸς εἴτε πλήρης εἴη, καὶ ἰδίως ὁ κενός. ὅτι δὲ ὁ τρις ἐξ βάλων κατώρθοι — καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι, τὰ δεσποτιῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι | τρις ἐξ βαλοῦσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας. — 35 κυβεύοντα V. — 36 ὁ Ἄρ. Θ., qui 40 καὶ om. Θ. τις τὸ V. pro τοῦτο. «Τοῦτο de ipso illo versu βέβληκ' Ἀχ. intelligendum est, quem Eupolidi quoque cognitum fuisse dicit; et rectius fortasse scribitur τοῦτον.» MEINKE. Com. I, p. 567. — 42 ὁ Διόν. Θ., qui om. 43-49 præter verba ἔθος — λέγειν α' β' γ' ε'. et ἐκ Μελεάγρου. ἐκ Γλαύκου Ποτνιαῖος. — 43 τοῦτο ἐκ Μυρμ. ἐστὶν Αἰσχύλου, 44 δύο, δ', τρία, ε' Reg.

1406, 1 πολλὰχοῦ R. πανταχοῦ Reg. Ald.

1408, 4 καὶ ὡς V. M. ὡς Ald. καὶ Θ. — 8-10 om. etiam Θ. M.

1413, 14 sq. ἐναντίον ὅτι μάλιστα ἤδεται R. — 15 ὡς καὶ V. καὶ ὡς ceteri.

1418, 21 οὐκ ἐστὶ δὲ ἄλλου Θ. — 22 αὐτῷ V.

1422, 27 τὸν ναυτικὸν V. — 28 δυσγερανθῆναι R. — 30 καθ' ὃν Ἀλκιβιάδης ἔφυγεν Θ., qui 35 γεγόνησι et sequentia omittit.

1425, 52 δραστήριον διὰ τὰς νίκας Ald. διὰ τὰς νίκας ut glossam habet Θ. δραστήριον τὸν Ἀλκιβιάδην Suidas s. Σίφωνιοι. μισεῖ R. ἐχθαίρει ceteri. Thucydidem 6, 15, comparat Dukerus.

1427, 2 καταδέχεσθε V. καθόλου Reg. — 4 βραδέα Reg.

1432, 7 φρόνημα etiam Suidas s. Οὐ γρή et s. Σκύμνος. φρόνημα ἔχοντα Ald. sola. ἀνατραφῆ Suidas s. Σκύμνος, non s. Οὐ γρή. — 8 τιθασεῦσαι Suidas utrobique. — 10 prius ἢ om. Suidas utrobique. τροφοφορεῖν R. Θ. M. φέρειν Reg. Sequentia om. M. Reg.: Ἀποσκόπτει καὶ εἰς τὸν πατέρα Ἀλκιβιάδου, ὅτι κακὸς ἦν τῇ πόλει. — 11 παραγραφῆ Dobræus. παρήγαγε γράφας V. παρήνευε γράμμα Θ. Potest etiam παραγέγραπται corrigi. Simili corruptela in schol. Vesp. 1239, ἀναγέγραφε abiit in ἀνάγει γραφῆν. Dixi de hoc loco ad Fragmenta p. 28 sqq. ed. Lips., p. 518 ed. Oxon. DIND. — 12 τοὺς V. τὸ ceteri. — 14 ἀποφηνάμενος Kusterus. Libri ἀποφηνάμενον. ὁ om. Θ. ἀντι

— λέγων Dobræus. ἀντακούειν ἐκεῖνου αὐτὸς (αὐτὸν Θ.) ἢ λέγων libri. — 15 τὰ παρ' αὐτοῦ Αἰσχύλου λεγόμενα Θ. — 16 δὲ om. V. — 17 ἀποφαντικῶς Θ.

1437, 23 τῷ Κλεοκρίτῳ R. — 24 περιβάλλοι V. μεταρσίους R. — 25 αὐροφόροις γενομένοις Θ., qui 27 καὶ post δὲ omittit. Regius: Ὁ Κλεοκρίτος οὗτος μοχθηρὸς ἦν ἀνὴρ καὶ κωθρὸς, φίλος Κινησίου. κωμωδεῖ δὲ αὐτοὺς ὅτι τε τοιοῦτοι ἦσαν καὶ ὅτι τὸ ἀνέκαθεν ὄζος ἐπόλουν. λέγει οὖν ὡς, εἰ ναυμαχῆσουσιν οὗτοι, ἡ πόλις σωθήσεται. καὶ τοῦτο μὲν παλίων φησὶν. εἴτα ἐπάγει ὁ ἀληθῶς φρονεῖ περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως, λέγων, Ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα.

1440, 37 λαμπάδος V. ἡ ὄξις additum ex V. Θ. — 38 ἐνδιασκευάσασθαι V. — 40 et sequentia om. etiam Θ., et in sequenti scholio 3-5.

1452, 6 συναθεταῖ Θ. — 7 ἀκυροῖ V. κυροῖ Θ. ἀκριβεῖ Ald. Vide Dindorfium ad Fragmenta loco supra indicato.

1453, 10 legebatur Τιμόθεος. Reg.: ὡς καὶ ἄνω ἔφην.

1455, glossam ἀντὶ (τοῦ Reg.) οὐδαμῶς habent R. et Reg.

1459, 17 ἐξωμῆς ἢ ἀπλοῖς (διπλοῖς Suidas s. Σισύρα) Ald. Sequentia καὶ ἄλλ. — 23 ἐκδύση om. etiam Θ. — 19 legebatur ἀφίλετο. — 23 sq. ὁ δὲ — συμφέρει in fine scholii ponit R. Sic etiam V. Θ., qui tamen hoc quoque loco ὁ δὲ νοῦς μῆτε χρηστὸν μῆτε φαῦλον (χρηστὸς μῆτε φαῦλος Suidas) addunt. — 24 μῆτε φαῦλος ἢ ὀχληρὸς Ald. συμφέρει V. — 25 sq. Est locus corruptus, et procul dubio mutilus; ejus sensum tamen (si in re tam obscura divinare licet) hunc esse puto: χλαῖναν et σισύραν in uno tertio convenire (sic enim in-

terpretor illud ἐκ τρίτου τὸ αὐτό), at differre ea ratione, quod σισύρα sit vestis ex pellibus caprinis facta; χλαίνα vero ex lana. Sic ergo scripserat forte scholiastes: ἑτι χλαίνα καὶ σισύρα (ἐν τισι καὶ σισύρα γράφεται) ἐκ τρίτου τὸ αὐτό· πλὴν διαφέρει, ἑτι ἢ μὲν σισύρα, etc. Quod autem σισύραν a quibusdam σισύραν appellatam fuisse ait, confirmari etiam potest testimonio Ammiani Marcellini 16, 5, ubi ait: *Et σισύρα, quam vulgari simpliciter sisurnam appellat.* Joannes Tzetzes tamen in scholiis ineditis in Nubes v. 10 (ubi comicus ait, ἐν πέντε σισύραις ἐγκοροδουλημένος) tria hæc, σίσυς, σισύρα, et σισύρα sic distinguit: Διαφέρει σίσυς, σισύρα, καὶ σισύρα. Σίσυς, πᾶν εὐτελὲς καὶ βακῶδες περίβλημα. Σισύρα, δέρμα ἀτριχον, πολλοῖς τισι, μᾶλλον δὲ μονασταῖς φορούμενον, ὡς ἱμάτιον. Σισύρα δὲ μαλλωτὰ ἐπιβλήματα στρωματῶν χρησιμεύοντα. Eadem fere habet idem Tzetzes ad Lycophronem v. 634, qui locus cum hoc conferri potest. Kust. Scholion mutilum esse recte judicavit Kusterus, cuius tamen parum probabiles conjecturae sunt. Illud ἐκ τρίτου (corruptum fortasse ex καὶ τρίτον) documento est de tertia quadam hic agi forma vocabuli, quam σίσυς esse constat ex scholio Av. 122. DIND. δὲ om. R. Θ. ἐν τισιν οὖν R. οἷον ἐν τισι οὖν Θ. καὶ ante σισύρα additum ex R., qui ἐκ τρίτου omitit, ἐν τρίτῳ V. — 26 βαίτη. Legebatur βαπτῆ. Idem vitium in schol. Vesp. 737. Potest tamen etiam βαπτῆ corrigi. Conf. schol. Av. 122. DIND.

1462, 35 ἀνίησι V.

1463, 39 Ἄλλως et sequentia om. Θ. — 40 τὴν πολεμίαν περιπλεῖν V. — 43 εἰσβαλόντων Reg.

1465, 48 ἐκέλευεν R. ἐκέλευσεν ceteri. — 51 εἴσω Θ. ἔσω ceteri. — 52 οὖν, 1 τὸ δὲ et τοῦτο R. — 3 sq. ἔξω τούτου γίνηται Suidas s. Περικλῆς et Τὴν γῆν. γῆς ἦν V. M. ἦ om. Θ. — 10 δὲ om. R. — 11-15 νοεῖται—διδόντων om. Θ. Glossam ἀντὶ τοῦ ἐμὲ λάβε habet R., et R. V. τινὲς Πλούτωνα λέγουσι (λέγειν V.) τὸ κρῖνοις ἄν.

1478, 28 Ἄλλως et sequentia om. Θ. Glossas ἐξ Ἴππολύτου, et τὸ δὲ λοιπὸν τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν habet V. (non G.), et ἐξ Ἴππολύτου Εὐριπίδου R. Legebatur ἐξ Ἴππολύτου. Correctum ex schol. Eurip. Hippol. 191. — 30 ὑπνοῦν—κατθανεῖν om. schol. Euripidis. Delendum τό. — 31 παύζων φησι, 35 ἐκ τῶν κ. Reg.

1482 om. etiam G. Θ. M. — 45 λείπει διὰ V. λείπει δὲ Ald. — 46 τὸ additum ex R. Λείπει—ἀναγκαίους habet M. In R. est τοῖς συγγενέσι καὶ ἀναγκαίοις.

1491, 49 τὴν om. Θ. Ald. — 2 Ἄλλως et sequentia om. Θ. ἐνταῦθα κωμωδεῖ Reg. recte.

1497, 9 Συντεταγμένοις M. ^{στυγ} γυμνοῖς Θ. — 10 οὐκ ἂν εἰδείης Θ. οὐκ ἂν εἰς δέον M. — 12 σκαριφίζειν Reg. τοὺς om. Θ. τοῖς ζωγράφους R. — 13 πρῶτον τὰς εἰκόνας, ὅ φησι σκιάζειν Reg. 13-17 καὶ σκαρ.—λεπτόν om. Θ. M. Conf. Harpocratonem v. Διεσκαριφισάμεθα, et Etymologum ead. v. ubi eadem explicatio verbi. — 18 sq. ἦγουν—γραφίς om. Θ. M. σκάρφος δὲ ἡ τῶν ζωγράφων γραφίς Reg.

1499, 21 Ἐνλείπει R. — 22 apud Homerum est τέθηκε. Sequens scholion om. Θ. M.

1501, 30 Πάντες Θ. Reg. αὐτὴν οἱ θεοὶ Θ. — 31 sq. 23. τοῦτο ἔφη ὁ Πλ. V. εἶπε δὲ ὁ Πλ. ἡμετέραν Θ. εἶπε δὲ πόλιν ἡμετέραν M.

1504, 34 Ἴσως τι σχοιόν δίδωσιν libri prater R., qui 35 καὶ εἴ τι τοιοῦτον, et post τοιοῦτον interpungit, σύμβολον θανάτου ut glossam habens. Quam rationem confirmat schol. v. 1506. — 36 ὡς ξένος et sequentia om. R. Regius: Ὁ Κλεόκριτος οὗτος ἢ ὡς γέρον ἐμελλε τεθνήξασθαι μετ' ὀλίγον, ἢ ὡς ἀγγόνης ἀξία πράττοντι τὸν θάνατον ἀπειλεῖ. διὸ καὶ ὁ Πλούτων πέμπει αὐτῷ σχοιόν τι, ἵνα δι' αὐτοῦ χρήσηται ἀγγόνῃ. αὐτὸς τε καὶ οἱ αὐτοῦ σύμβουλοι φορολόγοι, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα λέγει.

1506, 48 ξυμποδίσας δὲ om. R. Reg.: Δέον εἰπεῖν, καὶ τῷ Ἀρχονόμῳ τὸδε δὸς, ὃ δὲ ἀντὶ τοῦ οὕτως εἰπεῖν, τὸδε δ' Ἀρχονόμῳ εἶπε. καὶ ἔχει ἐνταῦθα ὃ δὲ σύνδεσμος ἔμφρασιν καί.

1513, 50 legebatur Λευκολόφου. Λευκολόφου Θ., qui 51 τῶν om. τούτους etiam Suidas s. Ἀδείμαντος. τούτων V. Ald. — 52 στρατηγῶν Θ. — 53 παρεγγεγραμμένον Dobræus. Legebatur παραγεγραμμένον. — 1 γὰρ αὐτῷ Θ. Post αὐτούς Ald. addit ἀντὶ τοῦ στιγματῆσας καὶ μαστιγῶσας (διὰ τῶν νόσων add. Reg.). Ut glossam habet Θ. στιγματῶσας τοὺς καὶ μαστιγῶσας. — 2 μέμνηται om. R.

— 3 Πόλεσι οὐ περὶ τὸν Ἀδείμαντον R. — 4 ἀργαλέα idem codex teste Bekkero. — 5 Λευκολοφίδου Meinekius. Legebatur Λευκολόφου. Postrema τοῦ Πορθάονος ex R. accesserunt.

1528, 13-15 Ἡ—ἀποπερατοῦσα om. Θ. M.—17 πρῶτον V. πρῶτα ceteri.

1532 R. habet glossam τοῦτο εἰς βάρβαρον τὸν Κλεοφῶντα. — 7 ἐκ om. Θ. — 8 verba ἐπὶ τοῦ Καλλίου loco mota et supra post ναυμαχίαν inserenda videri animadvertit Cobet. Obs. crit. in Plat. com. p. 158. — 9 ἐλθεῖν V. Θ. Ald. De Cleophonte vide Schneider. ad Xenoph. Hist. Gr. p. 78. — 11 ἐπιστρέφειν V. — 12 κωμωδεῖται καὶ βάρβαρος Ald. — 15 μαχέσθω Θ. Ald. μαχέας (sic) R., qui φησὶ om. — 16 ξένοι om. V. Ald. — 18 αὐτῶν R. Ceteri αὐτῶν. Reg.: Ο δὲ Κλεοφῶν

οὗτος καὶ τινες ἄλλοι βάρβαροι ὄντες καὶ πρὸς Ἀθή-
νας ἐλθόντες ἐπολιτογραφήθησαν, καὶ ἐκίνουν τὰς
πόλεις εἰς μάχας καὶ πολέμους. λέγει οὖν ὡς ἡ παύ-

σάσθωσαν ταῦτα ποιεῖν, ἢ, εἰ μὴ βούλοιντο, ἀπελ-
θόντες εἰς τὰ πάτρια, ταύτην τὴν γνώμην ἐχέτω-
σαν.

ECCLESIAZUSÆ.

ARGUMENTUM I. 5 περιθέτους ποιῶσι καὶ —
ἀναλαβάνονται Ald. — 6 προασκ. καὶ προνοήσ., 7
μία δὲ R.

ARG. II. om. R. — 17 τὸ κοινὸν Ald. Articulum
om. Γ. — 18 χρῆσθαι Γ. Ald., quæ sequentia
omittit, addita ex Γ.

SCHOLIA.

1, 20 προσέρχεται R. — 22-25 διὰ τὰς — ἐκ-
κλησίαν. Apertum est hæc ad v. 23 esse referen-
da, ubi non liquet εταίρας an ετέρας legerit
scholiasta. DIND. εταίρας καθαγιζόμενας Γ. ὁ πρὸς
Dobruæ (collato schol. Av. 168). Legebatur
πρὸς ὁ. — 23 πῶς Ald. Post hoc voc. fortasse ali-
quid excidit. DIND. — 24 λάβωμεν, 27 sq. ἐλαύ-
νεται ἐν τροχῷ, ἀλλ' ἐν τύπῳ γίνεταί Γ.

2, 2 λύγνου Ald. — 3 βύμης—δραμῆς om. etiani
Γ., qui 3 ξύμβολον.

10, 5 δὲ λ. om. Γ. — 6 ὅτι οἱ R.

12, 7 λέγει et 9 om. Γ.

14, 11 τὰ ταμεία, ἐν οἷς ὁ σίτος Γ. Ald., quæ
περιμήκη.

18, 13 Σκίρα ἑορτὴ α, οἱ δὲ Δημήτρας R. — 14
ἢ δὲ Δήμητρα Γ. — 16 addit Ald. Ἄλλως. Σκίρα
ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίους, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιρροφο-
ριῶν. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περὶ τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν
τῶν Ἀθηνῆσιν, ὡς τὸ σκίρον σκιάδιον ἔστι, μεθ' οὗ
φερόμενοι ἐξ ἀκροπόλεως εἰς τινὰ τόπον καλούμενον
Σκίρον πορεύονται ἢ τε τῆς Ἀθηνῶν ἱέρεια καὶ ὁ τοῦ
Ἥλιου. κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεσοουτάδαι. σύμβολον
δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δειν οἰκοδομεῖν, καὶ σκέπας δὲ
ποιεῖν, ὡς τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν.
καὶ Ἀθηνῶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φι-
λόχορος μὲν ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς
Ἐλευσινίου μάντιως κεκλήσθαι, Πραξιῶν δὲ ἐν δευ-
τέρῳ Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος τοῦ συνοικίσαντος
Σαλαμίνα. Σκιράδα δὲ Ἀθηνῶν Θησεύς ἐποίησεν, ὅτε
ἐπανάθῃ ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον. Inserta sunt
ex Harpocrate, præter postrema Σκιράδα—
Μινώταυρον, quæ ex Suida sunt s. v. Σκίρος. DIND.

22, 19 ἔδρας R. τι Γ. Ald. — 20 ἐσκώμψη Γ.—
21 sq. ὥστε δεῖν τὰς γυναῖκας τὰς (τὰς om. Γ.) εταί-
ρας χωρὶς τῶν ἐλευθέρων καθέζεσθαι. οἱ δὲ ὅτι τὰς
γυναῖκας καὶ τοὺς ἀνδρας χωρὶς καθέζεσθαι (χωρὶς
βαδίζειν Γ.) Γ. Ald.

34 Ἄντι τοῦ ἦς. Γ. κινῶσα R.

36, 27 τὸ κνίσμα δὲ Ald., κνῦμα δὲ Γ., σου omit-
tentes. — 28 κνησιμῖον Γ. γνασιμῖον Ald.

38, 30 καὶ κατωφερῶν Suidas s. Σαλαμίνιος. Li-
bri ἢ καταφερῶν.

45, 33 ἔκαπτον Porsonus. ἔκοπτον Ald. ἔκω-
πτον R.

46 lemma Μελιστίχην est in R.

49 εἶρηκεν Ald.

56, 41 Λέγει δὲ R. — 42 δὲ om. Ald.

64 ὡς τὸ μέλ. Γ. μελανθῆναι ὡς ὁ ἀνὴρ Ald.

66, 1 αὐτὸν Ald. — 2 πρὸς ζυράν additum ex
R. ὀλη Γ.

71, 4 ἦν—δημαγωγός in fine scholii ponit R.
— 7 conf. Meinek. Hist. Com. p. 183.

77, 9 τις om. R. — 10 εἶναι φησι Γ. — 11 τὸν
Λαμίαν Ald. τὸν om. Γ. Post Λαμίαν Meinekius
Hist. Com. p. 65 addit λέγουσι δὲ καὶ θηλυκῶς
Λάμιαν. — 12 Κράτης Meinekius. Legebatur Φε-
ρεκράτης. — 13 vide Meinek. Com. I, p. 241.

88 καὶ φέρουσα καὶ ζαίνουσα αὐτὰ Γ. καὶ ζαίνου-
σα ἔρια R. καὶ ἔρια ζαίνουσα αὐτὰ Ald. Scholia 89
et 94 om. Γ.

97, 29 οὗ R. οὕτω δασὺ Γ., qui Καὶ et ἦν om.
Pergit R. λέγει οὖν τὸ, Γ. λέγει τὸ αἰδ.

102, 32 Οὔτος στρ. Γ. — 33 καὶ ἀρξας—συνέτε-
με post γυνή ponit R. Λέσβω Meursius Lect. At-
tic. 6, 4. Λήμων R. Ald. et Suidas s. Ἀγύρριος.
Λήμω Γ. Conf. Xenoph. H. Gr. 4, 8, 31, Diodor.
14, 99. — 35 τὸν πώγωνα Γ. — 37 λαυθάνει ὡς
γ. R.

105, 38 Νῦξ—ἔτι addit R. Tum pergit τὸ δὲ
ἐξῆς ὑπέρβατον τούτου etc. — 39 καὶ ἔστι τὸ ἐξῆς
Γ. ἔνεκα R. ἔνεκεν Γ. μοι (pro τοι) οὔνεκα Ald.

109, 43 βκ' ἀργύριον Bentleius. Legebatur δ κ'
ἀργύριον, ἀλλ' ὅταν ἀργύριον Suidas s. Θεῖ. Sequens
scholion om. Γ.

114 παρὰ τὸ τὴν τύχην ἢ κατὰ συντυχίαν Γ.

115 ἢ om. R. τὸ πλήρες ἢ ἐμὴ ἐμπειρία Ald.,
quæ 122, 1 om. καὶ. Scholion 124 om. Γ., qui 4
τοὺς πώγωνας.

126, 5 sq. Σηπία—εἰκασία hic om. R., sed post
ὀπτηθείσαι addit ἀπρόλογος δὲ ἡ εἰκασία.

128, 10 ἐν ταῖς ἐκκλησίαις περιστῆραρχος ἐκαλεῖτο.
Ald. περιστῆα δὲ λέγονται Γ.

129, 12 αὐτοῦ Γ. — 13 γὰρ πρὸς R.

- 133, 16 οί om. Γ.
 139, 20 Μανικά addit R., et præterea κατ' ἐρώτησιν, quod referendum ad v. 141.
 146 addit Ald. ὡς καὶ ἀλλαγῶ, τοὺς ἀλλοτρίους ἀμῶν στάχως, τούτους ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει. Inserta ex Suida s. Ἀφαιανθήσομαι.
 148 ἀνύεται, ὅπερ λοιπὸν οὐκ ἂν γένοιτο Ald., in quo proximum lemma erat διερεισμένη.
 150 Οἶον additum ex Γ. διαταξαμένη Ald.
 153 om. Γ. Ad v. 154 addit Ald. λάκκος ἐμποιεῖν: Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιῶντες εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κονιῶντες, οἶνον ὑπεδέχοντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά. καὶ ταῦτα λάκκος ἐκαλοῦν. Inserta ex Suida s. Λάκκος, qui ex Photio descripsit.
 155, 34 τοῖς θεοῖς Ald.
 193, 50 Λακεδαιμονίων. Imo Ἀθηναίων, ut monet Petitus.
 198 Ἐβάρου R. Γ.
 201 Κατ'—ἀμαθῆς in fine post κύριον ponit R., ὁ γὰρ omittens. — 3 τὸ δὲ—κύριον om. Γ. Idem scholia v. 203-478 omittit.
 203, 5 καὶ ἠβούλετο R.
 220, 23 τὰς καινὰς Suidas s. Χρηστῶς. — 25 κρηθὰς Dobræus. Legebatur τρέχας.
 243, 35 Ἀντὶ τοῦ om. R. hic et l. 27. In Ald. præcedit scholion ἐν ταῖς φυγαῖς: τόπος τοῦ δικαστηρίου ἀποκεκρυμμένος. — 37 κηρύττεσθαι ἐπὶ Ald.
 253, 46 ἔλέγετο δὲ Ald.
 254, 255 sic in Ald., ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστοὺς ἀκαθαρσίας, ὁ λημῶν. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὅς συκοφάντης καὶ ξένος καὶ κλέπτῃς. ἐς κυνὸς, πυγῆν: παροιμία, ἐς κυνὸς πυγῆν ὄρᾶν καὶ τριῶν ἀλωπέκων. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιῶντων.
 257, 1 Καὶ μετὰ τούτου additum ex R. — 2 παρὰ τὴν Ald.
 265, 10 alterum οἱ om. R., ex quo accessere Ἐν—αἶρειν.
 267 γυμνωθεῖσαι Ald.
 289, 26. Sequitur in Ald. θεσμοθέτης, ἀρχή τις Ἀθήνησιν, ἐξ ὄντων τὸν ἀριθμὸν· καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων ἐννέα ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως ἐπὶ τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὕτω διώρθουσαν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, εἴρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Illata ex Harpocrat. s. Θεσμοθέται.
 292, 33 Ἡδόμενος δριμύσει. καὶ R.
 295, 37 μηδὲν πρὶν φθέγγῃ R.
 298, 41 Ὅπως R., qui 47 ὁ om.
 318, 1 ἢ τὸ ἀναβ. R.
 319, 4 Ἀντὶ τοῦ et ὑποδέδεμαι om. R.
 338 ἀποπον φανερώς Ald.
 351, 21 ταῦτα οὖν R.

- 355 habet iisdem fere verbis Suidas s. Ἄπια et partim grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 425, 1. — 27 ἀρπάζετε Suidas.
 356, 30 Λακεδαιμονίους Ald. et Suidas s. Ἀχράς.
 361 est recentioris grammatici scholion, ductum ex schol. Vesp. 155. DIND.
 366 καὶ ὁ Ἀντισθένης δὲ ἰατρὸς θηλυδριώδης habet Ald.
 369, 48 Εἰλήθειαν R.
 390, 14 τρίτον φθέγγεται, 16 Παρὰ τὰ Ald.
 395 Ald.: Τοῦ ὄρθρου δηλονότι. τοῖς πρυτάνεσι: τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ἢ ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικούντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα. ἐπρυτάνευσον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ δέκα φυλαὶ κλήρω λαχοῦσαι. Inserta ex Harpocratiōne s. Πρυτάνεις.
 404, 26 scribebatur τιθύμαλλον. — 27 γὰρ οἱ R., qui καὶ πατρίδας cum Suida s. Γλάμων et Τιθύμαλλος. Ald. καὶ ἐκ πατρίδος. — 28 ὑπὸ R. τῶν βοτανῶν Suidas. τὴν βοτάνην R. τὰς βοτάνας Ald. — 32 δηλονότι om. R., qui 36 γέλωτος ἕνεκα.
 426, 38 πένης, ἢ ἢ ὅτι R.
 433, 41 ἀνέκραγον, 43 διασκευασθεῖσαι Ald.
 446 κυχρᾶν etiam Suidas s. Συμβάλλειν. καὶ χρᾶν Ald.
 473, 10 ἀκούουσαν—βουλεύεσθαι addita ex R. ἀκούουσαν Suidas s. Γεραίτερος et Μῶρα. Idem post Ἀθηναῖν addit τῆς κατάρας.
 502 λέγουσι Γ. — 21 δεσμούσας Ald.
 511 Ἀντὶ τοῦ ἡρέμα Γ. Idem scholia v. 519-627 omittit.
 540 fort. θερμαινόμεν. DIND. θερμαινόμεν Ald.
 567, 46 ἐνέχυρα φέρειν καὶ διδόναι Ald.
 587, 50 τῶν δὲ ἀρχαίων ἀμελεῖν addit Suidas s. Ἀντ' ἄλλης.
 596, 1 κἄν R. — 2 ἐρωτῆς πότερός μοι Ald.
 602 Ad hunc v. Ald. καὶ Δαρεικοῦς: εἰσὶ μὲν χρυσοὶ στατῆρες οἱ Δαρεικοὶ, ἡδύνατο δὲ ἕκαστος αὐτῶν ὅπερ ὁ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος χρυσός. οὐκ ἀπὸ Δαρείου τοῦ Ξέρξου πατρὸς, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τινὸς παλαιότερου βασιλείως ὀνομάσθησαν. λέγουσι δὲ τινες δύνασθαι τὸν Δαρεικὸν δραχμὰς ἀργυρίου εἰκοσιν, ὡς τοὺς πέντε Δαρεικοὺς δύνασθαι μνᾶν ἀργυρίου. Inserta ex Harpocratiōne s. Δαρεικοῦς.
 611 addit Ald. μεῖρακα δ' ἐνταῦθα δοκεῖ ἀρσενικῶς εἶρηται, καίτοι Ἀμμωνίου λέγοντος μεῖράκιον καὶ μεῖρακα ταύτη διαφέρειν, ὅτι τὸ μὲν μεῖράκιον ἐπὶ ἀρσενικοῦ, τὸ δὲ μεῖραξ ἐπὶ θηλυκοῦ. ἢ πρὸς τὸ γυναικῶδες τῶν κιναιδῶν. ἐρεῖδειν δὲ συνουσιάζειν.
 652, 31 δέκα πηχῶν Ald. ὅτι R. Γ. ὀψινόν Suidas s. Δεκάπουν σκιάν. ὀψινόν R. ὀψέ Γ. Ald. Quæ addit ἄλλως. τὸ παλαιὸν καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον καὶ καλούμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν, καὶ οὕτως οἱ

μὲν ἔμενον τοὺς κληθέντας, οἱ δὲ ἀπήσαν ἐπὶ τὰς ἐστιάσεις, οὐδ' ὑπὸ τηρήσεως οὐσης αἰτίας, ἐφ' ἧς οἷόν τε ἦν τεκμηρίσθαι εἰς πόσας ὥρας προήκει. Inserta ex Suida s. Δεκάπους σχιά.

658 Ἄντι τοῦ κάμοι δοκεῖ τοῦτο συμφέρον Γ. Ald.

663 Ald. τῆς αἰκίας: αἰκία εἶδος δίκης ἐστὶν ἰδιωτικὸν ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, ἧς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἐστὶν ὀρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται, ὁπόσου δοκεῖ ἄξιον εἶναι ἀδίκημα, οἱ δὲ δικασταὶ κρίνουσιν. Inserta ex Harpocrate s. Αἰκίας. Scholia v. 665-825 omittit Γ.

681 κληρωτικὰς Ald.

685, 51 τοῦ θ R. — 52 ἵνα κάμπωσιν: ἀπὸ τοῦ — ἐκ τῶν Ald.

724, 12 κατωνάκης δουλικὸς R.

737 Ἐμπλέκτρια—γυναῖκας habet Suidas s. Κομμώτρια. — 30 ἡ ἀλεκτορίς, 33 κίθαρωδὸς Ald. ὁ om. R.

757, 43 τὰ πρασσόμενα Ald. — 44 τῷ δὲ R. πομπὴν αὐτὰ ὡς Ald.

794, 50 γένοιτο etiam Suidas s. Σύμβολα. γένηται Ald. ἐπετελοῦν Suidas sine οὐκ.

809, 3 χοροδιδάσκαλος temere Portus. DIND.

834 κοινοί Γ. — 17 γὰρ εἰσι ταῦτα Γ., qui om. scholion 840.

842, 22 Ὀπτᾶται. τότε γὰρ R.

844, 25 φασουλίων Γ. — 27 ναύταις δὲ R. Scholia v. 862-880 om. Γ.

868 πᾶσαν τὴν R. — 42 τῶν ἐψημάτων Ald.

883, 45 οἱ τρυφηλοί Γ.

904, 2 τὰς χεῖρας Γ. κατὰ μίαν R.

906, 5 κοσμίον etiam Suidas s. Ἐπικλιντρον. κλισμοῦ dici debuisse animadvertit Kusterus. ὄφιν om. R. ὄφιν δὲ ἡ τὸ αἰδοῖον Ald., omissis ἡ τὸ ζῶον. Scholia 915, 918 om. Γ.

915, 8 ὄρθον (immo τὸν ὄρθον) τὸ αἰδοῖον ἔχοντα Berglerus.

920, 10 λαικάζουσιν Dindorfius. Scribebatur λαιγάζουσιν. Portus λειγάζουσιν. Ald. ἀπὸ τοῦ πρώτου στ. Scholia 922-996 om. Γ.

929, 17 βοτάνη δηλοῖ R. μᾶλλον βοτάνη, 18 τὸ πρόσωπον, 38 δὲ παιτὸν πᾶλειν Ald.

998, 45 πρὸς θάνατον Γ., qui reliqua scholia omittit.

999 τοῦτο ὡς ἐταῖρα οὔσα R. omisso φησι.

1007, 52 κατέβαλες Portus. Legebatur κατέλαβες.

1020 ὑπὸ τῆς β. Ald.

1021, 3 εἴρηκεν R. — 7 τι μὴ Ald., quæ om. μὴ ἐξεῖναι et 8 οὐδενός.

1026. Ald. ad hunc v. ἐξωμοσία: ἐνορκος παραιτησις δι' εὐλογον αἰτίαν. ἐξωμοσία, ὅταν τις φάσκη ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ ἑτέρου ἐγκαλούμενος μὴ δεῖν εἰσάγεσθαι δίκην, εἴτα καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐκ εἰσαγωγίμος ἡ δίκη, εἰ δοκεῖ κατὰ λόγον ἀξιῶν, ἐδίδοτο αὐτῷ ἐξωμοσία χρῆσθαι, καὶ οὕτως διεγράφετο ἡ δίκη. καὶ ἐξωμόσατο, ἀπηγόρευσε. καὶ ἐξωμόσασθαι τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πράξιν τινα διὰ νόσον ἢ πρόφασιν ἑτέραν τινά. Inserta sunt ex duabus glossis Suidæ.

1029, 16 ἀνδροφόνους Ald.

1034, 20 εἶδος κοσκίνου, 25 ἔγημε Ald.

1056, 31. Conf. schol. Ran. 225. — 32 δαίμωνας Ald.

1058 μαλακίων: μαλακῆς ὑποκοριστικῶς habet Ald.

1073, 45 παρὰ τῶν νεκρῶν: παρὰ τῶν πλειόνων Ald.

1086, 47 οἱ om. R. πορθμεῖς Ald

1089, 52 κρινόμενον etiam Suidas s. Εἰσαγγελία. ἀποκρινόμενον Ald. Vid. Schneider, ad Xenoph. Hist. Gr. 1, 7, 20, et Hudtwalcker. in libro De diatetis p. 95. Sequentia om. etiam Suidas. Fortasse Κρατερὸς δὲ. DIND. Vide Meinek. Com. I, p. 54 sq.

1101, 5 λήκυθος δὲ, τουτέστι διωδηκυία τὸ πρόσωπον Suidas s. Φρύνη.

1121, 13 [corrigendum videtur Ἰδαίους, cum Bergkio Comment. p. 111. Obscura et, ut videtur, defecta sunt quæ de Cratino traduntur. DIND.

1158, 9 τῶν ἐκλεγόντων, 10 εἰπεῖν ἐκλήθη Ald. Scholia 1165-1174 accesserunt ex R.

1165 βυθμός ἐστὶν οὕτω καλούμενος Suidas s. Κρητικός.

PLUTUS.

Argumentis Pluti caret R.

ARG. I om. V. Thomæ Magistro tribuit Ald.: nam Vitæ Aristophanis, quæ proxime præcedit, inscriptum est Θωμά τοῦ Μαγίστρου σύνοψις τοῦ τε βίου Ἀριστοφάνους καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως. Est in Regio codice 2821, in quo nihil de Thoma. — 1 τὸς om. Reg. — 5 sq. μετὰ τοῦ οικείου

θεράποντος ἀπελθόντα εἰς τὸ μαντεῖον Ἀπόλλωνος καὶ διερωτῶντα περὶ Reg. — 12 ἐντύχοι, τούτῳ Reg. ἐντύχη, τοῦτο Ald. — 18 αὐτοῦ τοῦ Πλούτου Reg. et duo Brunckii. — 20 ἐβουλεύσαντο duo codd. Brunckii. ἔσχον Reg. Ald. — 25 μόνοι Reg.

ARG. II. 29 ἐπερωτᾷ, 32 καὶ γέροντι Ald. — 5 τε καὶ ἄλλων V. — 7 τοιαῦτα Ald.